

Η Δόνηση της Σκέψης & ο Νόμος της Έλξης

William W. Atkinson

4η Έκδοση

πραγματικό εαυτό σου και τις δυνατότητές του

Ο Νόμος της Έλξης στον κόσμο της Σκέψης
Τα κύματα της Σκέψης και η δύναμη αναπαραγωγής τους
Το μυστικό της Θέλησης
Πώς ν' αποκτήσετε ανοσία απέναντι στην Έλξη
της βλαβερής Σκέψης
Η μεταλλαγή της αρνητικής Σκέψης
Ο Νόμος του πνευματικού Ελέγχου
Επικυρώνοντας τη δύναμη της ζωής
Η ψυχολογία των συναισθημάτων
Αναπτύσσοντας τα εγκεφαλικά κύτταρα
Η δύναμη της Έλξης – Η δύναμη της Επιθυμίας
Διεκδικώντας αυτό που σας ανήκει
Νόμος, όχι Τύχη

... Ο άνθρωπος που κατανοεί τη δύναμη της Σκέψης και τη χρήση της δύναμης, μπορεί να κάνει τον εαυτό του ό,τι θέλει».

... Στην πραγματικότητα, δομούμε το πνεύμα μας κάθε ώρα, κάθε μέρα της ζωής μας, είτε συνειδητά είτε χωρίς να το συνειδητοποιούμε. Όσοι έχουν δει πιο κάτω από την επιφάνεια των πραγμάτων, έχουν πει το ζήτημα στα χέρια τους κι έχουν καταστεί συνειδητοί δημιουργοί της ίδιας της πνευματικότητάς τους. Είναι κύριοι του εαυτού τους».

... William W. Atkinson υπήρξε ο πρωτοπόρος του κινήματος της Νέας Σκέψης. Το βιβλίο του *Η Δόνηση της Σκέψης & Ο Νόμος της Έλξης* εκδόθηκε το 1906 και ήταν το πρώτο που ασχολήθηκε με τέτοιου είδους θέματα, παραμένοντας επίκαιρο όσο ποτέ, ειδικά σε μια εποχή που είναι έντονη η ανάγκη να ζήσουμε τη ζωή που επιθυμούμε. *Η Δόνηση της Σκέψης & Ο Νόμος της Έλξης* ξεδιπλώνει το μυστικό για μια καλύτερη ζωή, μυστικό που κρύβεται στην προσωπική δύναμη που έχει ο καθένας μας...

ISBN 978-960-392-111-0

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΡ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΟΝΙΔΑΡΗ

Τοσίτσα 1Α' - Αθήνα 106 82

Τηλ.: 210 8846570-2-4 · Fax: 210 8846571

www.konidakis.gr · info@konidakis.gr

9 789603 921110 >

Τίτλος Πρωτοτύπου:
Thought Vibration or The Law of Attraction in the Thought World
Copyright © William Walker Atkinson

Εκδόσεις Κονιδάρη
Copyright © 1986 για την Ελλάδα και για όλο τον κόσμο
Χρυσόστομος Ι. Κονιδάρης & ΣΙΑ Ε.Ε.
Τοσίτσα 1Α', 106 82 Αθήνα

Μετάφραση: Δημήτρης Κωστελένος
Επιμέλεια – Διόρθωση κειμένου: Βούλα Αρβανιτίδου
Εκτύπωση: Γεώργιος Παπαναστασίου
Βιβλιοδεσία: Παναγιώτα Κυπραίου

Έκδοση: Μάρτιος 2008

Απαγορεύεται η ολική ή μερική αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, η διασκευή του περιεχομένου του παρόντος βιβλίου με οποιονδήποτε τρόπο μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφηση ή άλλο χωρίς την άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του διεθνούς δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

ISBN 978-960-392-111-0

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΟΝΙΔΑΡΗ
Τοσίτσα 1Α' ☎ 210 8846570-2-4 - Fax: 210 8846571 - Αθήνα 10682
www.konidaris.gr – info@konidaris.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ 17

Όπου ο συγγραφέας έχει κάτι να πει σχετικά με τους «δασκάλους» και τους «μαθητές», συμπεριλαμβάνοντας και τον ίδιο τον εαυτό του.

ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΩ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΟΥ 25

Ο συγγραφέας μάς μιλά για το θεωρητικό του «Πιστεύω».

Κεφάλαιο 1

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΞΗΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ 29

Ένας μεγάλος Νόμος – Σκέψη, μια εκδήλωση της ενέργειας – Σκέψη σαν Δόνηση – Οι δονήσεις του φωτός και της θερμότητας διαφέρουν μόνο στο ποσοστό δόνησης – Ο ανθρώπινος εγκέφαλος το μοναδικό όργανο, ικανό να καταγράψει τα κύματα σκέψης – Πειράματα στην τηλεπάθεια αποδεικνύουν το νόμο της έλξης της σκέψης – Το όμοιο προσελκύει όμοια στον κόσμο της Σκέψης – Ο ασύρματος τηλεγράφος του πνεύματος – Ένα πεδίο ενέργειας με καθιερωμένους νόμους.

Κεφάλαιο 2

ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΚΙ Η ΔΥΝΑΜΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥΣ 37

Πώς τα κύματα της σκέψης διανύουν τη θάλασσα του Πνεύματος – Η δύναμη που διαθέτουν για ν' αναπαράγονται – Δονήσεις που μας επηρεάζουν – Και δονήσεις που δεν μας επηρεάζουν – Γιατί; – Είμαστε αυτό που σκεφτήκαμε ότι θα γίνουμε – Ο φορέας των σκέψεων των άλλων στη διαμόρφωση του πεπρωμένου μας – Η λειτουργία του Νόμου της Έλξης σύμφωνα με το παράδειγμα του ασύρματου του Μαρκόνι – Το Πνεύμα έχει πολλούς βαθμούς κορύφωσης – Θετική σκέψη – Αρνητική σκέψη – Είμαστε θετικοί απέναντι σε κάποιους και αρνητικοί σε άλλους – Η γνώση του Πνευματικού Νόμου μπορεί να μας αλλάξει από αρνητικούς σε θετικούς – Υπάρχουν πολύ περισσότεροι άνθρωποι στο αρνητικό επίπεδο, παρά στο θετικό – Κατά συνέπεια υπάρχουν περισσότερες αρνητικές δονήσεις σκέψης – Πώς να τις αντισταθμίσουμε – Επικυρώσεις και Αυθυποβολές, και οι χρήσεις τους – Καθιέρωση νέων πνευματικών στάσεων – Ανάπτυξη της Θέλησης – Η υψηλή ένταση δεν είναι πάντα επιθυμητή – Πλεονεκτήματα της αλλαγής από το θετικό στο δεχτικό, κατά βούληση.

Κεφάλαιο 3

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ 47

Ο Άνθρωπος δεν έχει παρά ένα μόνο Πνεύμα – Λειτουργίες μέσα σε δυο πλαίσια πνευματικής

προσπάθειας – Η παθητική προσπάθεια είναι συχνά αποτέλεσμα δονητικών παρορμήσεων που ξεκινούν από το μακρινό παρελθόν μας μέσα στους αιώνες – Η νεογέννητη δραστήρια προσπάθεια – Οι παρορμήσεις Σκέψης και κίνησης, αποτέλεσμα της Δραστήριας προσπάθειας – Η Δραστήρια λειτουργία δημιουργεί, η Παθητική λειτουργία υπακούει σε διαταγές και υποβολές – Η Δραστήρια λειτουργία στέλνει προς τα έξω δονήσεις – Η δύναμη της Συνήθειας – Οι Ορέξεις – Η παρόρμηση της Πρωταρχικής Αιτίας – «Ζωική δύναμη» – Πνευματική Καλλιέργεια και Πνευματική Ανάπτυξη, δυο διαφορετικά πράγματα – Η προσαρμοστικότητα του Πνεύματος στη Θέληση – Η Θέληση, η εξωτερική εκδήλωση του ΕΓΩ – Η έλξη του ΑΠΟΛΥΤΟΥ, – Ο Πραγματικός Άνθρωπος, ο Κύριος – Δραστήριες και Παθητικές Λειτουργίες, δεν είναι παρά εργαλεία.

Κεφάλαιο 4

Η ΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ 55

Η Δύναμη του Ανθρώπου – Ασυνειδητοποίητη δόμηση πνεύματος – Το «Εγώ», ο ηγεμόνας του Πνεύματος – Η Παγκόσμια Θέληση – Η κυριαρχία του Κατώτερου Εαυτού – Η κακή πνευματική καθοδήγηση από ανεύθυνες ιδιότητες – Η επανεγκαθίδρυση της τάξης στο πνευματικό βασίλειο – Η πρώτη μάχη – Η κατάκτηση του Κατώτερου Εαυτού από τον Πραγματικό Εαυτό – Επικύρωση κι Άσκησις.

Κεφάλαιο 5**ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΗΣ 61**

Η Δύναμη της Θέλησης και οι ικανότητές της ν' αναπτυχθεί, να πειθαρχηθεί, να ελεγχθεί και να κατευθυνθεί – Ο κάθε άνθρωπος κατέχει υποθετικά μια ισχυρή θέληση – Το μεγάλο εργοστάσιο της Παγκόσμιας Θέλησης σε παραγωγή δύναμης – Η Θέληση δε χρειάζεται εκπαίδευση, αλλά το Πνεύμα – Πνεύμα, το όργανο – Οι πνευματικά τεμπέληδες άνθρωποι – Η ισχυρή θέληση ακολουθεί την ισχυρή επιθυμία – Το τίμημα του επιτεύγματος – Η πραγματική δοκιμασία – Το μυστικό της ανάπτυξης της θέλησης – Αυθυποβολή κι Άσκησή.

Κεφάλαιο 6**ΠΩΣ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΑΝΟΣΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΛΞΗ ΒΛΑΒΕΡΗΣ ΣΚΕΨΗΣ 68**

Το πρώτο που έχετε να κάνετε – Σκέψεις φόβου – Ισχυρή προσδοκία, ένας πανίσχυρος μαγνήτης – Ο άνθρωπος που φοβάται – Πώς να κατανικήσετε τη συνήθεια του φόβου – Είναι σπατάλη χρόνου το να καταπολεμούμε την αρνητική σκέψη με το να την αρνιόμαστε – Η σωστή πνευματική στάση – Βάζοντας σε κίνηση νέες δονήσεις – Η κατάκτηση του φόβου, το πρώτο σημαντικό βήμα – Η θετική θέληση επικρατεί.

Κεφάλαιο 7**Η ΜΕΤΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΑΡΝΗΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ 74**

Αγωνία το τέκνο του Φόβου – Το κίνητρο που βρίσκεται στη βάση της δράσης – Οι αιτίες που καταλήγουν στην Επιτυχία – Πώς δρα η Επιθυμία – Η αγωνία είναι αρνητική και παράγει θάνατο – Η Επιθυμία κι η Φιλοδοξία είναι θετικές και παράγουν ζωή – Η μεταλλαγή της Αγωνίας – Μπαίνοντας σε αρμονία με τα σωστά κύματα σκέψης – Θέτοντας σε κίνηση το Νόμο της Έλξης – Ο Φόβος παραλύει την Επιθυμία – Από τη στιγμή που θ' απαλλαγείτε από το Φόβο οι δυσκολίες σβήνουν – Η λειτουργία ενός ισχυρού Νόμου – Τα πράγματα που γι' αυτά αγωνιούμε – Τα πράγματα προσαρμόζονται – Η αποθήκευση ενέργειας – Πού είναι τα πράγματα που φοβόμαστε; – Οι καλύτεροι τρόποι για να κατανικήσετε τις αντιθετικές σκέψεις, παρά να τις πολεμάτε.

Κεφάλαιο 8**Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ 82**

Σκέψεις, είτε πιστοί υπηρέτες, ή τυραννικοί άρχοντες – Μέρος από την καλύτερη πνευματική μας εργασία εκτελείται για μας όταν η πνευματική μας συνείδηση ξεκουράζεται – Το κλειδί του μυστηρίου – Ο άνθρωπος που καταλαβαίνει πώς να χειρίζεται την πνευματική του μηχανή – Χαλαρώνοντας το Πνεύμα.

Κεφάλαιο 9**ΕΠΙΚΥΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ 85**

Χρειάζεται μια γενική αφύπνιση – Αφήστε τη Ζωή να κυλήσει μέσα σας και να εκδηλωθεί σε σκέψη, λόγια, πράξεις – Η έκφραση της συνειδητής ζωής – Επικύρωση κι Άσκηση.

Κεφάλαιο 10**Η ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ – ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ 89**

Το υποσυνείδητο πνεύμα – Η σημασία της μετάδοσης σωστών παρορμήσεων – Αυτοματικές συνήθειες – «Ποιο απ' τα δυο αυτά πράγματα πρέπει να κάνω;» – Διαμορφώνοντας μια νέα συνήθεια – Καταργώντας μια παλιά – Η ιδέα του «έστω μια φορά» – Το Πνεύμα, ένα κομμάτι χαρτιού.

Κεφάλαιο 11**Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ 93**

Τα συναισθήματα εξαρτιούνται γενικά από τη συνήθεια – Μπορεί να καταπιεστούν, ν' αυξηθούν, ν' αναπτυχθούν, ν' αλλάξουν – Πότε κυριαρχούμε πάνω σ' ένα ανεπιθύμητο συναίσθημα – Η Ζήλεια – Η αύξησή της – Η Οργή – Η συνήθεια να νιώθουμε και να δρούμε «χυδαία» – «Αναζήτηση λαθών» – Αγωνία – Η συνεχόμενη σκέψη εκδηλώνεται στη δράση – Η μόνιμη «γκρίνια» – Αρνητικά συναισθήματα κι η επανεμφάνισή τους – Πώς να μεταλλάξετε αυτές τις συνήθειες.

Κεφάλαιο 12**ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΝΤΑΣ ΤΑ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑ ΚΥΤΤΑΡΑ 99**

Ανεπιθύμητες συναισθηματικές καταστάσεις – Δεν είμαστε δημιουργήματα των συναισθημάτων μας – Η πλειοψηφία των ανθρώπων κατευθύνεται απ' αυτά σε μεγάλο βαθμό – Ο άνθρωπος, πραγματικός κύριος των συναισθημάτων του – Η ανάπτυξη νέων εγκεφαλικών κυττάρων – Η κακή χρήση των παλιών εγκεφαλικών κυττάρων μ' ανεπιθύμητες εκδηλώσεις – Ο εγκέφαλος, το όργανο και το εργαλείο του Πνεύματος – Οι τάσεις μας, οι χαρακτηριστικές κι οι προδιαθέσεις μας – Τα εκατομμύρια των αχρησιμοποίητων εγκεφαλικών κυττάρων – Πνευματικές τάσεις που αποκτιούνται ή απομακρύνονται κατά βούληση. Το Πνεύμα ανοίγει το δρόμο για τις καλές σκέψεις του ατόμου, και προβάλλει αντίσταση σ' αυτές που είναι βλαβερές – Μια θετική σκέψη αντισταθμίζει ένα μεγάλο αριθμό αρνητικών σκέψεων – Διατήρηση της σκέψης – Πώς να καλλιεργηθεί μια ορισμένη συνήθεια δράσης – Η απαλλαγή από κάποιο πνευματικό χαρακτηριστικό.

Κεφάλαιο 13**Η ΔΥΝΑΜΗ ΕΛΕΞΗΣ – Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ 107**

Πνευματικές διαρροές – Ο άντρας ή η γυναίκα που αναζητούν την επιτυχία – Όταν η Πνευματική Δύναμη λειτουργεί καλύτερα – Τό Πνεύμα εργάζεται σε υποσυνείδητο επίπεδο μέσα στα πλαίσια του κυριαρχικού πάθους ή της επιθυμίας – Δια-

σκορπίζοντας τη δύναμη της σκέψης – Βγαίνοντας έξω από τα ρεύματα έλξης – Η προσωπική μου εμπειρία – «Αγάπη», στο βάθος της όλης ζωής – Οι αποκαλούμενες «χημικές συγγένειες» – Επιθυμία, μια εκδήλωση αυτής της Παγκόσμιας Αγάπης για τη Ζωή.

Κεφάλαιο 14

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ 113

Η διαφορά ανάμεσα στους πετυχημένους ισχυρούς ανθρώπους και στους αποτυχημένους αδύναμους – Ενεργητικότητα και Ακατανίκητη Αποφασιστικότητα – Η ενέργεια δεν είναι κάτι σπάνιο – Σπαταλημένη δύναμη νεύρων – Η Ανθρώπινη Θέληση – Μια μεγάλη δυναμική δύναμη – Οι «φτασμένοι» – Δεν είναι κι αυτοί «συνηθισμένοι» άνθρωποι; – Φτιαγμένοι απ' το ίδιο υλικό των άλλων γύρω τους – Πού βρίσκεται η μεγαλοσύνη τους; – Πίστη στον εαυτό τους – Το δικαίωμα χρήσης του υλικού – Το «τέχνασμα» της μεγαλοσύνης – Τα καλά πράγματα που βρίσκονται κλεισμένα μέσα στο μυαλό σας – Ανεξάντλητος ανεφοδιασμός.

Κεφάλαιο 15

ΔΙΕΚΔΙΚΩΝΤΑΣ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΣΑΣ ΑΝΗΚΕΙ 121

Τίποτα δεν είναι πάρα πολύ καλό για σας – Η άμεση κληρονομιά σας – Μεγάλα πράγματα χάνονται από έλλειψη ζήτησης – Ο Νόμος θέλει από σας

ζωηρότητα – Είσαστε εκδήλωση του Όλου Πράγματος – Πρέπει πρώτα ν' αφυπνιστείτε στη συνειδητοποίηση ότι πρέπει απλά να ζητήσετε ό,τι σας ανήκει – Ο Νόμος θα κάνει το έργο του – Ο υπνωτισμός της «ταπεινοφροσύνης» – Τα μεγάλα πράγματα στον κόσμο που περιμένουν την ενηλικίωσή σας – Τα παιχνίδια της ζωής – Οι στόχοι του παιχνιδιού – Η διαφορά ανάμεσα στον Κύριο των Περιστάσεων και στο Δούλο των Περιστάσεων.

Κεφάλαιο 16

ΝΟΜΟΣ, ΟΧΙ ΤΥΧΗ 129

Η Ελκτική Δύναμη της Σκέψης – «Ζήτημα τύχης» – Ένα μεγαλόπρεπο παράδειγμα λειτουργίας του Νόμου της Έλξης – Η ισχυρή πίστη το ίδιο αποτελεσματική, όσο κι η ισχυρή επιθυμία – Ο άνθρωπος που «έχει φτάσει» – Ο άνθρωπος που αποτυχαίνει – Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα που να λέγεται Τύχη – ο Νόμος είναι παντού – Σχέδιο και σκοπός, αιτία κι αποτέλεσμα – Οι σωστές δονήσεις – Μπαίνοντας στο ρεύμα.

Εισαγωγή

Πήρα τελευταία ένα γράμμα από τακτικό αναγνώστη του περιοδικού «Νέα Σκέψη», που μου γράφει ότι προσπαθεί σκληρά να βάλει σε πράξη τις διδασκαλίες που υποστηρίζω. Ως εδώ τα πράγματα είναι πολύ καλά – νομίζω ότι κάτι καλό θα βγάλει από την πρακτική (το ξέρω αυτό γιατί κι εγώ ωφεληθήκα το ίδιο). Αλλά να πού αρχίζει το κακό. Ο αναγνώστης αυτός γράφει παρακάτω, ότι είναι «ένας πιστός μαθητής μου» κι ότι μ' ευχαρίστηση κάθεται «στα πόδια του Δασκάλου». Στο σημείο αυτό θα πρέπει να πω, ζητώντας συγνώμη αν δυσανεστηθούν μερικοί από τη βαριά μου γλώσσα, ότι κάτι τέτοια λόγια με αηδιάζουν. Δε θέλω εγώ «μαθητές» – δηλαδή παπαγάλους που να λένε απέξω τα λόγια μου – ανθρώπινα κοπάδια, που να τρέχουν ξοπίσω από κάποιο κριάρι με γερό κουδούνι. Δε θέλω να παρασταίνω το κριάρι, κι ούτε μ' αρέσει να 'χω ένα ανθρώπινο κοπάδι να τρέχει ξοπίσω μου. Θέλω ο καθένας από τους συντρόφους μου σπουδαστές της Πνευματικής Επιστήμης να 'ναι μπροστάρης κι οδηγός του εαυτού του. Μ' αρέσει η συντροφικότητα κι η αμοιβαία βοήθεια – η βοήθεια της αλληλεξάρτησης. Αλλά δε μ' αρέσουν καθόλου αυτές οι κούβέντες για δασκάλους και μαθητές – ή για η-

γέτες και οπαδούς. Αυτές οι κουβέντες κρύβουν πίσω τους την ιδέα της εξάρτησης.

Όσο για το να κάθεται στα πόδια μου, αυτό πια είναι μια ξεκάθαρη ιδέα εξάρτησης από μένα. Δε θέλω κανέναν να κάθεται στα πόδια μου, κι ούτε που θέλω εγώ να κάθομαι στα πόδια κανενός. Είμαι πρόθυμος και συχνά το χαίρομαι πολύ, ν' ακούω κάποιον να διδάσκει και να παίρνω από τη διδασκαλία του μερικά πράγματα από τις αλήθειες που λέει και που το πνεύμα μου είν' έτοιμο να τις δεχτεί. Πολύ πρόθυμα λέω πάλι «Δεν ξέρω», και δέχομαι κάτι που λένε οι άλλοι όταν μου φανεί αληθινό. Όχι επειδή οι άλλοι λένε ότι είναι αλήθεια, αλλά επειδή το πνεύμα μου την αναγνωρίζει σαν τέτοια. Παίρνω κάτι σαν δικό μου όταν το βρω, επειδή το αναγνωρίζω δικό μου. Ξέρω ότι όλοι οι δάσκαλοι κι οι σπουδαστές αποκτούν τις γνώσεις τους από τη μοναδική πηγή ανεφοδιασμού – δε μπορούν να τις πάρουν από πουθενά αλλού. Κι αν κάποιοι φίλοι τύχει να δουν μιαν ιδιαίτερη αλήθεια πριν από μένα, με χαρά αποδέχομαι αυτή την αλήθεια και την παίρνω απ' τα χέρια τους, είτε βασιλιάδες είν' αυτοί, είτε ζητιάνοι. Ενώ, αν τύχει να δω εγώ πρώτος αυτό το κάτι που είν' αληθινό, με χαρά μου το μοιράζομαι με όλους όσους είναι πρόθυμοι να το αποδεχτούν, και που μπορεί να το χρειάζονται, χωρίς να νιώθω ότι είμαι κανένας «ηγέτης», ή «δάσκαλος», ή ότι αυτοί είναι «πιστοί» ή «μαθητές». Είμαστε όλοι σύντροφοι σπουδαστές – κι αυτό είν' όλο. Δεν αναγνωρίζω σαν κύριό μου κανέναν, κι απορρίπτω το άτομο που θα με αποκαλούσε «Δάσκαλο» – αν υπάρχει κάποιος τόσο ανόητος που θα 'κανε κάτι τέτοιο. Αυτές οι κουβέντες για το κάθισμα στα πόδια και τα παρόμοια με κουράζουν πάρα πολύ.

Ξέρω πάρα πολύ καλά ότι ορισμένοι δάσκαλοι αφή-

νουν να κυκλοφορήσει η ιδέα ότι είναι εκλεκτά φέρεφωνα του Άπειρου, κι ότι κάθε αληθινή διδασκαλία πρέπει να φέρνει την προσωπική τους σφραγίδα. Κι ακόμη ξέρω τη φανατική αφοσίωση και τη δουλικότητα που πολλοί απ' τους οπαδούς τέτοιων δασκάλων εκδηλώνουν. Αλλ' αυτά όλα είναι παιδιακίσια καμώματα. Οι δάσκαλοι, αργά ή γρήγορα θα βρεθούν να σπάζουν το κεφάλι τους πάνω σε σκληρούς πέτρινους τοίχους 'και τότε θα συνειδητοποιήσουν «τι πραγματικά ήταν». Κι οι «μαθητές» κάποια στιγμή θ' αποκτήσουν μια ατομικότητα που θα κάνει τα μάτια τους ν' ανοίξουν και θα τα καταφέρουν να σταθούν στα δικά τους πόδια, μια που τα στηρίγματα και τα δεκανίκια θα πέσουν από κάτω τους. Η Νέα Σκέψη αποσκοπεί στο να δημιουργήσει άτομα κι όχι να προσηλυτίσει ή να μετατρέψει ανθρώπους σε κοπάδι προβάτων, που ακολουθούν τον ήχο του κουδουνιού απ' το γέρικο κριάρι – ένα κριάρι που φαντάζεται πως αυτός είναι και κανένας άλλος.

Η ψυχή που ωριμάζει πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι έχει μέσα της όλα όσα χρειάζεται. Μπορεί χαρούμενα ν' αποδέχεται από τους άλλους προτάσεις, συμβουλές, τμήματα γνώσεων και τα παρόμοια, καθώς ωριμάζει – αλλά η ίδια η ψυχή είναι ο μοναδικός κριτής τού τι χρειάζεται στο κάθε ιδιαίτερο στάδιο της ωρίμανσής της. Ωστόσο, τελικά, πρέπει να εκτελέσει το δικό της έργο και να σταθεί στα δικά της πόδια. Όλες οι διδασκαλίες του κόσμου δε θα σας βοηθήσουν, αν δεν πάρετε εσείς οι ίδιοι την κατάσταση στα χέρια σας, κι αν δεν εργαστείτε για τη δική σας σωτηρία. Δεν μπορείτε ν' αποκτήσετε διανοητική ή πνευματική διδασκαλία πληρώνοντας απλά ένα κάποιο ποσό για μια σειρά μαθημάτων, χωρίς εσείς οι ίδιοι να κάνετε τίποτα. Πρέπει να προσφέρετε κάτι στο δάσκαλο, πριν πάρετε κάτι απ'

αυτόν. Πρέπει να επεξεργαστείτε την κατανόησή σας αν θέλετε οι διδασκαλίες κάποιου άλλου να σας κάνουν κάποιο καλό.

Ο δάσκαλος μπορεί να κάνει μια πρόταση που θ' ανοίξει ένα καινούριο πεδίο σκέψης για σας, ή μπορεί να σας δείξει ένα δρόμο που έχει αποδειχτεί αξιόλογος γι' αυτόν κι έτσι να σας απαλλάξει από πολύ χρόνο και κόπο. Αλλά την πραγματική δουλειά πρέπει να την κάνετε εσείς οι ίδιοι.

Ένας δάσκαλος μπορεί να είναι τόσο γεμάτος από αλήθεια, ώστε να ξεχειλίζει, κι εσείς να πάρετε κάτι απ' αυτό το ξεχείλισμα. Πιστεύω ότι η αλήθεια είναι κάτι που «συλλαμβάνεται». Μα, ακόμη κι έτσι, αν δεν κάνετε αυτή την αλήθεια δική σας, ζώντας την και προσαρμόζοντάς την στις ανάγκες σας, δεν πρόκειται να σας κάνει τίποτα καλό. Κι όσον καιρό ικανοποιόσαστε με το να «καθόσαστε στα πόδια του δασκάλου» και να παίζετε το ρόλο του «μαθητή», δε θα ωριμάσετε διόλου. Θα είσαστε απλά μια αντανάκλαση του δασκάλου, αντί να γίνετε ένα άτομο.

Χρειαζόμαστε κάποιο ερέθισμα στο σημείο αυτό, και κάθε τόσο, για να μη ξεχνιόμαστε. Είναι τόσο εύκολο να 'χεις τις σκέψεις σου προκαταβολικά χωνεμένες από κάποιον άλλο, δάσκαλο ή συγγραφέα – είναι τόσο εύκολο να δέχεσαι τις διδασκαλίες σου σε χάπια! Είναι τόσο θαυμάσιο να κάθεσαι κάτω και να καταπίνεις το χάπι που ο δάσκαλος ή ο συγγραφέας είχαν την καλοσύνη να προετοιμάσουν για σένα, και να φαντάζεσαι ότι παίρνεις κάτι ουσιαστικό! Αλλά σας το λέω ξεκάθαρα, φίλοι μου: *κάτι τέτοιο δε λειτουργεί*. Καταβροχθίστε όσες διδασκαλίες σας κάνει κέφι, αλλά να ξέρετε ότι πρέπει κι εσείς οι ίδιοι να στρωθείτε στη δουλειά. Δεν μπορείτε να προσφέρετε σε κάποιον άλλο το κύρος του συνήγο-

ρου για να εργαστεί στη θέση σας. Η ζωή δε δέχεται υποκατάστατα – πρέπει να κινηθείτε εσείς οι ίδιοι. Είναι πάρα πολύ εύκολη αυτή η ιδέα να πληρώσετε κάποιο ποσό, σε χρόνο ή χρήμα, σ' ένα δάσκαλο ή συγγραφέα, κι ύστερα να τρυπώσετε στη Βασιλεία των Ουρανών κάτω απ' το δικό του ρούχο, μα κάτι τέτοιο δε λειτουργεί. Πρέπει να κάνετε κάτι για δικό σας λογαριασμό, και μη γελιόσαστε σχετικά με το γεγονός αυτό.

Πολλοί από σας τρέχουν ξοπίσω από δασκάλους, ιεροκήρυκες, προφήτες, μάγους και «φωτισμένες ψυχές» κι εγώ δεν ξέρω σε ποιους άλλους, περιμένοντας ότι αυτά τα λίγα που πληρώσατε για μια σειρά μαθημάτων ιδιωτικών διδασκαλιών και τα παρόμοια, θα σας μεταφέρουν αμέσως στην κορυφή. Μην πιστεύετε ότι μπορεί να συμβεί τίποτα τέτοιο. Πρέπει να περάσετε από μόνοι σας μέσ' απ' όλη τη διαδικασία, αν θέλετε να πετύχετε κάτι. Δεν είναι δυνατό να τρυπώσετε πουθενά κατ' αυτό τον τρόπο, δε γίνεται! Κοιτάζω γύρω μου και βλέπω πολλά απ' αυτά τα φτωχά πλάσματα «να κάθονται στα πόδια» του ενός ή του άλλου, βουλιάζοντας την ατομικότητά τους σ' αυτήν του δασκάλου και μη τολμώντας να σκεφτούν τίποτα το πρωτότυπο, για να μη συγκρουστούν με την ίδια την έννοια του «Δασκάλου» τους. Αυτές οι αγαθές ψυχές είναι τόσο γεμάτες από τη διδασκαλία που απορροφούν, ώστε θα την επαναλαμβάνουν με το μέτρο, φράση με τη φράση, σαν καλοεκπαιδευμένοι παπαγάλοι. Αλλά δεν καταλαβαίνουν τίποτα απ' αυτή τη διδασκαλία. Είναι σαν το φεγγάρι που λάμπει επειδή αντανακλά τις ακτίνες του ήλιου, και δεν έχει δικό του φως ή θερμότητα. Τα λόγια αυτών των «μαθητών» και των ατόμων που «κάθονται στα πόδια» των δασκάλων δεν είναι παρά φεγγαρόλαμψη – μια απλή αντανάκλαση φωτός. Τα φεγγάρια είναι νεκρά, ψυχρά

πράγματα – δίχως φως, χωρίς φωτιά, δίχως ενέργεια. Νεκρά, νεκρά, νεκρά – ψυχρά και παγωμένα αντικείμενα. Σταματείστε λοιπόν αυτή τη φεγγαρίσια υπόθεση και φτιάξτε έτσι τον εαυτό σας ώστε να γίνει ένας Ήλιος. Τον έχετε μέσα σας – φανερώστε τον. Αρχίστε τη δική σας κίνηση, κι εκδηλώστε τη Ζωή. Μη νομίζετε ότι θα γίνετε ποτέ ικανοί να λύσετε όλους τους γρίφους του Σύμπαντος χωρίς να κάνετε τίποτα. Αφήστε κατά μέρος αυτούς τους γρίφους, κι απλά στρωθείτε στη δουλειά που είναι μπροστά σας και βάλτε σ' αυτήν ένα μέρος από τη Μεγάλη Αρχή της Ζωής που υπάρχει μέσα σας περιμένοντας να της προσφέρετε μια ευκαιρία για να εκδηλωθεί. Μην κάνετε το λάθος να νομίζετε ότι αυτός ή ο άλλος δάσκαλος έχουν λύσει το Μέγα Αίνιγμα. Κι αν σας λέει ότι το έχει λύσει, απλούστατα μπλοφάρει και θέλει απλά να ενισχύσει το δικό του θάρρος. Μπορεί να έχει ανακαλύψει ένα αρκετά μεγάλο κομμάτι της αλήθειας, κι αν είναι πρόθυμος να σας δώσει κι εσάς λίγο απ' αυτό, πολύ καλά. Αλλά να ξέρετε ότι δεν έχει κατακτήσει το Όλο Πράγμα, αποκλειστικά αυτός. Γιατί το Όλο Πράγμα δε μπαίνει ποτέ κάτω από τον αποκλειστικό έλεγχο του όποιου τμήματός του. Κανένας δεν έχει το μονοπώλιο της γνώσης της Αλήθειας. Είναι δική σας, όσο κι όποιου άλλου, αλλά πρέπει να ψάξετε πολύ για να τη βρείτε.

Μην ασχολείστε με θεωρίες, ή με άλυτους γρίφους. Απλούστατα, στρωθείτε στη δουλειά κι αρχίστε να ζείτε. Καμιά φορά διασκεδάω διαβάζοντας μερικές από τις θεωρίες κι «εξηγήσεις» εκείνων που νομίζουν ότι έχουν στα χέρια τους το Όλο Πράγμα. Αφού διαβάσω λοιπόν τη θεωρία κάποιου πολύ «σίγουρου» τύπου, πέφτω πάνω σε άμεσα αντίθετες θεωρίες ενός άλλου που θεωρεί τον εαυτό του σαν ειδικό εκφραστή του Απόλυτου.

Ουφ! Μεγάλος πονοκέφαλος, όλ' αυτά! Αν δεν προσέξετε, θα βρεθείτε μπλεγμένοι σ' έναν ατέλειωτο κυκεώνα. Εγώ κάθε φορά που θα πέσω πάνω σε κάτι τέτοια πράγματα, βγαίνω έξω στον ήλιο και κάθομαι και γελάω με την καρδιά μου, κι αυτό με ξαναφέρει αμέσως στην πραγματικότητα. Τίποτα δεν μπορεί να διαλύσει αυτές τις σαπουνόφουσκες, τόσο γρήγορα και τόσο αποτελεσματικά, όσο μια καλή δόση γέλιου. Το γέλιο είναι το μόνο πράγμα που προφυλάσσει την ανθρώπινη φυλή από την τρέλα. Η αίσθηση του χιούμορ είναι το καλύτερο δώρο που έκανε ο Θεός στον Άνθρωπο. Δοκιμάστε το την επόμενη φορά που θα βρεθείτε μπροστά σε τέτοιες «αναμασημένες» θεωρίες, με «ανώτερες δηλώσεις», «βασικές αλήθειες» κι «αξιωματικές αρχές». Να φυλαγόσατε από την όποια διδασκαλία δεν αντέχει κάτω από το φως του ήλιου και του καθαρού αέρα, που δεν αντέχει στη δοκιμασία της Φιλοσοφίας του Γέλιου. Ν' απορρίπτετε κάθε διδασκαλία που απαιτεί ένα στρουφιγμένο στόμα κι ένα πρόσωπο ζαρωμένο σοβαρό μένο πρόσωπο. Φροντίστε να μην έχετε καμιά σχέση με διδασκαλίες που χρειάζονται μισοσκότεινες, θαριές, δίχως ήλιο αίθουσες για να κατανοηθούν – να φυλαγόσατε από τις διδασκαλίες και τις θεωρίες που φέρνουν πάνω τους τη μουχλιασμένη μυρουδιά ενός κελιού. Βγάλτε έξω στο φως του ήλιου τις διδασκαλίες που σας προσφέρονται, και δείτε αν αντέχουν ή όχι στο φως – ρίξτε πάνω τους τη χημική ουσία του γέλιου και δείτε αν θα διαλυθούν. Να θυμόσαστε αυτό το τεστ όταν κάτι σας μπερδεύει ή αγωνιάτε σχετικά με μια παράξενη θεωρία ή διδασκαλία – άσχετα από το πού προέρχεται. Αν κάποιος σας πει ότι κάτι δεν μπορεί να αντέξει σ' αυτή τη δοκιμασία, απορρίψτε τη διδασκαλία αμέσως σαν ύποπτη και παραπλανητική. Να υποβάλλετε σ' αυτό

τον έλεγχο και τα δικά μου γραφτά, μαζί με τ' άλλα.

Σταματείστε να είστε φεγγάρια. Σταματείστε να ζείτε κάτω από ένα υπό αντανάκλαση φως. Περάστε στη δράση και μεταλλάξτε τον εαυτό σας σ' ένα ζωντανό ήλιο. Μπορείτε να το κάνετε αυτό. Είναι μέσα στις δυνάμεις σας. Η κάθε ανθρώπινη ψυχή περικλείνει μέσα της τα στοιχεία του Ήλιου – στρωθείτε στη δουλειά κι εκφράστε τον εαυτό σας. Ορθώστε το κορμί σας και κρατείστε το κεφάλι σας ψηλά. Μη φοβόσαστε να πείτε, «Εγώ είμαι αυτός».

Αυτά είναι ξεκάθαρα και τίμια λόγια. Μη μου λέτε λοιπόν ότι είσαστε «μαθητές» μου – δεν το αξίζω κάτι τέτοιο. Αρνούμαι να έχω μαθητές. Μην προσπαθείτε να «καθήσετε στα πόδια μου» – κι αν το κάνετε, θα χρησιμοποιήσω τα πόδια μου για να σας σπρώξω μακριά. Χρειάζομαι τόπο για να κουνώ τα πόδια μου και δε θέλω να κάθονται άλλοι άνθρωποι μπροστά τους. Αλλά αν θέλετε να με αποκαλείτε «Αδελφό» ή «Συσπουδαστή», ή «Συμμαθητή στο Νηπιαγωγείο του Θεού», θα χαρώ πολύ να τ' ακούσω. Αυτό είμαστε όλοι, στο κάτω - κάτω, νήπια και βρέφη που θηλάζουμε από το στήθος του Απόλυτου.

ΟΥΙΛΛΙΑΜ ΟΥΩΛΚΕΡ ΑΤΚΙΝΣΟΝ

Το πιστεύω της εργασίας μου

Πιστεύω ότι το πνεύμα του Ανθρώπου περιέχει τη μεγαλύτερη απ' όλες τις δυνάμεις: ότι η Σκέψη είναι μια από τις μεγαλύτερες εκδηλώσεις της ενέργειας.

Πιστεύω ότι ο άνθρωπος που κατανοεί τη δύναμη της Σκέψης και τη χρήση αυτής της δύναμης, μπορεί να κάνει τον εαυτό του κυριολεκτικά ό,τι θέλει.

Πιστεύω ότι όχι μόνο το σώμα του ανθρώπου βρίσκεται κάτω απ' τον έλεγχο του μυαλού του, αλλά κι ότι ακόμη ο άνθρωπος μπορεί ν' αλλάξει τον περίγυρο, την «τύχη» ή τις περιστάσεις του, με τη θετική σκέψη, που παίρνει τη θέση της αρνητικής. Ξέρω ότι η στάση τού «*Μπορώ και Θέλω*», θα προωθήσει τον άνθρωπο τόσο πολύ στην Επιτυχία, ώστε να φαίνεται κάτι σαν θαύμα στα μάτια του ανθρώπου που βρίσκεται στο επίπεδο τού «*Δεν μπορώ*».

Πιστεύω ότι «οι σκέψεις είναι πράγματα», κι ότι ο Νόμος της Έλξης μέσα στον κόσμο της σκέψης θα φέρει κοντά στον άνθρωπο ακριβώς αυτό που επιθυμεί ή φοβάται.

Πιστεύω στο κήρυγμα της εργασίας – «με ορμή».

Πιστεύω στο ΘΕΛΩ καθώς και στο ΕΙΜΑΙ. Ξέρω ότι ο άνθρωπος που θα εκμεταλλευτεί το πλεονέκτημα της

Δύναμης του Πνεύματος, και που θα εκδηλώσει αυτή τη δύναμη στην πράξη, θα προχωρήσει προς την Επιτυχία, τόσο σίγουρα και τόσο σταθερά, όσο το βέλος από το τόξο κάποιου ικανού τοξότη.

Πιστεύω στη Συναδερφосύνη του Ανθρώπου.

Πιστεύω ότι ο άνθρωπος είναι Καλός.

Πιστεύω στον καθένα που κοιτάζει τη δουλειά του και που παραχωρεί στους άλλους το ίδιο δικαίωμα.

Πιστεύω ότι δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να καταδικάζουμε – «Ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω»!

Πιστεύω ότι ο άνθρωπος που μισεί είν' ένας δολοφόνος. Ότι αυτός που εποφθαλμιά τ' αγαθά του άλλου είναι ένας κλέφτης. Ότι αυτός που ποθεί τη γυναίκα του άλλου, είναι ένας μοιχός. Ότι οι ρίζες του εγκλήματος βρίσκονται στην επιθυμία για το έγκλημα. Βλέποντάς τα όλ' αυτά, κοιτάζοντας μέσα στην ίδια την καρδιά μας, πώς μπορούμε να καταδικάσουμε κάποιον;

Πιστεύω ότι το Κακό δεν είναι παρά Άγνοια.

Πιστεύω ότι το «να τα ξέρεις όλα σημαίνει να τα συγχωρείς όλα».

Πιστεύω ότι υπάρχει καλό μέσα στον κάθε άνθρωπο. Ας τον βοηθήσουμε λοιπόν να το φανερώσει.

Πιστεύω στην απόλυτη ισότητα του Άντρα και της Γυναίκας – και καμιά φορά νομίζω ότι οι οίωνοί είναι κάπως περισσότερο υπέρ της Γυναίκας.

Πιστεύω στην ιερότητα της Σεξουαλικής Πράξης – αλλ' ακόμη πιστεύω ότι η Σεξουαλικότητα εκδηλώνεται το ίδιο και σε Πνευματικά και Διανοητικά Επίπεδα, όπως και στα Σωματικά. Και πιστεύω ότι μέσα στην αγνότητα όλα τα πράγματα είναι αγνά.

Πιστεύω ότι ο άνθρωπος είναι αθάνατος, ότι ο Πραγματικός Εαυτός μας είναι το Πνεύμα, που χρησιμοποιεί το μυαλό και το σώμα σαν εργαλεία του κι εκ-

δηλώνεται ανάλογα με την τελειότητα αυτών των δύο εργαλείων.

Πιστεύω ότι ο άνθρωπος γρήγορα ωριμάζει σ' ένα νέο επίπεδο συνείδησης, όπου θα γνωρίσει τον εαυτό του, όπως πραγματικά είναι – θ' αναγνωρίσει το ΕΙΜΑΙ – το Κάτι Εντός του.

Πιστεύω ότι υπάρχει μια Άπειρη Δύναμη, μέσα και γύρω απ' όλα τα πράγματα.

Πιστεύω ότι, παρόλο που σήμερα δεν έχουμε παρά μόνο μια πολύ αχνή ιδέα αυτής της Δύναμης, εξακολουθούμε πάντα σταθερά να ωριμάζουμε, ώσπου να την κατανοήσουμε απόλυτα – κι ερχόμαστε όλο και πιο πολύ σε πιο στενή επαφή μαζί της. Ακόμα και τώρα έχουμε κάποιες στιγμιαίες εκλάμψεις σχετικά με την ύπαρξή της – μια στιγμιαία συνειδητοποίηση του Ενιαίου μας με το Απόλυτο.

Πιστεύω ότι η μεγαλύτερη ευτυχία συνίσταται στην τήρηση απέναντι σ' αυτό το Απόλυτο μιας στάσης παιδιάστικής εμπιστοσύνης, σαν το παιδί που δε νιώθει καμιά αμφιβολία σχετικά με την αγάπη των γονιών του – καμιά αμφιβολία για τη σοφία τους – και βάζει το μικρό του χέρι στο χέρι του πατέρα του και λέει: «Οδήγησέ με!»

Πιστεύω ότι αυτός που νιώθει απέναντι στο Απόλυτο την εμπιστοσύνη του θρέφους που ακουμπά το μικρό του κεφαλάκι, κουρασμένο, στο στήθος της μητέρας του, θα συνειδητοποιήσει κι αυτός το ίδιο την όλο τρυφερότητα ανταπόκριση, όπως το μωρό που προσελκύεται ακόμη λίγο πιο κοντά στη μητρική καρδιά.

ΟΥΙΛΙΑΜ ΟΥΩΛΚΕΡ ΑΤΚΙΝΣΟΝ

1.

Ο Νόμος της Έλξης μέσα στον Κόσμο της Σκέψης

Το Σύμπαν διέπεται από Νόμο – από έναν μεγάλο Νόμο. Οι εκδηλώσεις του είναι πολύμορφες, αλλά αν αντιμετωπιστούν σαν κάτι το Τελειωτικό, βλέπουμε ότι δεν υπάρχει παρά ένας μόνο Νόμος. Έχουμε εξοικειωθεί με μερικές από τις εκδηλώσεις του, αλλά αγνοούμε σχεδόν ολοκληρωτικά κάποιες άλλες. Ωστόσο, εξακολουθούμε να μαθαίνουμε λίγο πιο πολύ, κάθε μέρα, και το πέπλο σιγά - σιγά ανασηκώνεται.

Μιλούμε με επιστημονική γνώση για το Νόμο της Βαρύτητας, αλλά αγνοούμε την ισότιμα θαυμαστή εκδήλωσή του, ΤΟ ΝΟΜΟ ΤΗΣ ΕΛΞΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ. Έχουμε εξοικειωθεί μ' αυτή τη θαυμάσια εκδήλωση του Νόμου που προσελκύει και συγκρατεί τα άτομα από τα οποία η ύλη είναι συντεθειμένη – αναγνωρίζουμε τη δύναμη του νόμου που προσελκύει τα σώματα στη γη, που συγκρατεί τους κυκλικούς κόσμους στη θέση τους, αλλά κλείνουμε τα μάτια μας στον ισχυρό νόμο που φέρνει κοντά σε μας τα πράγματα που επιθυμούμε ή φοβόμαστε.

Όταν φτάσουμε στο σημείο να δούμε ότι η Σκέψη είναι μια δύναμη, μια εκδήλωση της ενέργειας, έχοντας μια μαγνητική ικανότητα έλξης, τότε θ' αρχίσουμε να

καταλαβαίνουμε το γιατί και το από πού ενός πλήθους πραγμάτων, που μέχρι τώρα έμοιαζαν σκοτεινά σε μας. Δεν υπάρχει σπουδή που ν' ανταμείβει τόσο καλά το σπουδαστή, για το χρόνο και τον κόπο του, όσο η μελέτη των λειτουργιών αυτού του ισχυρού νόμου του κόσμου της Σκέψης – του Νόμου της Έλξης.

Όταν σκεφτόμαστε, στέλνουμε προς τα έξω δονήσεις μιας πολύ λεπτής αιθέριας ουσίας, που είναι τόσο πραγματικές, όσο κι οι δονήσεις που εκδηλώνουν το φως, η θερμότητα, ο ηλεκτρισμός ή ο μαγνητισμός. Το γεγονός ότι αυτές οι δονήσεις δεν είναι φανερές στις πέντε αισθήσεις μας, δεν αποτελεί απόδειξη για το ότι δεν υπάρχουν. Ένας ισχυρός μαγνήτης στέλνει προς τα έξω δονήσεις κι ασκεί μια δύναμη ικανή να προσελκύσει ένα κομμάτι ατσάλι που ζυγίζει ογδόντα κιλά, αλλά ούτε μπορούμε να δούμε, να γευτούμε, να οσφρανθούμε, ν' ακούσουμε ή να ψηλαφίσουμε αυτή την ισχυρή δύναμη. Αυτές οι δονήσεις της σκέψης, το ίδιο, δεν είναι δυνατό να γίνουν ορατές, δεν μπορούμε να τις γευτούμε, να τις οσφρανθούμε, να τις ακούσουμε ή να τις ψηλαφίσουμε με το συνηθισμένο τρόπο. Παρόλο που είναι αλήθεια ότι υπάρχουν αποδειγμένες περιπτώσεις ατόμων ιδιαίτερα ευαίσθητων στις ψυχικές εντυπώσεις που αντιλαμβάνονται τα ισχυρά κύματα σκέψης, και πάρα πολλοί από μας μπορούν να θεβαιώσουν ότι έχουν ξεκάθαρα αισθανθεί τις δονήσεις σκέψης των άλλων, τόσο ενώ υπάρχει η παρουσία του πομπού, όσο κι από απόσταση. Η τηλεπάθεια και τα συγγενικά της φαινόμενα δεν είναι μόνο όνειρα αργόσχολων.

Το φως κι η θερμότητα εκδηλώνονται από δονήσεις μιας πολύ πιο χαμηλής έντασης απ' αυτές της Σκέψης, αλλά η διαφορά βρίσκεται αποκλειστικά στο ποσοστό της δόνησης. Τα επιστημονικά χρονικά ρίχνουν ένα εν-

διαφέρον φως πάνω στο πρόβλημα. Ο καθηγητής Ελίσα Γκραίη, ένας διάσημος επιστήμονας, λέει στο μικρό του βιβλίο «Τα θαύματα της φύσης»:

«Υπάρχει πολλή τροφή για εκμετάλλευση σχετικά με το θέμα της σκέψης κι οι θεωρητικοί λένε ότι υπάρχουν ηχοκύματα που κανένα ανθρώπινο αυτί δεν μπορεί ν' ακούσει, και χρωματοκύματα φωτός που κανένα μάτι δεν μπορεί να δει. Το μακρύ, σκοτεινό, δίχως ήχους διάστημα ανάμεσα στις 40.000 και 400.000.000.000.000 δονήσεις κατά δευτερόλεπτο, και το άπειρο της κλίμακας πέρα από τις 700.000.000.000.000 δονήσεις κατά δευτερόλεπτο, όπου το φως σταματά, μέσα στο σύμπαν της κίνησης, είναι κάτι που μπορεί να μας υποβάλλει σε πολλές σκέψεις».

Ο Μ. Ουίλλιαμς, στο έργο του με τίτλο «Σύντομα Κεφάλαια Φυσικής», λέει:

«Δεν υπάρχει διαβάθμιση ανάμεσα στους πολύ γρήγορους κυματισμούς ή τρεμουλιίσματα που παράγει η αίσθησή μας του ήχου και στους πιο αργούς που μας δημιουργούν μια αίσθηση της πιο απαλής ζεστασίας. Υπάρχει ένα τεράστιο κενό ανάμεσά τους, αρκετά πλατύ για να συμπεριλάβει έναν άλλο κόσμο κίνησης, όπου όλα βρίσκονται ανάμεσα στον κόσμο μας του ήχου και στον κόσμο μας της θερμότητας του φωτός. Και δεν υπάρχει καμιά καλή δικαιολογία για να υποθέσει κανένας ότι η ύλη είναι ανίκανη για μια τέτοια ενδιάμεση δραστηριότητα, ή ότι αυτή η δραστηριότητα δεν μπορεί να δημιουργήσει ενδιάμεσες αισθήσεις, φτάνει να υπάρξουν όργανα ικανά να συλλάβουν και να αισθητοποιήσουν τις κινήσεις τους».

Αναφέρθηκα στις παραπάνω επιστημονικές αυθεντίες απλά για να δώσω τροφή στη σκέψη σας, κι όχι για να προσπαθήσω να σας αποδείξω το γεγονός ότι οι δο-

νήσεις της σκέψης υπάρχουν. Αυτό το τελευταίο γεγονός έχει απόλυτα διαπιστωθεί, προς ικανοποίηση των πλήθος ερευνητών του θέματος, και λίγη σκέψη θα σας δείξει ότι είναι κάτι που συνδυάζεται με τις δικές σας εμπειρίες.

Συχνά ακούμε να επαναλαμβάνεται η περίφημη δήλωση της Πνευματικής Επιστήμης, ότι «Οι Σκέψεις είναι Πράγματα», και επαναλαμβάνουμε κι εμείς αυτές τις λέξεις χωρίς συνειδητά ν' αντιλαμβανόμαστε ποιο ακριβώς είναι το νόημά τους. Αν κατανοήσουμε απόλυτα την αλήθεια αυτής της δήλωσης και τις φυσικές συνέπειες της αλήθειας που βρίσκεται πίσω απ' αυτήν, θα πρέπει να έχουμε μαζί καταλάβει και πολλά πράγματα που μας είχαν φανεί σκοτεινά, και τότε θα είμασταν ικανοί να χρησιμοποιήσουμε τη θαυμαστή δύναμη της Σκέψης, ακριβώς όπως χρησιμοποιούμε την όποια άλλη εκδήλωση της Ενέργειας.

Όπως έχω πει κιόλας, όταν σκεφτόμαστε βάζουμε σε κίνηση δονήσεις ενός πολύ υψηλού βαθμού, που είναι ακριβώς τόσο πραγματικές όσο κι οι δονήσεις του φωτός, της θερμότητας, του ήχου και του ηλεκτρισμού. Κι όταν κατανοούμε τους νόμους που κυβερνούν την παραγωγή και τη μεταβίβαση αυτών των δονήσεων, θα είμαστε ικανοί να τις χρησιμοποιήσουμε στην καθημερινή ζωή, ακριβώς όπως κάνουμε και με τις καλύτερα γνωστές μορφές ενέργειας. Αυτά που δεν μπορούμε να δούμε, ν' ακούσουμε, να ζυγίσουμε ή να μετρήσουμε σε σχέση με τις δονήσεις αυτές δεν αποτελούν κι απόδειξη ότι δεν υπάρχουν. Υπάρχουν κύματα ήχου που κανένα ανθρώπινο αυτί δεν μπορεί ν' ακούσει, παρόλο που μερικά απ' αυτά αναμφίβολα καταγράφονται από το αυτί κάποιων εντόμων κι άλλα συλλαμβάνονται από ευαίσθητα όργανα που έχει επινοήσει ο άνθρωπος. Ωστόσο,

υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα ανάμεσα στους ήχους που καταγράφονται από τα πιο ντελικάτα όργανα και στο όριο που το μυαλό του ανθρώπου, καθώς διαλογίζεται σύμφωνα με αναλογίες, ξέρει ότι είναι η μεθοριακή γραμμή μεταξύ των ηχητικών κυμάτων κι άλλων μορφών δονήσεων. Κι υπάρχουν κύματα φωτός που το ανθρώπινο μάτι δεν καταγράφει, ενώ μερικά απ' αυτά συλλαμβάνονται από πολύ ευαίσθητα όργανα, και πολύ περισσότερα τόσο λεπτά ώστε δεν έχει ακόμη επινοηθεί όργανο που να τα συλλαμβάνει, παρόλο που βελτιώσεις γίνονται κάθε χρόνο και το ανεξερεύνητο πεδίο προοδευτικά μειώνεται.

Καθώς νέα όργανα επινοούνται, νέες δονήσεις καταγράφονται απ' αυτά – *κι ωστόσο οι δονήσεις ήταν το ίδιο πραγματικές τόσο πριν από την επινοήση, όσο και μετά.* Ας υποθέσουμε ότι δεν έχουμε κανένα όργανο που να καταγράφει το μαγνητισμό. Τότε θα μπορούσε κανένας πολύ δικαιολογημένα ν' αρνηθεί την ύπαρξη αυτής της ισχυρής δύναμης, επειδή θα ήταν κάτι που δε θα μπορούσαμε να το γευτούμε, να το ψηλαφίσουμε, να το οσφρανθούμε, να το ακούσουμε, να το ζυγίσουμε, να το μετρήσουμε ή και να το δούμε. Κι ωστόσο, ο ισχυρός μαγνήτης θα εξακολουθεί να στέλνει προς τα έξω κύματα δύναμης ικανά να προσελκύσουν κομμάτια ατσαλιού που να ζυγίζουν ογδόντα κιλά.

Η κάθε μορφή δόνησης χρειάζεται ένα δικής της μορφής όργανο για να καταγραφεί. Μέχρι τώρα ο άνθρωπος εγκέφαλος μοιάζει να είναι το μοναδικό όργανο ικανό να καταγράψει κύματα σκέψης, παρόλο που οι αποκρυφιστές λένε ότι σ' αυτό τον Αιώνα οι επιστήμονες θα επινοήσουν μηχανισμούς ικανοποιητικά ευαίσθητους, ώστε να συλλαμβάνουν και να καταγράφουν τέτοιες εντυπώσεις. Κι από τις ενδείξεις που υπάρχουν

μέχρι τώρα φαίνεται ότι η επινόηση αυτή είναι κάτι που θα πρέπει να το περιμένουμε, την όποια στιγμή. Το αίτημα υπάρχει και αναμφίβολα θα ικανοποιηθεί γρήγορα. Αλλά γι' αυτούς που έχουν πειραματιστεί μέσα στα πλαίσια της τηλεπάθειας, δε χρειάζεται καμιά παραπέρα απόδειξη, έξω από τ' αποτελέσματα των ίδιων τους των πειραμάτων.

Στέλνουμε προς τα έξω σκέψεις μεγαλύτερης ή μικρότερης έντασης, όλη την ώρα, και μαζεύουμε τ' αποτελέσματα των σκέψεων αυτών. Όχι μόνο τα κύματα της σκέψης μας επηρεάζουν τον εαυτό μας και τους άλλους, αλλά και προσελκύουν δύναμη – φέρνουν κοντά μας τις σκέψεις των άλλων, για πράγματα, περιστάσεις, ανθρώπους, «τύχη», σύμφωνα με το χαρακτήρα της σκέψης που επικρατεί περισσότερο στο μυαλό μας. Σκέψεις Αγάπης θα μας φέρουν κοντά μας την Αγάπη των άλλων. Περιστάσεις και συμβάντα ανάλογα με τη σκέψη. Ανθρώπους που κάνουν παρόμοιες σκέψεις. Σκέψεις Θυμού, Μίσους, Ζήλειας, Κακίας και Πονηριάς, θα προσελκύσουν σ' εμάς ένα πλήθος από συγγενικές σκέψεις που εκπέμπονται από το μυαλό των άλλων. Περιστάσεις κάτω από τις οποίες θα κληθούμε να εκδηλώσουμε αυτές τις χυδαίες σκέψεις και θα τις δεχτούμε με τη σειρά μας από άλλους ανθρώπους που θα εκδηλώσουν δυσαρμονία, κι έτσι συνέχεια. Μια ισχυρή σκέψη, ή μια σκέψη που συνεχίζεται για πολύ, θα μας καταστήσουν το κέντρο έλξης για ανάλογα κύματα σκέψεων από άλλους. Το όμοιο προσελκύει όμοια, στον Κόσμο της Σκέψης – κι όπως σπεύρατε θα θερίσετε. Τα πουλιά του ίδιου είδους πετούν κοπαδιαστά μέσα στον Κόσμο της Σκέψης, οι κατάρες σαν τα κοτόπουλα μαζεύονται μέσα στο κοτέτσι και φέρνουν μαζί τούς φίλους τους.

Ο άντρας ή η γυναίκα που είναι γεμάτοι από Αγάπη, βλέπουν την Αγάπη παντού και προσελκύουν την Αγάπη των άλλων. Ο άνθρωπος που μισεί, μέσα στην καρδιά του μαζεύει όλο το μίσος που μπορεί ν' αντέξει. Ο άνθρωπος που σκέφτεται τους αγώνες γενικά ψάχνει να μπλεχτεί σ' όλους τους αγώνες που θέλει, μέχρι που να χορτάσει. Κι έτσι πάει συνέχεια το πράγμα, ο καθένας παίρνει αυτό που επιδιώκει μέσ' από τον ασύρματο τηλεγράφο του Μυαλού. Ο άνθρωπος που ξυπνά το πρωί να νιώθει «μαύρα» όλα γύρω του, συνήθως καταφέρνει να δημιουργήσει την ίδια διάθεση σ' όλη την οικογένεια, πριν τελειώσει το πρόγευμα. Η «γκρινιάρα» γυναίκα βρίσκει γενικά πολλές ευκαιρίες στη διάρκεια της μέρας για να ικανοποιήσει την τάση της για «γκρίνια».

Αυτό το ζήτημα της Έλξης της Σκέψης είναι πολύ σοβαρό. Όταν σταθείτε να το σκεφτείτε λίγο, θα δείτε ότι ο άνθρωπος στην πραγματικότητα δημιουργεί το δικό του περίγυρο, παρόλο που κατηγορεί τους άλλους σχετικά μ' αυτό. Έχω γνωρίσει ανθρώπους που κατανόησαν αυτό το νόμο της θετικής ήρεμης σκέψης κι έτσι παρέμεναν απόλυτα απρόσβλητοι από τη δυσαρμονία που τους περιτριγύριζε. Ήταν σαν το δοχείο απ' όπου το λάδι έχει χυθεί πάνω σε ταραγμένα νερά – παρέμεναν εξασφαλισμένοι κι ήρεμοι, ενώ η καταιγίδα μάτιαζε γύρω τους. Αν κάποιος μάθει τη λειτουργία αυτού του Νόμου, δε θα βρεθεί ποτέ στο έλεος των πανίσχυρων καταιγίδων της Σκέψης.

Έχουμε περάσει από την εποχή της σωματικής βίας και φυσικής δύναμης, στην εποχή της διανοητικής κυριαρχίας, και τώρα εισερχόμαστε σ' ένα νέο και σχεδόν άγνωστο πεδίο, που είναι αυτό της ψυχικής δύναμης. Αυτό το πεδίο ενέργειας έχει τους γερά εγκαθιδρυμένους νόμους του, όπως ακριβώς έχουν και τ' άλλα. Και

θα πρέπει να γνωρίσουμε καλά αυτούς τους νόμους, αν δε θέλουμε να βρεθούμε φυλακισμένοι μέσα στα τείχη της αμάθειας και των άγονων προσπαθειών. Θα προσπαθήσω να σας καταστήσω ξεκάθαρες τις μεγάλες βασικές και θεμελιακές αρχές αυτού του νέου πεδίου ενέργειας που ανοίγεται μπροστά μας, έτσι που να μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τούτη τη μεγάλη δύναμη και να την εφαρμόσετε για νόμιμους κι αξιόλογους σκοπούς, ακριβώς όπως οι άνθρωποι χρησιμοποιούν τον ατμό, τον ηλεκτρισμό και τις άλλες μορφές ενέργειας σήμερα.

2.

Κύματα σκέψεων και η διαδικασία αναπαραγωγής τους

Σαν μια πέτρα που πέφτει μέσα στο νερό, η σκέψη προκαλεί δαχτυλίδια και κύματα που απλώνονται πέρα, πάνω στο μεγάλο ωκεανό της σκέψης. Ωστόσο, υπάρχει αυτή η διαφορά: τα κύματα πάνω στο νερό κινούνται σ' ένα πλάνο επιπέδου, προς όλες τις κατευθύνσεις, ενώ τα κύματα της σκέψης κινούνται βέβαια προς όλες τις κατευθύνσεις, αλλά ξεκινούν από ένα κοινό κέντρο, ακριβώς όπως οι ακτίνες του ήλιου.

Όπως εμείς εδώ, πάνω στη γη, περιβαλλόμαστε από μια μεγάλη θάλασσα αέρα, έτσι μας περιβάλλει και μια μεγάλη θάλασσα Πνεύματος. Τα κύματα της σκέψης μας κινούνται μέσα σ' αυτό τον πνευματικό αιθέρα, που είναι τεράστιος κι ωστόσο επεκτείνονται προς όλες τις κατευθύνσεις, όπως έχω εξηγήσει και αρχίζουν να μειώνονται κάπως σε ένταση, ανάλογα με την απόσταση που έχουν να διασχίσουν, εξαιτίας της τριβής που προκαλείται από τα κύματα που έρχονται σ' επαφή με το μεγάλο σώμα του Πνεύματος, που μας περιβάλλει, απ' όλες τις πλευρές.

Αυτά τα κύματα σκέψης έχουν κι άλλες ιδιότητες,

που διαφέρουν από τα κύματα πάνω στο νερό. Έχουν την ιδιότητα να αναπαράγονται. Απ' αυτή την άποψη μοιάζουν με τα κύματα του ήχου περισσότερο, παρά με τα κύματα πάνω στο νερό. Ακριβώς όπως μια νότα βιολιού θ' αναγκάσει το λεπτό γυαλί να δονηθεί και να «τραγουδήσει», έτσι και μια ισχυρή σκέψη, τείνει ν' αφυπνίσει παρόμοιες δονήσεις σε πνεύματα που είναι συντονισμένα για να τη δεχτούν. Πολλές από τις «αόριστες σκέψεις» που περνούν από το μυαλό μας δεν είναι παρά αντανakλάσεις ή απαντήσεις δονητικές, σε κάποια ισχυρή σκέψη που μας στέλνει ένας άλλος. Αλλά αν τα πνεύματά μας δεν είναι συντονισμένα για να τη δεχτούν αυτή η σκέψη δεν είναι διόλου πιθανό ότι θα μας επηρεάσει. Αν κάνουμε ανώτερες και μεγάλες σκέψεις, τα πνεύματά μας αποκτούν ένα «μουσικό κλειδί» που αντιστοιχεί στο χαρακτήρα των σκέψεων που περνούν από το μυαλό μας. Κι από τη στιγμή που αυτό το μουσικό κλειδί θα εγκαθιδρυθεί, θα είναι ικανό να συλλαμβάνει δονήσεις από άλλα πνεύματα που είναι συντονισμένα στην ίδια σκέψη. Από την άλλη μεριά, αν αποκτήσουμε τη συνήθεια να κάνουμε σκέψεις αντίθετου χαρακτήρα, σύντομα θ' αρχίσουμε ν' απηχούμε την κατώτερη τάξη σκέψεων που προέρχονται από τα πνεύματα χιλιάδων άλλων που σκέφτονται μέσα στα ίδια πλαίσια.

Είμαστε γενικά αυτό που έχουμε σκεφτεί για τον εαυτό μας ότι είναι, ενώ η ισορροπία αντιπροσωπεύεται από το χαρακτήρα των υποβολών και των σκέψεων των άλλων, που φτάνουν ως εμάς, άμεσα με προφορικές υποβολές ή, τηλεπαθητικά, μέσ' από τέτοια κύματα σκέψεων. Η γενική πνευματική μας στάση, ωστόσο, καθορίζει το χαρακτήρα των κυμάτων σκέψεων που δεχόμαστε από τους άλλους, καθώς και τις σκέψεις που εμείς οι ίδιοι στέλνουμε προς τα έξω. Αποδεχόμαστε μό-

νο τέτοιες σκέψεις που βρίσκονται σε αρμονία με τη γενική πνευματική στάση που έχουμε υιοθετήσει για τον εαυτό μας. Οι σκέψεις που δεν εναρμονίζονται με τις δικές μας, πολύ λίγο μας επηρεάζουν, μια που δεν αφυπνίζουν καμιά αντίδραση μέσα μας.

Ο άνθρωπος που πιστεύει πολύ στον εαυτό του και διατηρεί μια θετική, ισχυρή πνευματική στάση Εμπιστοσύνης και Αποφασιστικότητας, δεν είναι πιθανό ότι θα επηρεαστεί από αντίξοες κι αρνητικές σκέψεις Αποθάρρυνσης κι Αποτυχίας, που προέρχονται από τα πνεύματα άλλων προσώπων, όπου αυτές οι τελευταίες ιδιότητες επικρατούν. Ταυτόχρονα αυτές οι αρνητικές σκέψεις, αν φτάσουν σε κάποιον που το πνεύμα του είναι συντονισμένο σ' ένα χαμηλό «μουσικό κλειδί», τότε θα βαθύνουν ακόμη περισσότερο την αρνητική του κατάσταση και θα προσθέσουν καύσιμα στη φωτιά που καταναλώνει τις δυνάμεις του, ή, αν προτιμάτε αυτή την παρομοίωση, θα χρησιμεύουν στο να χαμηλώσουν ακόμη περισσότερο τη φωτιά της ενεργητικότητας και της δημιουργικότητάς του.

Προσελκύουμε πάνω μας τις σκέψεις των άλλων που σκέφτονται παρόμοια μ' εμάς. Ο άνθρωπος που σκέφτεται την επιτυχία, θα είναι ικανός να συντονιστεί με τα πνεύματα άλλων που σκέφτονται παρόμοια, και που θα τον βοηθήσουν, ενώ θα τους βοηθήσει κι αυτός. Ο άνθρωπος που επιτρέπει στο πνεύμα του να μένει σταθερά προσκολλημένο πάνω σε σκέψεις αποτυχίας, φέρνει τον εαυτό του σε πιο στενή επαφή με τα πνεύματα άλλων αποτυχημένων ανθρώπων, κι ο καθένας θα έχει την τάση να τραβήξει τον άλλον ακόμη πιο χαμηλά. Ο άνθρωπος που σκέφτεται ότι όλα είναι κακά γύρω του, είναι ικανός να βλέπει όλο και περισσότερο το κακό, και θα ρθει σ' επαφή με άλλους που μοιάζουν να εγκρίνουν

τη θεωρία του. Κι ο άνθρωπος που αποζητά το καλό στο καθετί και στον καθένα είναι πολύ πιθανό ότι θα προσελκύσει προς το μέρος του τα πράγματα και τους ανθρώπους που ανταποκρίνονται στη σκέψη του. Γενικά βλέπουμε αυτό για το οποίο ψάχνουμε.

Θα μπορούσατε ν' αντιληφθείτε αυτή την ιδέα πιο ξεκάθαρα, αν συλλογιστείτε τα ασύρματα όργανα του Μαρκόνι, που δέχονται δονήσεις μόνο από όργανα - πομπούς, που έχουν μάλιστα συντονιστεί στον ίδιο ρυθμό, ενώ άλλα τηλεγραφήματα περνούν μέσα στον αέρα και πολύ κοντά μάλιστα, χωρίς να επηρεάζουν αυτά τα όργανα - δέκτες. Ο ίδιος νόμος ισχύει και για τη λειτουργία της σκέψης. Δεχόμαστε μόνο αυτές τις σκέψεις που αντιστοιχούν στον πνευματικό συντονισμό μας. Αν νιώσουμε αποθαρρυμένοι, θα πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι έχουμε χαμηλώσει την πνευματική μας κατάσταση σ' ένα αρνητικό «κλειδί», κι ότι επηρεαστήκαμε όχι μόνο από τις δικές μας σκέψεις, αλλά κι ότι δεχτήκαμε μαζί, επιπρόσθετες απογοητευτικές σκέψεις παρόμοιου χαρακτήρα, που σταθερά στέλνονται ως εμάς από τα πνεύματα άλλων δυστυχισμένων, που δεν έμαθαν ακόμη το νόμο της έλξης μέσα στον κόσμο της σκέψης. Κι αν, καμιά φορά, ανεβαίνουμε σε ύψη ενθουσιασμού κι ενεργητικότητας, πολύ γρήγορα θα νιώσουμε την εισροή των θαρραλέων, όλο τόλμη κι ενεργητικότητα, θετικών σκέψεων που στέλνονται προς τα έξω από τους όλο ζωντάνια άντρες και γυναίκες όλου του κόσμου. Το αναγνωρίζουμε αυτό χωρίς μεγάλη δυσκολία, όταν ερχόμαστε σ' επαφή, πολύ προσωπική, με ανθρώπους και νιώθουμε τις όλο απογοήτευση, ή ζωντάνια δονήσεις τους, ανάλογα με την περίπτωση. Αλλά ο ίδιος νόμος λειτουργεί κι όταν δεν ερχόμαστε σε προσωπική επαφή, αν και με λιγότερο ισχυρό τρόπο.

Το πνεύμα έχει πολλούς βαθμούς κορύφωσης, που εκτείνονται από την υψηλότερη θετική νότα, ως την πιο χαμηλή αρνητική, μ' ενδιάμεσες πλήθος νότες, που ποικίλλουν σε κορύφωση ανάλογα με την αντίστοιχη απόστασή τους από το θετικό ή το αρνητικό άκρο.

Όταν το πνεύμα σας λειτουργεί μέσα σε θετικά πλαίσια, νιώθετε ισχυροί, όλο ζωντάνια και φως, χαρούμενοι, ευτυχισμένοι, γεμάτοι εμπιστοσύνη και θάρρος, κι είσατε ικανοί να εργαστείτε καλά, να εφαρμόσετε στην πράξη τις προθέσεις σας, και να προοδεύσετε πάνω στο δρόμο προς την Επιτυχία. Τότε στέλνετε προς τα έξω ισχυρές, θετικές σκέψεις, που επηρεάζουν τους άλλους και τους αναγκάζουν να συνεργαστούν μαζί σας, ή ν' ακολουθήσουν την ηγεσία σας, ανάλογα με το «κλειδί», όπου κι αυτοί είναι συντονισμένοι.

Όταν παίζετε στην ακραία αρνητική πλευρά της πνευματικής μουσικής κλίμακας, νιώθετε απογοητευμένοι, αδύναμοι, παθητικοί, θολωμένοι, φοβισμένοι, δειλοί. Κι ανακαλύπτετε τον εαυτό σας ανίκανο να σημειώσει την παραμικρή πρόοδο ή να πετύχει. Κι η επιρροή σας απέναντι στους άλλους είναι κυριολεκτικά στο μηδέν. Αφήνετε να σας καθοδηγήσουν μάλλον, παρά που καθοδηγείτε άλλους, και σας χρησιμοποιούν σαν ανθρώπινο μπαλλάκι, άλλα πιο θετικά πρόσωπα.

Σε μερικά άτομα το θετικό στοιχείο μοιάζει να επικρατεί, και σε άλλα φαίνονται σαν πιο επικρατέστερες οι αρνητικές ιδιότητες. Υπάρχουν, φυσικά, πλατιά διάφοροι βαθμοί θετικότητας κι αρνητικότητας, κι ο Β μπορεί να είναι θετικός προς τον Α κι αρνητικός προς τον Γ. Όταν δυο άνθρωποι πρωτοσυναντιούνται, υπάρχει γενικά μια σιωπηρή διανοητική σύγκρουση μεταξύ τους, που στη διάρκειά της τ' αντίστοιχα πνεύματά τους ελέγχουν την ποιότητα της θετικότητάς τους, και παίρ-

νουν μια σταθερή σχετική στάση ο ένας απέναντι στον άλλο. Αυτή η διαδικασία μπορεί να γίνεται ασυνειδητοποίητα στις πιο πολλές περιπτώσεις, αλλά γίνεται παρ' όλ' αυτά. Η προσαρμογή είναι συχνά αυτοματική, αλλά κι άλλες φορές ο αγώνας είναι τόσο σκληρός – οι αντίπαλοι είναι τόσο καλά εξοπλισμένοι – ώστε χρειάζεται βία για να εισχωρήσει το θέμα στη συνείδηση των δύο ανθρώπων. Καμιά φορά πάλι, οι δυο πλευρές μοιάζουν τόσο πολύ στο βαθμό θετικότητάς τους, ώστε κυριολεκτικά δεν καταφέρνουν να συνεννοηθούν διανοητικά. Δεν είναι ποτέ πραγματικά ικανοί να τα βρουν μεταξύ τους, και, είτε αμοιβαία απωθούνται και χωρίζουν, είτε παραμένουν μαζί, ανάμεσα σε μόνιμες συγκρούσεις και διαμάχες.

Είμαστε θετικοί, ή αρνητικοί απέναντι στον καθένα που μαζί του ερχόμαστε σ' επαφή και δημιουργούμε σχέσεις. Μπορεί να είμαστε θετικοί απέναντι στα παιδιά μας, τους υπαλλήλους ή αυτούς που εξαρτιούνται από μας, αλλά ταυτόχρονα να είμαστε αρνητικοί σε άλλους που απέναντί τους θρισκόμαστε σε κατώτερη θέση, ή που τους έχουμε επιτρέψει να επιβληθούν πάνω μας.

Φυσικά, κάτι μπορεί να συμβεί και ξαφνικά να γίνουμε πιο θετικοί απέναντι στον άντρα ή στη γυναίκα που μέχρι τότε φερνόμασταν σαν αρνητικοί. Συχνά παρατηρούμε τέτοιου είδους περιπτώσεις. Και καθώς η γνώση αυτών των πνευματικών νόμων γενικεύεται όλο και περισσότερο, θα δούμε πολύ περισσότερες περιπτώσεις ανθρώπων που επικυρώνουν τον εαυτό τους και χρησιμοποιούν αυτή τη δύναμη που μόλις έχουν ανακαλύψει.

Αλλά να θυμόσαστε: εσείς έχετε στα χέρια σας τη δύναμη να ανυψώσετε το «μουσικό κλειδί» του πνεύματός σας σε μια θετική κορύφωση, με μια προσπάθεια της θέλησής σας. Και, φυσικά, είναι το ίδιο αληθινό ότι

μπορείτε ν' αφήσετε τον εαυτό σας να πέσει σε μια χαμηλή, αρνητική νότα, από μια αδιαφορία σας ή από την αδύναμη θέλησή σας.

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που βρίσκονται σε αρνητικό πεδίο σκέψης, πολλοί περισσότεροι απ' αυτούς που είναι στο θετικό, και, κατά συνέπεια, υπάρχουν πιο πολλές δονήσεις αρνητικής σκέψης, που λειτουργούν μέσα στη διανοητική μας ατμόσφαιρα. Αλλά, ευτυχώς για μας, η κατάσταση αυτή αντισταθμίζεται από το γεγονός ότι μια θετική σκέψη είναι απέραντα πιο ισχυρή από μια αρνητική κι αν με τη δύναμη της θέλησης εξυψωθούμε σε μιαν ανώτερη διανοητική κλίμακα, μπορούμε να κλείσουμε την πόρτα του μυαλού μας στις απογοητευτικές σκέψεις και να συλλαμβάνουμε μόνο τις δονήσεις που αντιστοιχούν στην αλλαγμένη μας πνευματική κατάσταση. Αυτό είναι ένα από τα μυστικά των επικυρώσεων και των αυθυποβολών που χρησιμοποιούνται από ορισμένες «σχολές» Πνευματικής Επιστήμης και λατρείες Νέας Σκέψης. Δεν υπάρχει καμιά ιδιαίτερη αξία στις ίδιες τις επικυρώσεις, αλλά εξυπηρετούν ένα διπλό σκοπό: 1. Τείνουν να εγκαθιδρύσουν νέες πνευματικές στάσεις μέσα μας και δρουν θαυμάσια προς την κατεύθυνση της δόμησης ενός χαρακτήρα. της επιστήμης να φτιάχνουμε τον εαυτό μας καλύτερο, και 2. Τείνουν να εξυψώνουν τη διανοητική μουσική κλίμακα, έτσι που να μπορέσουμε να επωφεληθούμε από τα θετικά κύματα σκέψης των άλλων που βρίσκονται στο ίδιο με το δικό μας επίπεδο σκέψης.

Είτε πιστεύουμε, είτε όχι σ' αυτές, όλοι οι άνθρωποι σταθερά κάνουμε επικυρώσεις. Ο άνθρωπος που βεβαιώνει ότι μπορεί και θέλει να κάνει κάτι – και το βεβαιώνει με θέρμη – αναπτύσσει μέσα του τα προτερήματα εκείνα που οδηγούν στο να κάνει καλά αυτό το

πράγμα και ταυτόχρονα τοποθετεί το πνεύμα του στη σωστή κλίμακα για να δεχτεί τα κύματα των σκέψεων των άλλων, που είναι πιθανό ότι θα τον βοηθήσουν στο να το κάνει αυτό. Αν, από την άλλη μεριά, κάποιος λέει και νιώθει ότι θ' αποτύχει, και στην περίπτωση αυτή περικόπτεται και παρεμποδίζει τις σκέψεις που έρχονται από το υποσυνείδητό του και που αποσκοπούν να τον βοηθήσουν, ενώ ταυτόχρονα τοποθετεί τον εαυτό του σε συντονισμό με τις σκέψεις – Αποτυχίας των άλλων γύρω του και σ' όλο τον κόσμο – κι υπάρχουν πολλές απ' αυτές τις σκέψεις γύρω μας, γι' αυτό μπορώ να σας βεβαιώσω.

Μην επιτρέπετε λοιπόν στον εαυτό σας να επηρεάζεται από αντίξοες κι αρνητικές σκέψεις των ατόμων που βρίσκονται γύρω σας. Εξυψωθείτε στα πάνω δώματα της διανοητικής σας κατοικίας, και συντονιστείτε σε μια ισχυρή κλίμακα, πολύ πιο πάνω από τις δονήσεις των κατώτερων επιπέδων σκέψης. Τότε όχι μόνο θα παραμείνετε απρόσβλητοι από τις αρνητικές τους δονήσεις, αλλά και θα 'ρθετε σ' επαφή με το μεγάλο σώμα των ισχυρών θετικών σκέψεων που προέρχονται απ' αυτούς που βρίσκονται στο ίδιο μ' εσάς επίπεδο ανάπτυξης.

Σκοπός μου εδώ θα είναι να σας κατευθύνω και να σας εκπαιδεύω στη σωστή χρήση της σκέψης και της θέλησης, έτσι που να μπορέσετε από μόνοι σας να τις χειριστείτε καλά και να είσατε ικανοί να εξυψώνετε την κλίμακά σας την όποια στιγμή το κρίνετε αναγκαίο. Δεν είναι απαραίτητο να φτάνετε στην κορυφή της κλίμακας με την κάθε ευκαιρία. Το καλύτερο πλάνο είναι να διατηρείστε σε μιαν άνετη κλίμακα, χωρίς πολλή ένταση, και να έχετε στη διάθεσή σας τα μέσα που θα μπορούν να σας οδηγήσουν στην κορύφωση, κάθε φο-

ρά που θα το απαιτήσουν οι περιστάσεις. Μ' αυτή τη γνώση, δε θα είσατε πια στο έλεος της παλιάς αυτοματικής δραστηριότητας του μυαλού σας, αλλά θα μπορείτε τώρα να το κρατείτε σταθερά κάτω από τον έλεγχό σας.

Η ανάπτυξη της θέλησης μοιάζει πάρα πολύ με την ανάπτυξη των μυών – είναι θέμα πρακτικής άσκησης και προοδευτικής βελτίωσης. Στην αρχή θα νιώθετε μια τάση κόπωσης, αλλά με την κάθε δοκιμασία θα γινόσατε ισχυρότεροι μέχρι που η νέα δύναμη να καταστεί πραγματική και μόνιμη. Πολλοί από μας γινόμαστε θετικοί κάτω από ξαφνικές εκκλήσεις ή καταστάσεις άμεσου κινδύνου. Έχουμε τη συνήθεια να «ορθωνόμαστε», όταν μια περίπτωση το καλεί. Αλλά με μια σωστή πρακτική, θα ενδυναμώσατε τόσο πολύ, ώστε η συνηθισμένη κατάσταση της θέλησής σας να είναι όμοια μ' αυτό το στάδιο της ξαφνικής «ανόρθωσης» τώρα, και, μετά, όποτε θα θεωρείτε ότι είναι ανάγκη να επιδείξετε τη δύναμη της θέλησής σας, θα μπορείτε να φτάσετε σ' ένα επίπεδο που αυτή τη στιγμή ούτε που τ' ονειρευόσαστε.

Δεν πρέπει να νομίζετε ότι ζητώ από σας μιαν υψηλή ένταση, αδιάκοπα. Αυτό δεν είναι καθόλου επιθυμητό, όχι μόνο επειδή μπορεί να σας οδηγήσει σε καταστάσεις υπερέντασης, αλλ' ακόμη κι επειδή, κατ' αυτό τον τρόπο, θ' αρχίσετε να θέλετε κάποιες στιγμές ν' ανακουφιστείτε από την ένταση, οπότε και θα είσατε δεχτικοί στην απορρόφηση εντυπώσεων. Είναι πολύ καλό να μπορούμε να χαλαρώνουμε και ν' αποκτούμε έναν ορισμένο βαθμό δεχτικότητας, ξέροντας παράλληλα ότι είμαστε πάντα σε θέση να γυρίσουμε πίσω αμέσως, κι όποτε θέλουμε σε μια πιο θετική κατάσταση. Ο συνηθώς δυνατός και θετικός άνθρωπος χάνει μεγάλο μέρος από τη χαρά και την αναψυχή της ζωής. Όταν είσατε

θετικοί, στέλνετε προς τα έξω εκφράσεις. Όταν είσα-
στε δεχτικοί, παίρνετε εντυπώσεις. Θετικοί, είσαστε
δάσκαλοι. Δεχτικοί, είσαστε μαθητές. Δεν είναι μόνο
καλό πράγμα να είναι κανένας καλός δάσκαλος, είναι το
ίδιο πολύ σημαντικό να μπορεί μαζί να είναι τότε - τότε
και καλός ακροατής.

3.

Λίγα λόγια για το πνεύμα

Ο άνθρωπος δεν έχει παρά μόνο ένα πνεύμα. Ωστό-
σο, έχει πολλές πνευματικές ικανότητες, που η καθεμιά
τους είναι σε θέση να λειτουργεί μέσα σε δυο διαφορε-
τικά πλαίσια πνευματικής προσπάθειας. Δεν υπάρχουν
ξεκάθαρες διαχωριστικές γραμμές, που να χωρίζουν τις
δυο λειτουργίες μιας πνευματικής ικανότητας, αλλά ει-
σχωρούν η μια ανάμεσα στην άλλη, όπως γίνεται με τα
χρώματα του φάσματος.

Μια Δραστήρια προσπάθεια της όποιας πνευματικής
ικανότητας είναι αποτέλεσμα της άμεσης παρόρμησης
που ξεκίνησε κατά τη στιγμή της προσπάθειας. Μια Πα-
θητική προσπάθεια της όποιας πνευματικής ικανότητας
είναι αποτέλεσμα είτε μιας προηγούμενης Δραστήριας
προσπάθειας του ίδιου είδους, είτε μιας παρόρμησης
που εμφανίστηκε τη στιγμή της προσπάθειας, ή μιας
Δραστήριας προσπάθειας κάποιου άλλου μέσα στα
πλαίσια της υποβολής, ή δονήσεων σκέψης κάποιου άλ-
λου, ή παρορμήσεων σκέψης ενός προγόνου, που με-
ταβιβάζονται σύμφωνα με το νόμο της κληρονομικότη-
τας ισυμπεριλαμβανόμενων και των παρορμήσεων που

μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά από την εποχή που οι πρωταρχικές δονητικές παρορμήσεις ξεκίνησαν από την Πρώτη Αιτία – παρορμήσεις που προοδευτικά ξεδιπλώνονται και ξετυλίγονται, όταν έχει επιτευχθεί η σωστή κατάσταση της εξελικτικής ανάπτυξης).

Η Δραστήρια προσπάθεια είναι νεογέννητη, φρέσκια κι όλο δροσιά, ενώ η Παθητική προσπάθεια είναι ένα λιγότερο πρόσφατο δημιούργημα και, στην πραγματικότητα, συχνά αποτέλεσμα δονητικών παρορμήσεων που ξεκινούν από το πολύ μακρινό παρελθόν. Η Δραστήρια προσπάθεια ανοίγει το δικό της δρόμο, σαρώνοντας μακριά όλα τα εμπόδια και κλωτσώντας στο πλάι τις πέτρες που την ενοχλούν. Η Παθητική προσπάθεια ταξιδεύει πάνω σ' ένα πολυπατημένο μονοπάτι.

Μια παρόρμηση σκέψης, ή παρόρμηση κίνησης, που πρωταρχικά προκαλείται από μια Δραστήρια προσπάθεια κάποιας πνευματικής ικανότητας, μπορεί να καταστεί με την αδιάκοπη επανάληψη, μια συνήθεια, απόλυτα αυτοματική, ενώ η παρόρμηση που δίνεται απ' αυτήν με την επαναλαμβανόμενη Δραστήρια προσπάθεια, αναπτύσσει μια ισχυρή κορύφωση, που τη μεταφέρει, μέσα στα Παθητικά πλαίσια, μέχρι που να τη σταματήσει μια άλλη Δραστήρια προσπάθεια ή μέχρι που η κατεύθυνσή της ν' αλλάξει με την ίδια αιτία.

Από την άλλη μεριά, οι παρορμήσεις σκέψεων, ή παρορμήσεις κινήσεων, που συνεχίζονται μέσα σε Παθητικά πλαίσια, μπορούν να διορθωθούν ή να πάρουν τέλος με μια άλλη Δραστήρια προσπάθεια. Η Δραστήρια λειτουργία δημιουργεί αλλαγές ή καταστρέφει. Η Παθητική λειτουργία συνεχίζει το έργο που της έχει αναθέσει η Δραστήρια λειτουργία κι υπακούει σε διαταγές και υποβολές.

Η Δραστήρια λειτουργία παράγει συνήθειες σκέψης,

ή συνήθειες κίνησης και μεταφέρει σ' αυτές τη δόνηση που μεταφέρεται κατόπιν σε Παθητικά πλαίσια. Η δραστήρια λειτουργία ακόμη, έχει τη δύναμη να στέλνει προς τα έξω δονήσεις που εξουδετερώνουν τη δύναμη της σκέψης - συνήθειας ή της κίνησης - συνήθειας. Είναι ακόμη ικανή να εξαπολύει μια νέα συνήθεια σκέψης ή συνήθεια κίνησης, με ισχυρότερες δονήσεις, που κατανικούν κι απορροφούν την πρώτη σκέψη ή κίνηση, και την αντικαθιστούν με την καινούρια.

Όλες οι παρορμήσεις σκέψεων, ή οι παρορμήσεις κινήσεων, από τη στιγμή που θ' αρχίσουν την περιπλάνησή τους, συνεχίζουν να δονούνται μέσα σε παθητικά πλαίσια μέχρι που να διορθωθούν ή να οδηγηθούν σ' ένα τέλος από συνακόλουθες παρορμήσεις που ξεκινούν από τη Δραστήρια λειτουργία, ή από άλλη ελεγχόμενη δύναμη. Το συνεχόμενο των πρωταρχικών παρορμήσεων προσθέτει δύναμη και κορύφωση σ' αυτές τις παραπάνω, και καθιστά τη διόρθωση, ή το τελειώμά τους πιο δύσκολη υπόθεση. Αυτό εξηγεί εκείνο που ονομάζουμε «δύναμη της συνήθειας». Νομίζω ότι αυτό θα γίνει εύκολα κατανοητό από τα άτομα εκείνα που έχουν αγωνιστεί να κατανικήσουν μια συνήθεια που την απόκτησαν πολύ εύκολα. Ο Νόμος αυτός ισχύει το ίδιο και για τις καλές συνήθειες, όπως και για τις κακές. Το ηθικό δίδαγμα είναι φανερό.

Πολλές από τις ικανότητες του πνεύματος συχνά συνδυάζονται για να παράγουν μια και μοναδική εκδήλωση. Μια προσπάθεια που είναι να γίνει μπορεί ν' απαιτεί τη συνδυασμένη άσκηση πολλών ικανοτήτων, που μερικές απ' αυτές μπορούν να εκδηλωθούν με μια Δραστήρια προσπάθεια, κι άλλες με μια Παθητική προσπάθεια.

Η αντιμετώπιση κάποιων νέων συνθηκών – νέων

προβλημάτων – απαιτεί την άσκηση μιας Δραστήριας προσπάθειας. Ενώ ένα πιο συνηθισμένο και γνωστό πρόβλημα ή προσπάθεια, μπορούν εύκολα ν' αντιμετωπιστούν με μια Παθητική προσπάθεια χωρίς τη συμπαράσταση της πιο επιχειρηματικής αδελφής της.

Υπάρχει μέσα στη Φύση μια ενστικτώδικη τάση των ζωντανών οργανισμών να εκτελούν ορισμένες πράξεις – είναι λόγου χάρη η τάση ενός οργανωμένου σώματος να αποζητά αυτό που θα ικανοποιήσει τις ανάγκες του οργανισμού του. Αυτή η τάση καμιά φορά αποκαλείται Όρεξη. Είναι στην πραγματικότητα μια Παθητική διανοητική παρόρμηση που ξεκινά από την ορμητικότητα που βγαίνει από την Πρωταρχική Αιτία, και μεταβιβάζεται μέσα στα πλαίσια της εξελικτικής ανάπτυξης αποκτώντας δύναμη, καθώς προοδεύει. Η παρόρμηση της Πρωταρχικής Αιτίας βοηθιέται από την ισχυρή προς τα πάνω έλξη που ασκείται από το ΑΠΟΛΥΤΟ.

Στη φυτική ζωή αυτή η τάση είναι κάτι που το διακρίνουμε πολύ καθαρά, και εκτείνεται από τις κατώτερες επιδείξεις στους κατώτερους τύπους φυτών, ως τις μεγαλύτερες, στους ανώτερους. Είναι αυτό που γενικά αναφέρεται σαν «ζωική δύναμη» στα φυτά. Είναι ωστόσο μια εκδήλωση στοιχειώδους συλλογισμού, που λειτουργεί μέσα στα πλαίσια της Παθητικής προσπάθειας. Σε μερικές από τις ανώτερες μορφές φυτικής ζωής εμφανίζεται ένα αδύναμο χρώμα ανεξάρτητης «ζωικής δράσης» – μια αδύναμη ένδειξη θεληματικής επιλογής. Οι συγγραφείς που έχουν ασχοληθεί με τη φυτική ζωή αναφέρουν αξιοσημείωτες περιπτώσεις αυτού του φαινομένου. Είναι αναμφίβολα μια επίδειξη στοιχειώδους πνευματικής δραστηριότητας.

Στο κατώτερο ζωικό βασίλειο ανακαλύπτουμε ένα πολύ υψηλό βαθμό Παθητικής πνευματικής προσπάθειας.

Και ποικίλλοντας σε βαθμό σε ορισμένες οικογένειες και είδη, ένα σημαντικό ποσοστό Δραστήριας πνευματικότητας είναι φανερό. Το κατώτερο ζώο αναμφίβολα διαθέτει Λογική σε κατώτερο βαθμό από τον άνθρωπο και, στην πραγματικότητα, η επίδειξη θεληματικής πνευματικότητας που εκδηλώνεται από ένα ευφυές ζώο είναι συχνά το ίδιο υψηλή σαν κι αυτή που εμφανίζεται στους κατώτερους τύπους ανθρώπου, ή σ' ένα μικρό παιδί.

Όπως ένα παιδί, πριν από τη γέννησή του, φανερώνει στο σώμα του τα στάδια της φυσικής εξέλιξης του ανθρώπου, έτσι και το παιδί πάλι, πριν και μετά τη γέννηση – μέχρι την ωριμότητά του – εκδηλώνει τα στάδια της διανοητικής **εξέλιξης του ανθρώπου**.

Ο άνθρωπος, ο ανώτερος τύπος ζωής που έχει παραχθεί ποτέ, τουλάχιστο πάνω σ' αυτό τον πλανήτη, φανερώνει την πιο ανώτερη μορφή Παθητικής πνευματικότητας, κι ακόμη μια πολύ υψηλή ανάπτυξη Δραστήριας πνευματικότητας, απ' αυτές που εμφανίζονται στα κατώτερα ζώα. Κι ωστόσο οι βαθμοί αυτής της δύναμης ποικίλουν πλατιά ανάμεσα στις διάφορες φυλές των ανθρώπων. Ακόμη κι ανάμεσα στους ανθρώπους της φυλής μας είναι φανερά ξεχωριστοί οι διαφορετικοί βαθμοί Δραστήριας πνευματικότητας. Κι αυτοί οι βαθμοί δεν εξαρτιούνται κατά κανένα τρόπο από το ποσοστό «κουλτούρας», κοινωνικής θέσης ή εκπαιδευτικών πλεονεκτημάτων που κατέχει το άτομο. Η Πνευματική Κουλτούρα κι η Πνευματική Ανάπτυξη είναι δυο πολύ διαφορετικά πράγματα.

Δεν έχετε παρά να κοιτάξετε γύρω σας για να δείτε τα διάφορα στάδια ανάπτυξης της Δραστήριας πνευματικότητας στον άνθρωπο. Οι συλλογισμοί πολλών ανθρώπων σπάνια είναι κάτι περισσότερο από Παθητική πνευματικότητα, που φανερώνει ελάχιστες από τις ιδιότητες της θεληματικής σκέψης. Προτιμούν ν' αφήνουν τους άλλους

να σκέφτονται για λογαριασμό τους. Η Δραστήρια πνευματικότητα τους κουράζει και βρίσκουν την ενστικτώδη, Παθητική πνευματική διαδικασία πολύ πιο εύκολη. Το πνεύμα τους λειτουργεί μέσα σε πλαίσια ελάχιστης αντίστασης. Είναι κάτι περισσότερο από ανθρώπινο κοπάδι.

Ανάμεσα στα κατώτερα ζώα και στους κατώτερους τύπους ανθρώπων, η Δραστήρια πνευματικότητα περιορίζεται πλατιά σε πιο χοντροκομμένες ικανότητες – στο πιο υλικό επίπεδο. Οι ανώτερες πνευματικές ικανότητες λειτουργούν μέσα στα ενστικτώδη, αυτοματικά πλαίσια της Παθητικής λειτουργίας.

Καθώς οι κατώτερες μορφές ζωής προόδευαν μέσα στην εξελικτική κλίμακα, ανέπτυσαν νέες ικανότητες, που βρίσκονταν σε υπολανθάνουσα κατάσταση μέσα τους. Αυτές οι ικανότητες εκδηλώνονται πάντα με τη μορφή στοιχειώδων Παθητικών λειτουργιών, και μετά επεξεργάζονται, μέσ' από ανώτερες Παθητικές μορφές, μέχρι που οι Δραστήριες λειτουργίες να ρθουν στην επιφάνεια. Οι εξελικτικές διαδικασίες συνεχίζονται ακόμη, κι η απαρέγκλητη τάση είναι προς το σκοπό της ανώτερα αναπτυγμένης Δραστήριας πνευματικότητας. Αυτή η εξελικτική πρόοδος προκαλείται από τη δονητική παρόρμηση που ξεκινά από την Πρωταρχική Αιτία, με τη βοήθεια της προς τα άνω έλξης του ΑΠΟΛΥΤΟΥ.

Αυτός ο νόμος της εξέλιξης βρίσκεται ακόμη σε πρόοδο, κι ο άνθρωπος αρχίζει ν' αναπτύσσει νέες δυνάμεις πνεύματος, που, φυσικά, εκδηλώνονται πρώτα κι αρχικά μέσα στα πλαίσια της Παθητικής προσπάθειας. Μερικοί άνθρωποι έχουν αναπτύξει αυτές τις νέες ικανότητες σε σημαντικό βαθμό, κι είναι δυνατό πριν περάσει πολύς καιρός ο Άνθρωπος να είναι ικανός να τις ασκεί μέσα στα πλαίσια των δραστηρίων λειτουργιών τους. Στην πραγματικότητα, έχει κιόλας επιτευχθεί από λίγους. Αυτό είναι

το μυστικό των αποκρυφιστών της Ανατολής και μερικών από τους όμοιούς τους στη Δύση.

Το υπόλογο του πνεύματος προς τη Θέληση μπορεί ν' αυξηθεί με τη σωστά κατευθυνόμενη πρακτική. Αυτό που από τη δύναμη της συνήθειας αναφέρουμε σαν «δυνάμωμα της Θέλησης» είναι στην πραγματικότητα η εκπαίδευση του πνεύματος ν' αναγνωρίζει και ν' αφομοιώνει την Εσώτερη Δύναμη. Η Θέληση είναι αρκετά ισχυρή. Δεν χρειάζεται ενίσχυση ή δυνάμωμα, αλλά το πνεύμα έχει ανάγκη να εκπαιδευτεί για να δεχτεί και να δράσει πάνω σ' αυτές, τις υποβολές της Θέλησης. Η Θέληση είναι η εξωτερική εκδήλωση του ΕΓΩ. Το ρεύμα της Θέλησης κυλά με πλήρη δύναμη κατά μάκρος των πνευματικών καλωδίων, αλλά πρέπει να μάθετε πώς ν' ανασηκώνετε τον πόλο του τρόλεϋ, για να έρθει σε επαφή με τη Θέληση, για να μπορέσει να κινηθεί το πνεύμα. Αυτή είναι μια κατά κάποιον τρόπο διαφορετική ιδέα απ' αυτήν που συνηθίσατε ν' ακούτε και να δεχόσαστε από άλλους συγγραφείς που έχουν ασχοληθεί με το θέμα της Δύναμης της Θέλησης. Αλλά είναι σωστή, όπως θα το αποδείξετε, προς δική σας ικανοποίηση, αν θ' ακολουθήσετε αυτό το θέμα με πειράματα μέσα στα σωστά πλαίσια.

Η έλξη του ΑΠΟΛΥΤΟΥ φέρνει τον άνθρωπο ψηλά, κι η δονητική δύναμη της Πρωταρχικής Παρόρμησης δεν έχει ακόμη εξαντληθεί. Ο χρόνος της εξελικτικής ανάπτυξης θα έχει καλυφθεί όταν ο άνθρωπος θα μπορέσει να βοηθήσει τον εαυτό του. Ο άνθρωπος που κατανοεί το Νόμο μπορεί να πραγματοποιήσει θαύματα μέσ' από την ανάπτυξη των δυνάμεων του πνεύματός του, ενώ ο άνθρωπος που στρέφει την πλάτη του στην αλήθεια, θα υποφέρει εξαιτίας της έλλειψης γνώσης του Νόμου.

Αυτός που καταλαβαίνει τους νόμους της πνευματικής του ύπαρξης, αναπτύσσει τις υπολανθάνουσες δυ-

νάμεις του και τις χρησιμοποιεί μ' έξυπνο τρόπο. Δεν περιφρονεί τις Παθητικές του πνευματικές λειτουργίες, αλλά κάνει σωστή χρήση τους, φορτίζοντάς τες με καθήκοντα που μπορούν καλύτερα να εκτελέσουν, κι είναι ικανός να πετύχει θαυμάσια αποτελέσματα από την εργασία τους, έχοντας κυριαρχήσει πάνω τους κι έχοντάς τες εκπαιδεύσει να εκτελούν τις εντολές του Ανώτερου Εαυτού. Όταν αποτυχαίνουν να εκτελέσουν το έργο τους σωστά, τις ρυθμίζει, κι η γνώση του τον προφυλάσσει από το να τις ανακατεύει ανόητα, πράγμα που θα μπορούσε να τον βλάψει. Αναπτύσσει τις ικανότητες και τις δυνάμεις που βρίσκονται σε υπολανθάνουσα κατάσταση μέσα του και μαθαίνει πώς να τις εκδηλώνει μέσα στα πλαίσια της Δραστήριας πνευματικότητας, όπως και σ' αυτά της Παθητικής το ίδιο. Ξέρει ότι ο *πραγματικός* άνθρωπος μέσα του είναι ο κύριος, το αφεντικό που στα χέρια του οι Δραστήριες και Παθητικές λειτουργίες δεν είναι παρά εργαλεία. Έχει καταργήσει το Φόβο, κι απολαμβάνει την Ελευθερία. Έχει ανακαλύψει τον *εαυτό του*. ΕΧΕΙ ΜΑΘΕΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΕΓΩ ΕΙΜΙ.

4.

Δόμηση πνεύματος

Ο άνθρωπος μπορεί να οικοδομήσει το πνεύμα του και να το κάνει ό,τι θέλει. Στην πραγματικότητα, δομούμε το πνεύμα μας την κάθε ώρα της κάθε μέρας τής ζωής μας, είτε συνειδητά, είτε χωρίς να το συνειδητοποιούμε. Η πλειοψηφία των ανθρώπων εκτελεί αυτό το έργο ασυνειδητοποιήτα, αλλά εκείνοι που έχουν δει λίγο πιο κάτω από την επιφάνεια των πραγμάτων, πήραν το ζήτημα στα χέρια τους κι έχουν καταστεί συνειδητοί δημιουργοί τής ίδιας της πνευματικότητάς τους. Δεν υπόκεινται πια στις υποβολές και στις επιρροές των άλλων, αλλά έχουν καταστεί κύριοι του εαυτού τους. Βεβαιώνουν το «Εγώ» τους κι υποχρεώνουν σε υπακοή αυτούς που διαθέτουν μια κατώτερη πνευματική ικανότητα. Το «Εγώ» είναι ο άρχοντας του πνεύματος, κι αυτό που αποκαλούμε ΘΕΛΗΣΗ δεν είναι παρά το όργανο του «Εγώ». Φυσικά, υπάρχει κάτι πίσω απ' όλο αυτό, κι η Παγκόσμια Βούληση βρίσκεται ψηλότερα από τη Θέληση του Ατόμου, αλλά αυτή η τελευταία βρίσκεται σε πολύ στενή επαφή με την Παγκόσμια Βούληση κι όταν κάποιος κατακτά τον κατώτερο εαυτό κι επιβεβαιώνει το «ΕΓΩ» του, έρχεται σε

στενή επαφή με την Παγκόσμια Βούληση, πολύ περισσότερο απ' όσο γενικά πιστεύεται, και συμμετέχει πλατιά στη θαυμαστή της δύναμη. Τη στιγμή που κάποιος επικυρώνει το «Εγώ» του και «ανακαλύπτει τον εαυτό» του, εγκαθιδρύει ένα στενό σύνδεσμο ανάμεσα στην Ατομική Θέληση και στην Παγκόσμια Βούληση. Αλλά πριν καταστεί ικανός να επωφεληθεί απ' αυτή την ισχυρή δύναμη, πρέπει πρώτα να υλοποιήσει την Κυριαρχία του κατώτερου εαυτού.

Σκεφτείτε πόσο ανόητος θα ήταν ο Άνθρωπος που ισχυρίζεται ότι φανερώνει δυνάμεις, όταν είναι στην πραγματικότητα σκλάβος των κατώτερων τμημάτων της πνευματικής του ύπαρξης, που θα έπρεπε να τα έχει υποτάξει. Σκεφτείτε έναν άνθρωπο που είναι σκλάβος των ψυχικών του διαθέσεων, των παθών, των ζωώδινων ορέξεών του και των κατώτερων ικανοτήτων του, και ταυτόχρονα προσπαθεί να διεκδικήσει τα οφέλη της Θέλησης. Τώρα, βέβαια, δεν κηρύσσω εδώ τον ασκητισμό, που για μένα μοιάζει σαν μια ομολογία αδυναμίας. Μιλώ μόνο για την Αυτο-Κυριαρχία, για την επικύρωση του «Εγώ» πάνω στα κατώτερα τμήματα του εαυτού μας. Από την πιο ανώτερη άποψη αυτού του θέματος, τούτο το «Εγώ» είναι ο μόνος *πραγματικός* Εαυτός, και τα υπόλοιπα είναι μη-εαυτός. Αλλά ο χώρος που διαθέτουμε εδώ δεν επιτρέπει λεπτομερειακή συζήτηση πάνω σ' αυτό το σημείο, κι έτσι θα χρησιμοποιήσουμε τη λέξη «εαυτός» σαν να σημαίνει ολόκληρο τον άνθρωπο. Πριν ο άνθρωπος μπορέσει να επικυρώσει το «Εγώ» στην πλήρη του δύναμη, πρέπει να πετύχει την πλήρη κυριαρχία πάνω στα κατώτερα τμήματα του εαυτού του. Όλα τα πράγματα είναι καλά όταν μαθαίνουμε να κυριαρχούμε πάνω τους, αλλά τίποτα δεν είναι καλό από τη στιγμή που αυτό κυριαρχεί πάνω μας. Ακριβώς όσον καιρό επιτρέπουμε στα κατώτερα τμήματα του εαυτού μας να μας δίνουν διαταγές, είμαστε σκλάβοι.

Μόνον όταν το «Εγώ» ανέβει στο θρόνο του κι υψώσει το σκήπτρο του, αυτή η τάξη αποκαθίσταται και τα πράγματα αποκτούν τη σωστή σχέση μεταξύ τους.

Δε βρίσκουμε να υπάρχει τίποτα άσχημο με τα άτομα εκείνα που κυριαρχούνται από τον κατώτερο εαυτό τους – απλούστατα βρίσκονται σ' ένα κατώτερο στάδιο εξέλιξης και θα πρέπει να εργαστούν για να το ξεπεράσουν. Αλλά θέλουμε να επισημάνουμε την προσοχή εκείνων που είναι έτοιμοι, στο γεγονός ότι ο Κυρίαρχος, πρέπει να επικυρώνει τη θέλησή του, κι ότι οι άλλοι πρέπει να υπακούνε. Οι διαταγές πρέπει να δίνονται και να εκτελούνται. Η κάθε εξέγερση πρέπει να καταστέλλεται, κι η δίκαιη εξουσία να επιβάλλεται. Κι ο χρόνος για να γίνει αυτό είναι *Τώρα*.

Έχετε επιτρέψει στα επαναστατημένα άτομά σας να ρίξουν το Βασιλιά από το θρόνο του. Έχετε επιτρέψει το πνευματικό σας βασίλειο να κακοκυβερνιέται από ανεύθυνες ικανότητες. Έχετε καταστεί σκλάβοι των Ορέξεων, των Ανάξινων Σκέψεων, των Παθών και της Αρνητικότητας. Η Θέληση παραμερίστηκε κι οι Ταπεινές Επιθυμίες υφάρπαξαν το θρόνο. Είναι καιρός ν' αποκατασταθεί η τάξη στο πνευματικό βασίλειο.

Είσαστε ικανοί να επιβεβαιώσετε την κυριαρχία σας πάνω στο όποιο συναίσθημα, στην όποια όρεξη, πάθος ή κατηγορία σκέψεων, με την επικύρωση της Θέλησης. Μπορείτε να διατάξετε το Φόβο να τραβηχτεί πίσω. Τη Ζήλεια να εξαφανιστεί από μπροστά σας. Το Μίσος να φύγει από τα μάτια σας. Το Θυμό να κρυφτεί. Την Αγωνία να πάψει να σας αναταράζει. Τις Ανεξέλεγκτες Ορέξεις και τα Πάθη να γείρουν σε υποταγή και να καταστούν ταπεινοί δούλοι αντί για αφέντες. Κι όλ' αυτά μπορείτε να τα κάνετε με την επικύρωση του «Εγώ». Μπορείτε να περιορίσετε τον εαυτό σας με την ένδοξη συντροφιά του Θάρρους, της Αγάπης και του Αυτο-έλεγχου, με το

ίδιο μέσον. Μπορείτε να καταστείτε την εξέγερση και να εξασφαλίσετε την ειρήνη και την τάξη στο πνευματικό σας βασίλειο, μόνο και μόνο προφέροντας την εντολή κι επιμένοντας πάνω στην εκτέλεσή της. Πριν προχωρήσετε περισσότερο στην κυριαρχία, πρέπει να εγκαθιδρύσετε σωστές εσωτερικές συνθήκες – πρέπει να δείξετε την ικανότητά σας να κυβερνάτε το δικό σας βασίλειο. Η πρώτη μάχη είναι η κατάκτηση του κατώτερου εαυτού από τον Πραγματικό Εαυτό.

Επικύρωση

Επιβεβαιώνω την Κυριαρχία του Πραγματικού μου Εαυτού

Επαναλάβετε αυτή τη φράση, με θερμή, και θετικότητα στη διάρκεια της ημέρας, τουλάχιστο μια φορά κάθε ώρα, κι ιδιαίτερα όταν βρισκόσαστε αντιμέτωποι με συνθήκες που σας βάζουν στον πειρασμό να ενεργήσετε μέσα στα πλαίσια του κατώτερου εαυτού, αντί ν' ακολουθήσετε την πορεία που υπαγορεύεται από τον Πραγματικό Εαυτό. Στις στιγμές της αμφιβολίας και του δισταγμού σας, προφέρετε αυτή την παραπάνω φράση, με ζήλο, κι ο δρόμος σας θα ξεκαθαρίσει μπροστά σας. Να τις επαναλαμβάνετε πολλές φορές, αυτές τις θαυμαστές λέξεις, αφού πάτε για ύπνο κι όταν ξαπλώσετε στο κρεβάτι σας. Αλλά να βεβαιωθείτε ότι υποστηρίζετε τη φράση και με τη σκέψη που σας εμπνέει το νόημά της, κι όχι απλά να την επαναλαμβάνετε παπαγαλίστικα. Σχηματίστε στο μυαλό σας τη διανοητική εικόνα του Πραγματικού Εαυτού, επικυρώνοντας την κυριαρχία του πάνω στα κατώτερα επίπεδα του πνεύματός σας – δείτε το Βασιλιά πάνω στο Θρόνο του. Τότε θα συνειδητοποιήσετε μια εισροή νέας

σκέψης, και τα πράγματα που σας φαίνονταν δύσκολα, θα γίνουν ξαφνικά πολύ εύκολα για σας. Θα νιώσετε ότι μπορείτε να χειριστείτε θαυμάσια τον εαυτό σας, κι ότι ΕΣΕΙΣ είσατε το αφεντικό κι όχι ο σκλάβος. Οι σκέψεις που κάνετε θα εκδηλώνονται σε δράση, και σταθερά θα ωριμάζετε μέχρι που να γίνετε αυτό που θέλετε.

Άσκηση

Προσηλώστε σταθερά το πνεύμα σας στον ανώτερο Εαυτό σας κι αντλείστε έμπνευση απ' αυτόν, όταν νιώθετε ότι κάτι σας οδηγεί να υποχωρήσετε στις παρακινήσεις του κατώτερου εαυτού σας. Όταν μπαίνετε στον πειρασμό να ξεσπάσετε σε θυμό, επικυρώστε μέσα σας το «ΕΓΩ» σας κι η φωνή σας θα χαμηλώσει. Ο θυμός είναι κάτι ανάξιο για έναν αναπτυγμένο Εαυτό. Όταν νιώθετε σε δίλημμα κι αγωνία, θυμηθείτε αυτό που είσατε κι υψωθείτε πάνω από τα συναισθήματά σας. Όταν νιώσετε Φοβισμένοι, να θυμηθείτε ότι ο Πραγματικός Εαυτός δε φοβάται τίποτα, και να επιβεβαιώσετε το Θάρρος σας. Όταν νιώσετε τη Ζήλεια να σας παραπλανά, επικυρώστε τον Πραγματικό Εαυτό και μη επιτρέψετε στα πράγματα του κατώτερου επίπεδου πνευματικότητας να σας διαταράξουν. Είναι ανάξια για σας, και πρέπει να μάθουν να μένουν στη θέση τους. Μην επιτρέψετε σ' αυτά τα πράγματα να κυριαρχήσουν πάνω σας – πρέπει να είναι υπήκοοι, κι όχι αφέντες σας. Πρέπει ν' απομακρυνθείτε απ' αυτό το επίπεδο, κι ο μόνος τρόπος για να το κάνετε είναι να κόψετε τους δεσμούς μ' αυτές τις φάσεις της σκέψης που επιτρέπουν στα «καθημερινά πράγματα» να ταιριάζουν μαζί τους. Μπορεί να έχετε κάποιες δυσκολίες στην αρχή, αλλά επιμείνετε πάνω σ' αυτό και θα νιώσετε την

ικανοποίηση που γεννιέται μόνο από την κατάκτηση των κατώτερων τμημάτων του χαρακτήρα μας. Αρκετό καιρό υπήρξατε σκλάβοι – τώρα ήρθε η ώρα ν' απελευθερωθείτε. Αν ακολουθήσετε πιστά αυτές τις ασκήσεις, θα γίνετε ένα διαφορετικό πλάσμα πριν περάσει κιόλας ένας χρόνος, και θα κοιτάζετε πίσω τον παλιό εαυτό σας μ' ένα χαμόγελο οίκτου. Αλλά χρειάζεται δουλειά. Δεν είναι κανένα παιδιάστικο παιχνίδι, αλλά ένα έργο για ώριμους ανθρώπους. Θα κάνετε αυτή την προσπάθεια;

5.

Το μυστικό της Θέλησης

Ενώ οι ψυχολόγοι μπορεί να έχουν διαφορετικές θεωρίες αναφορικά με το χαρακτήρα της Θέλησης, κανένας τους δεν αρνιέται την ύπαρξή της, ούτε αμφισβητεί τη δύναμή της. Όλοι οι άνθρωποι αναγνωρίζουν τη δύναμη μιας ισχυρής Θέλησης, όλοι βλέπουν το πώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να ξεπεραστούν ακόμη και τα πιο μεγάλα εμπόδια. Αλλά λίγοι είν' αυτοί που συνειδητοποιούν ότι η Θέληση μπορεί ν' αναπτυχθεί και να ενδυναμωθεί με μια σωστή κι έξυπνη πρακτική. Πιστεύουν ότι μπορούν να πραγματοποιήσουν θαύματα αν είχαν μια ισχυρή Θέληση, αλλά αντί να προσπαθήσουν να την αναπτύξουν, περιορίζονται να λυπούνται μάταια για το ότι δεν την έχουν. Αναστενάζουν, αλλά δεν κάνουν τίποτα.

Αυτοί που έχουν ερευνήσει από πολύ κοντά το θέμα, ξέρουν ότι η Δύναμη της Θέλησης, μ' όλες τις υπολανθάνουσες δυνατότητες και τις ισχυρές δυνάμεις της, μπορεί ν' αναπτυχθεί, να μπει σε πειθαρχία, να ελεγχθεί και να κατευθυνθεί, ακριβώς όπως μπορεί να γίνει αυτό και με όποια άλλη από τις δυνάμεις της Φύσης. Δεν έχει καμιά σημασία ποια θεωρία μπορεί να υποστηρίξετε σχετικά με

το χαρακτήρα της Θέλησης. Θα πετύχετε τ' αποτελέσματα αυτά, αν ασκηθείτε με έξυπνο τρόπο.

Προσωπικά, έχω μια κατά κάποιον τρόπο παράξενη θεωρία σχετικά με τη Θέληση. Πιστεύω ότι ο κάθε άνθρωπος διαθέτει, υποθετικά, μια ισχυρή Θέληση κι ότι το μόνο που έχει να κάνει είναι να εκπαιδεύσει το πνεύμα του, ώστε να τη χρησιμοποιήσει. Νομίζω ότι στις ανώτερες περιοχές του πνεύματος του κάθε ανθρώπου υπάρχει ένα μεγάλο απόθεμα από Δύναμη Θέλησης που περιμένει να χρησιμοποιηθεί. Κι ο ανεφοδιασμός του αποθέματος αυτού είναι απεριόριστος, γιατί η μικρή σας μπαταρία συσσώρευσης συνδέεται με τον μεγάλο κεντρικό σταθμό ενέργειας, που είναι η Παγκόσμια Δύναμη της Θέλησης, κι η ενέργειά του εκεί είναι ανεξάντλητη. Γιατί το ρεύμα της Θέλησης κυκλοφορεί μέσα στα ψυχικά καλώδια και το μόνο που χρειάζεται να κάνουμε είναι να κατεβάσουμε το μοχλό που εξυψώνει την πνευματική ενέργεια και τη φέρνει σ' επαφή με τις ικανότητές σας για χρήση. Η Θέλησή σας δε χρειάζεται εκπαίδευση. Αυτό που πρέπει να εκπαιδευτεί είναι το Πνεύμα σας. Το πνεύμα είναι το όργανο κι ο ανεφοδιασμός της Δύναμης της Θέλησης βρίσκεται σε ποσοστιαία αναλογία με τη λεπτότητα του οργάνου μέσ' από το οποίο εκδηλώνεται. Αλλά δε χρειάζεται ν' αποδεχθείτε αυτή τη θεωρία, αν δε σας αρέσει. Το μάθημα αυτό ταιριάζει τόσο στη δική σας θεωρία, όσο και στη δική μου.

Αυτός που έχει αναπτύξει το πνεύμα του έτσι ώστε να επιτρέψει στη Δύναμη της Θέλησης να εκδηλωθεί μέσα απ' αυτό, έχει δημιουργήσει θαυμαστές δυνατότητες για λογαριασμό του. Όχι μόνο έχει ανακαλύψει μια μεγάλη δύναμη κάτω από τις προσταγές του, αλλά και είναι ικανός να τη φέρει στην επιφάνεια και να χρησιμοποιήσει τις ικανότητες, τα ταλέντα και τα προτερήματα που την ύ-

παρξή τους ούτε καν την ονειρευόταν μέχρι τώρα. Το μυστικό της Θέλησης είναι το μαγικό κλειδί, που ανοίγει όλες τις πόρτες.

Ο αείμνηστος Ντόναλντ Τζ. Μίτσελ έγραφε κάποτε: «Η απόφαση είναι αυτή που κάνει τον άνθρωπο έκδηλο. Όχι η μικρή απόφαση, αλλά η ισχυρή αποφασιστικότητα. Όχι ένας αόριστος σκοπός, αλλά η δυνατή κι ακαταπόνητη θέληση που ξεπερνά την κάθε δυσκολία και τον κάθε κίνδυνο, σαν το αγόρι που αψηφά την παγωνιά και παίζει έξω στο χιόνι. Που κατευθύνει το βλέμμα και το μυαλό μ' έναν περήφανο ενθουσιασμό, προς το απρόσιτο. Η Θέληση κάνει τους ανθρώπους γίγαντες».

Πολλοί από μας νιώθουμε πως αν αποφασίζαμε να χρησιμοποιήσουμε τη Θέλησή μας, θα μπορούσαμε να πραγματοποιήσουμε θαύματα. Αλλά κατά κάποιο τρόπο δε δείχνουμε να είμαστε και πολύ πρόθυμοι να μπούμε στον κόπο, για να το κάνουμε αυτό – κι όπως και να 'χει το πράγμα, δε φτάνουμε στο ουσιαστικό σημείο που θέλουμε. Το αναβάλλουμε κάθε τόσο, και μιλούμε αόριστα για «κάποια μέρα», αλλά αυτή η κάποια μέρα δε μοιάζει να ρχεται ποτέ.

Ενστικτώδικα νιώθουμε τη δύναμη της Θέλησης, αλλά δεν έχουμε αρκετή ενεργητικότητα για να την ασκήσουμε, κι έτσι αφήνουμε τον εαυτό μας ν' ακολουθεί το ρεύμα, εκτός κι αν ίσως κάποια φιλική δυσκολία παρουσιαστεί, κάποιο επιβλητικό εμπόδιο εμφανιστεί στο δρόμο μας, ή κάποιος όλο καλοσύνη πόνος μας αφυπνίσουν σε δράση, οπότε στην όποια από τις περιπτώσεις αυτές είμαστε υποχρεωμένοι να επικυρώσουμε τη Θέλησή μας κι έτσι αρχίζουμε να πραγματοποιούμε κάτι.

Το κακό μ' εμάς είναι ότι δε θέλουμε να κάνουμε αρκετά πράγματα, που θα μας καταστήσουν ικανούς ν' ασκήσουμε τη Δύναμη της Θέλησής μας. Δε θέλουμε να

εργαζούμε αρκετά πάνω σ' αυτό. Είμαστε πνευματικά τεμπέληδες και με αδύνατη Επιθυμία. Αν τώρα δε σας αρέσει η λέξη Επιθυμία, αντικατείστε την με τη λέξη «Φιλοδοξία». (Μερικοί αποκαλούν τις κατώτερες παρρημίες, Επιθυμίες, και τις ανώτερες, Φιλοδοξίες – όλο αυτό όμως είναι ζήτημα λέξεων κι έτσι διαλέξτε όποια σας πάει καλύτερα,. Αυτό είναι όμως το κακό. Αλλά αν ένας άνθρωπος βρεθεί σε κίνδυνο να χάσει τη ζωή του – αν μια γυναίκα π.χ. αντιληφθεί ότι κινδυνεύει να χάσει τον αγαπημένο της – τότε θα δείτε να επιδεικνύουν μια εκπληκτική Δύναμη Θέλησης που ξεπηδά μέσ' από μίαν απρόσμενη πηγή. Αν μια μητέρα δει το παιδί της να το απειλεί κάποιος κίνδυνος, θα φανερώσει τέτοιο βαθμό Θάρρους και Θέλησης, που θα σαρώσει όλες τις προηγούμενες αδυναμίες της. Κι ωστόσο, η ίδια αυτή μητέρα μπορεί να σκύβει το κεφάλι μπροστά σ' έναν καταπιεστικό σύζυγο, και μπορεί να της λείπει η όποια Θέληση για να εκτελέσει ακόμη και την πιο απλή προσπάθεια. Ένα αγόρι μπορεί να κάνει όλων των ειδών τις δουλειές, αν τις θεωρήσει απλά σαν παιχνίδι. Κι ωστόσο, σπάνια θα μπορέσετε να το αναγκάσετε να κόψει λίγα ξύλα για το τζάκι. Η Ισχυρή Θέληση ακολουθεί την Ισχυρή Επιθυμία. Αν πραγματικά επιθυμείτε πάρα πολύ να κάνετε κάτι, μπορείτε εύκολα ν' αναπτύξετε τη Δύναμη της Θέλησής σας και να το πραγματοποιήσετε.

Το κακό είναι ότι δε θέλετε πραγματικά να κάνετε αυτά τα πράγματα, κι ωστόσο κατηγορείτε τη Θέληση που σας λείπει. Λέτε ότι κάνετε αυτό που θέλετε να κάνετε, αλλά αν σταθείτε λίγο να σκεφτείτε το πράγμα, θα δείτε ότι στην πραγματικότητα επιθυμείτε να κάνετε κάτι διαφορετικό απ' αυτό που κάνετε. Στ' αλήθεια δε θέλετε να πληρώσετε το τίμημα του επιτεύγματος. Στα-

θείτε μια στιγμή κι αναλύστε αυτή τη δήλωση κι ύστερα εφαρμόστε την στη δική σας περίπτωση.

Είσατε πνευματικά τεμπέληδες, κι αυτό είναι το κακό. Κι εμένα μη μου λέτε ότι δεν έχετε αρκετή Θέληση. Έχετε ένα τεράστιο απόθεμα Θέλησης, που περιμένει να το χρησιμοποιήσετε, αλλά είσατε πολύ τεμπέληδες για να το κάνετε αυτό. Τώρα, αν πραγματικά σας ενδιαφέρει αυτό το ζήτημα, στρωθείτε στη δουλειά και κατ' αρχήν ανακαλύψτε τι είν' εκείνο που πραγματικά επιθυμείτε να κάνετε, κι ύστερα αρχίστε να εργάζεστε και να το κάνετε. Μην ασχολείστε με τη Δύναμη της Θέλησης – θα βρείτε ένα πλούσιο απόθεμά της, όποτε το χρειαστείτε. Αυτό που έχετε να κάνετε είναι να διαπιστώσετε αν έχετε αποφασίσει να θέλετε. Αυτή είναι η πραγματική δοκιμασία που σας χρειάζεται – η απόφαση. Σκεφτείτε λίγο πάνω σ' αυτά τα παραμικρά πράγματα, και πάρτε την απόφασή σας αν πραγματικά επιθυμείτε ή όχι να γίνετε ένα άτομο με αρκετά ισχυρή Θέληση, κι ύστερα στρωθείτε στη δουλειά.

Πολλά εξαιρετικά δοκίμια και βιβλία έχουν γραφτεί πάνω στο θέμα αυτό, κι όλα τους συμφωνούν αναφορικά με τη μεγαλοσύνη της Δύναμης της Θέλησης, χρησιμοποιώντας μάλιστα τα πιο ενθαρρυντικά λόγια. Ωστόσο, πολύ λίγα από τα κείμενα αυτά έχουν κάτι να πουν σχετικά με το πώς αυτή η δύναμη μπορεί ν' αποκτηθεί από όσους δεν την έχουν, ή που την έχουν, αλλά σ' ένα περιορισμένο βαθμό. Μερικοί συγγραφείς μάς δίνουν κι ασκήσεις για το «δυνάμωμα» της Θέλησης – ασκήσεις όμως που στην πραγματικότητα ενισχύουν το Πνεύμα έτσι που να καταστεί ικανό να προσελκύσει πάνω του το απόθεμα αυτής της δύναμης. Αλλά έχουν γενικά παραβλέψει το γεγονός ότι στην αυθυποβολή μπορεί να βρίσκεται το μυστικό της ανάπτυξης του πνεύμα-

τος, έτσι που να γίνει το αποτελεσματικό όργανο της Θέλησης.

Αυθυποβολή

Χρησιμοποιώ τη Δύναμη της Θέλησής μου

Πείτε αυτά τα λόγια με *θέρμη* και θετικό τόνο, αμέσως μετά που θα τελειώσετε την ανάγνωση αυτού του Κεφαλαίου. Ύστερα να τα επαναλαμβάνετε συχνά, στη διάρκεια της ημέρας, τουλάχιστο μια φορά κάθε ώρα, κι ιδιαίτερα όταν αντιμετωπίζετε κάτι που απαιτεί από μέρους σας μια άσκηση της Δύναμης της Θέλησής σας. Ακόμη να τα επαναλαμβάνετε πολλές φορές αφού θ' αποσυρθείτε για ύπνο και πριν αποκοιμηθείτε. Τώρα, μην περιμένετε τίποτα απ' αυτή τη φράση, αν δεν την υποστηρίξετε με τη σκέψη σας. Στην πραγματικότητα, η σκέψη είναι που έχει τη μεγαλύτερη σημασία, και τα λόγια δεν κάνουν τίποτα άλλο από του να χρησιμεύουν σαν στηρίγματα της σκέψης. Έτσι σκεφτείτε πάνω σ' αυτά που λέτε και να *εννοείτε αυτά που λέτε*. Πρέπει στην αρχή να χρησιμοποιήσετε Πίστη, και να αντιμετωπίζετε τα λόγια αυτά με μian *όλο εμπιστοσύνη προσδοκία* του αποτελέσματός τους. Να σκέφτεστε σταθερά ότι *αντλείτε* από το απόθεμα της Δύναμης της Θέλησής σας και τότε, πριν περάσει πολύς καιρός θ' ανακαλύψετε ότι η σκέψη σας αποκτά μορφή μέσα στη δράση, κι ότι η Δύναμη της Θέλησής σας εκδηλώνεται. Θα νιώσετε μια εισροή δύναμης μέσα σας μετά από την κάθε επανάληψη αυτών των λέξεων. Θ' ανακαλύψετε τον εαυτό σας να ξεπερνά τις δυσκολίες και να κατανικά τις κακές συνήθειες, και θα ξαφνιαστείτε με το πόσο τα πράγματα γίνονται πιο εύκολα για σας.

Άσκηση

Εκτελέστε τουλάχιστο μια δυσάρεστη προσπάθεια κάθε μέρα στη διάρκεια ενός μηνός. Αν υπάρχει κάποια ιδιαίτερα δυσάρεστη δουλειά που θα θέλατε να την αποφύγετε, *αυτή είναι που πρέπει να εκτελέσετε*. Αυτό δε σας το λέμε με σκοπό να κάνετε κάποια αυτοθυσία, ή να ταπεινώσετε τον εαυτό σας, ή όποιο άλλο παρόμοιο – σας το λέμε γιατί έτσι θ' *ασκήσετε τη Θέλησή σας*. Ο καθένας μπορεί να κάνει με κέφι κάτι ευχάριστο, αλλά χρειάζεται Θέληση για να κάνετε το δυσάρεστο πράγμα ευχάριστα. Κι έτσι ακριβώς πρέπει να εργαστείτε. Θ' αποδειχτεί μια πολύ αξιόλογη πειθαρχία για σας. Δοκιμάστε την άσκηση αυτή για ένα μήνα και θα δείτε πού θα σας οδηγήσει. Αν θελήσετε ν' αποφύγετε την άσκηση αυτή, είναι καλύτερα να σταματήσετε το διάβασμα αυτού του βιβλίου, ακριβώς εδώ και να παραδεχτείτε ότι δε θέλετε ν' αποκτήσετε Δύναμη Θέλησης κι ότι είσαστε ικανοποιημένοι όπως βρίσκεστε τώρα, παραμένοντας αδύναμα πλάσματα.

6.

Πώς ν' αποκτήσετε ανοσία απέναντι στην έλξη βλαβερής σκέψης

Το πρώτο πράγμα που έχετε να κάνετε είναι ν' αρχίσετε να διώχνετε από μέσα σας το Φόβο και την Αγωνία. Οι σκέψεις φόβου είναι η αιτία μεγάλου μέρους από την ανθρώπινη δυστυχία κι ενός πλήθους αποτυχιών. Θα σας έχουν πει αυτό το πράγμα ίσως πολλές φορές και το έχω επαναλάβει κι εδώ αρκετά, αλλά δε θα κουραστώ να σας το ξαναλέω. Ο φόβος είναι μια συνήθεια του πνεύματος που έχει κολλήσει πάνω μας από τις αρνητικές σκέψεις της ανθρώπινης φυλής. Αλλ' απ' αυτές τις σκέψεις μπορούμε ν' απελευθερωθούμε με την ατομική προσπάθεια και με την επιμονή μας.

Η ισχυρή προσδοκία είναι ένας πολύ δυνατός μαγνήτης. Το άτομο με την ισχυρή, όλο εμπιστοσύνη επιθυμία προσελκύει κοντά του τα πράγματα που είναι καλύτερα προορισμένα να τον βοηθήσουν – άτομα, πράγματα, περιστάσεις, περίγυρο. Αν όλ' αυτά τα επιθυμεί με πολλή ελπίδα, μ' εμπιστοσύνη, με πίστη και ηρεμία, τελικά θα τ' αποκτήσει. Κι είναι το ίδιο αληθινό πως όποιος Φοβάται γενικά κάτι, καταφέρνει να βάλει σε λειτουργία δυνάμεις που θα πραγματοποιήσουν ακριβώς αυτό που φοβάται ότι θα του συμβεί. Δεν το καταλαβαί-

νετε ότι ο Άνθρωπος που Φοβάται, στην πραγματικότητα *περιμένει* αυτό που φοβάται, και στα μάτια του Νόμου κάτι τέτοιο είναι το ίδιο σαν παραγματικά να το προσδοκά ή να το επιθυμεί; Ο Νόμος αυτός λειτουργεί και στις δύο περιπτώσεις – η βασική αρχή είναι η ίδια.

Ο καλύτερος τρόπος για να κατανικήσετε τη συνήθεια του Φόβου, είναι να υιοθετήσετε την πνευματική στάση του Θάρρους, ακριβώς όπως ο καλύτερος τρόπος για ν' απαλλαγείτε από το σκοτάδι, είναι ν' ανάψετε το φως. Είναι απώλεια χρόνου να καταπολεμούμε μια συνήθεια αρνητικής σκέψης με το ν' αναγνωρίζουμε τη δύναμη της και να προσπαθούμε ν' *αρνηθούμε* την ύπαρξη της κοπιάζοντας εξαιρετικά. Η καλύτερη, η πιο σίγουρη, η πιο εύκολη κι η πιο γρήγορη μέθοδος είναι να υιοθετούμε την ύπαρξη της θετικής σκέψης που επιθυμούμε στη θέση της αρνητικής. Και με το να επιμένουμε σταθερά στη θετική σκέψη, την αναγκάζουμε να εκδηλωθεί μέσα στην αντικειμενική πραγματικότητα.

Γι' αυτό, αντί να επαναλαμβάνετε μέσα σας «Δε φοβάμαι», καλύτερα να λέτε τολμηρά «Είμαι γεμάτος Θάρρος», «Είμαι θαρραλέος». Πρέπει να βεβαιώνετε ότι «Δεν υπάρχει τίποτα που να φοβάμαι», πράγμα που αν κι έχει μέσα του ένα χαρακτήρα άρνησης, απλά αρνείται την πραγματικότητα του αντικείμενου που προκαλεί το φόβο, μάλλον, παρά να παραδεχόσαστε τον ίδιο το φόβο κι ύστερα να τον αρνιόσαστε.

Για να κατανικήσει κανένας το φόβο, θα πρέπει να διατηρείται σταθερά στην πνευματική στάση του Θάρρους. Θα πρέπει να σκέφτεται το Θάρρος, να λέει το Θάρρος, να δρα σύμφωνα με το Θάρρος. Θα πρέπει να διατηρεί τη διανοητική εικόνα του Θάρρους μπροστά του όλο τον καιρό, μέχρι που να καταστεί η φυσιολογική του πνευματική στάση. Να διατηρείτε αυτό το ιδανι-

κό σταθερά μπροστά σας – όποιο ιδανικό κι αν έχετε – και τότε θα δείτε προοδευτικά να ωριμάζει η επίτευξή του, το ίδιο ιδανικό θα καταστεί έκδηλο.

Αφήστε τη λέξη «Θάρρος» να βυθιστεί βαθιά στο πνεύμα σας κι ύστερα κρατήστε την σταθερά εκεί μέχρι που το πνεύμα να την προσδέσει πάνω του. Σκεφτείτε τον εαυτό σας σαν θαρραλέο – δείτε τον εαυτό σας σαν να δρα με Θάρρος στις δύσκολες περιστάσεις. Συνειδητοποιείτε ότι δεν υπάρχει τίποτα που να φοβόσαστε, ότι η Αγωνία κι ο Φόβος δε βοήθησαν ποτέ κανέναν κι ούτε που θα βοηθήσουν. Συνειδητοποιείτε ότι ο Φόβος παραλύει την προσπάθεια, κι ότι το Θάρρος προωθεί τη δραστηριότητα.

Ο όλος εμπιστοσύνη, ατρόμητος και γεμάτος προσδοκίες άνθρωπος του «Μπορώ και θέλω», είναι ένας ισχυρός μαγνήτης. Προσελκύει πάνω του ακριβώς αυτά που χρειάζεται για να πετύχει στη ζωή. Τα πράγματα μοιάζουν να 'ρχονται όπως τα θέλει, κι οι άνθρωποι λένε ότι αυτός είναι «τυχερός». Ανοησίες! Η «τύχη» δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτό. Όλα είναι Πνευματική Στάση. Κι η Πνευματική Στάση του ανθρώπου που ανήκει στην κατηγορία του «Δεν μπορώ», ή του «Φοβάμαι», καθορίζει το ίδιο το μέτρο και της δικής του επιτυχίας. Δεν υπάρχει κανένα μυστήριο γύρω απ' αυτό. Δεν έχετε παρά να κοιτάξετε γύρω σας, για να συνειδητοποιήσετε την αλήθεια αυτών που σας λέω. Γνωρίσατε ποτέ κανένα πετυχημένο άνθρωπο που να μην έχει τη σκέψη του «Μπορώ και Θέλω». Ισχυρή μέσα του; Γιατί επικρατούν όλοι αυτοί πάνω στον άνθρωπο με τη νοοτροπία του «Δεν μπορώ», που ίσως και να έχει περισσότερες ικανότητες; Η πρώτη διανοητική στάση φέρνει στην επιφάνεια υπολανθάνοντα προτερήματα, καθώς και προσελκύει τη βοήθεια από τα έξω. Ενώ η δεύτερη διανοητική

στάση όχι μόνο προσελκύει άλλα άτομα του «Δεν μπορώ», αλλά ακόμη εμποδίζει και τις ικανότητες του ίδιου του ατόμου να εμφανιστούν. Έχω αποδείξει την ορθότητα αυτών των απόψεων. Το ίδιο έχουν κάνει και πολλοί άλλοι, ενώ ο αριθμός των ανθρώπων που *ξέρουν* απ' αυτά τα πράγματα συνέχεια μεγαλώνει.

Μη σπαταλάτε τη Δύναμη της Σκέψης σας, αλλά να τη χρησιμοποιείτε προς όφελός σας. Σταματείστε να προσελκύετε πάνω σας την αποτυχία, τη δυστυχία, τη δυσαρμονία, τη θλίψη. Αρχίστε τώρα στέλνοντας προς τα έξω ένα ρεύμα φωτεινής, θετικής, ευτυχισμένης σκέψης. Φροντίστε έτσι ώστε η σκέψη που επικρατεί μέσα σας να είναι αυτή του «Θέλω και Μπορώ». να *σκεφτεστε*: «Θέλω και Μπορώ». Να *ονειρεύεστε*: «Θέλω και Μπορώ». Να *λέτε*: «Θέλω και Μπορώ», και να *δράτε* σύμφωνα με το «Θέλω και Μπορώ». Να ζείτε γενικά στο επίπεδο του «Θέλω και Μπορώ» και πριν καλά - καλά το καταλάβετε, θα νιώσετε τις νέες δονήσεις να εκδηλώνονται από μόνες τους σε δράση. Θα τις δείτε να φέρνουν αποτελέσματα. Θα συνειδητοποιήσετε τη νέα άποψη. Θα καταλάβετε πως αυτό που σας ανήκει έρχεται σε σας. Θα νιώθετε καλύτερα, θα δράτε καλύτερα, θα βλέπετε καλύτερα, ΘΑ ΕΙΣΑΣΤΕ καλύτερα, με κάθε τρόπο, από τη στιγμή που θα ενωθείτε με τη στρατιά των ανθρώπων του «Θέλω και Μπορώ».

Ο Φόβος είναι αυτός που γεννά την Αγωνία, το Μίσος, τη Ζήλεια, την Κακία, το Θυμό, τη Δυσαρέσκεια, την Αποτυχία κι όλα τα υπόλοιπα. Ο άνθρωπος που θ' απαλλαγεί από το Φόβο, θ' ανακαλύψει ότι όλα τ' άλλα άσχημα που είχε μέσα του θα εξαφανιστούν. Ο μόνος τρόπος να είσαστε ελεύθεροι είναι ν' απαλλαγείτε από το Φόβο. Ξεριζώστε τον από μέσα σας. Θεωρώ την κατανίκηση του Φόβου σαν το πιο σημαντικό βήμα που

πρέπει να πάρουν αυτοί που θέλουν να κυριαρχήσουν πάνω στην εφαρμογή της Δύναμης της Σκέψης. Όσον καιρό ο Φόβος σάς δυναστεύει, δεν είσαστε σε κατάσταση να προοδεύσετε μέσα στην περιοχή της Σκέψης και πρέπει να επιμείνω σχετικά με το ότι είναι ανάγκη ν' αρχίσετε αμέσως το έργο της απαλλαγής σας απ' αυτό το εμπόδιο. ΜΠΟΡΕΙΤΕ να το κάνετε, αν μόνο το επιχειρήσετε με θέρμη. Κι όταν θα απαλλαγείτε απ' αυτό το απαίσιο πράγμα, η ζωή θα σας φαίνεται ολότελα διαφορετική – θα νιώθετε πιο ευτυχισμένοι, πιο ελεύθεροι, πιο ισχυροί, πιο θετικοί, και πιο πετυχημένοι στο καθετί που θα επιχειρείτε στη Ζωή.

Αρχίστε σήμερα, βάλτε καλά στο μυαλό σας ότι αυτός ο παρείσακτος πρέπει να ΦΥΓΕΙ – μην κάνετε κανένα συμβιβασμό μαζί του, αλλά να επιμένετε σε μια απόλυτη παράδοση από μέρους του. Θ' ανακαλύψετε ότι στην αρχή αυτή η προσπάθεια είναι δύσκολη, αλλά την κάθε φορά που του αντιτάσσετε, ο Φόβος θα εξασθενεί όλο και περισσότερο, ενώ εσείς θα γίνετε πιο δυνατοί. Σταματήστε να τον τρέφετε – αφήστε τον να πεθάνει της πείνας. Δεν μπορεί να ζήσει μέσα σε μια ατμόσφαιρα σκέψης, όπου τον περιφρονούν. Έτσι, αρχίστε να γεμίζετε το μυαλό σας με καλές, ισχυρές, δίχως φόβο σκέψεις. Φροντίστε να σκέφτεστε συνέχεια ότι δε φοβόσαστε τίποτα, κι ο Φόβος θα πεθάνει από μόνος του. Το να μη φοβάστε είναι κάτι θετικό – ο Φόβος είναι αρνητικός και μπορείτε να είστε σίγουροι ότι το θετικό τελικά θα επικρατήσει.

Όσον καιρό ο Φόβος βρίσκεται τριγύρω, με τα «αλλά» του, τα «αν», τα «υποθέτω», «φοβάμαι», «δεν μπορώ», «τι θα γίνει αν», και όλα τα υπόλοιπα των δειλών υποβολών του, δε θα μπορείτε να χρησιμοποιείτε τη Δύναμη της Σκέψης σας προς το καλύτερο όφελός σας.

Από τη στιγμή που θα τον βγάλετε από τη μέση, ο δρόμος σας θα είναι ξεκάθαρος κι όλα θα σας βοηθούν στην πορεία σας. Ο φόβος είναι σαν τον Ιωνά! Ρίξτε τον στη θάλασσα! (Η φάλαινα που θα τον καταπιεί θα έχει όλη τη συμπάθειά μου!

Σας συμβουλεύω ν' αρχίσετε να κάνετε μερικά πράγματα που νιώθετε ότι θα μπορούσατε να κάνετε αν δε φοβόσασταν να προσπαθήσετε. Αρχίστε να εργάζεστε για να κάνετε αυτά τα πράγματα, βεβαιώνοντας το «Θάρρος» σας συνέχεια, και θα εκπλαγείτε όταν δείτε πόσο η αλλαγμένη αυτή διανοητική σας στάση θα διώξει μακριά τα εμπόδια από το δρόμο σας, και θα κάνει τα πράγματα πολύ πιο ευκολότερα απ' όσο νομίζατε. Οι ασκήσεις αυτού του είδους θα σας αναπτύξουν θαύματα και θα ανταμειφθείτε πολύ από το αποτέλεσμα μιας μικρής πρακτικής μέσα σ' αυτά τα πλαίσια.

Υπάρχουν πολλά πράγματα μπροστά σας, που περιμένουν να υλοποιηθούν και που μπορείτε να τα πετύχετε, μονάχα αν απαλλαγείτε από το ζυγό του Φόβου. Μονάχα αν αρνηθείτε ν' αποδεχθείτε τη φυλετική υποβολή κι αν τολμηρά βεβαιώσετε το «Εγώ» και τη δύναμή του. Κι ο καλύτερος τρόπος για να κατανικήσετε το Φόβο, είναι να επικυρώσετε το «Θάρρος» και να σταματήσετε να τον σκέφτεστε. Μ' αυτό το σχέδιο θα εκπαιδεύσετε το μυαλό σας σε νέες συνήθειες σκέψης, ξεριζώνοντας έτσι τις παλιές συνήθειες σκέψης που σας τραβούσαν προς το θυθό, και σας κρατούσαν πίσω. Πάρτε τη λέξη «Θάρρος» μαζί σας, σαν μια λέξη - κλειδί κι εκδηλώστε την στην πράξη.

Να θυμόσαστε ότι το μόνο πράγμα που έχετε να φοβάστε είναι ο Φόβος. Και, ε, ναι, μη φοβόσαστε το Φόβο, γιατί είναι ένας δειλός τύπος το πολύ - πολύ, που θα το βάλει στα πόδια μόλις του σηκώσετε το κεφάλι.

7.

Η μεταλλαγή της αρνητικής σκέψης

Η Αγωνία είναι το παιδί του Φόβου, και αν σκοτώσετε το Φόβο, η Αγωνία θα πεθάνει από έλλειψη τροφής. Αυτή η συμβουλή είναι πολύ παλιά, αλλά αξίζει να την επαναλαμβάνουμε πάντα, γιατί είναι ένα μάθημα που το χρειαζόμαστε πάρα πολύ. Μερικοί άνθρωποι νομίζουν ότι αν σκοτώσουμε το Φόβο και την Αγωνία, δε θα είμαστε ποτέ σε θέση να πραγματοποιήσουμε τίποτα. Έχω διαβάσει άρθρα σε μεγάλες εφημερίδες, όπου οι συγγραφείς τους υποστηρίζουν ότι χωρίς την Αγωνία δε θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί κανένα από τα μεγάλα επιτεύγματα της Ζωής, επειδή η Αγωνία είναι απαραίτητη για να αφυπνίζει το ενδιαφέρον και την εργασία. Όλα αυτά είναι ανοησίες, άσχετα με το ποιος τα λέει. Η Αγωνία ποτέ δε βοήθησε κανέναν να κάνει το παραμικρό. Αντίθετα, μπαίνει σαν εμπόδιο στο δρόμο του κάθε επιτεύγματος και της κάθε ανθρώπινης προσπάθειας.

Το κίνητρο που βρίσκεται στη βάση της δράσης και του «φτιάχνω πράγματα», είναι η Επιθυμία και το Ενδιαφέρον. Αν κάποιος ζωηρά επιθυμεί κάτι, φυσιολογικά δείχνει ένα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για την πραγμα-

τοποίησή του, και βιάζεται να εκμεταλλευτεί το καθετί που θα μπορούσε να τον βοηθήσει ν' αποκτήσει αυτό που θέλει. Και κάτι περισσότερο απ' αυτό, το μυαλό του αρχίζει μια εργασία πάνω στο υποσυνείδητο που φέρνει έτσι στο επίπεδο της συνείδησης πολλές αξιόλογες και σημαντικές ιδέες. Η Επιθυμία και το Ενδιαφέρον είναι οι αιτίες που καταλήγουν στην επιτυχία. Η Αγωνία δεν είναι Επιθυμία. Είναι αλήθεια ότι αν ο περίγυρος ενός ατόμου καταστεί ανυπόφορος, οδηγείται στην απελπισία και σε κάποιες προσπάθειες που θα καταλήξουν στην ανατροπή των ανεπιθύμητων συνθηκών, και στη δημιουργία νέων, όπως το άτομο αυτό τις επιθυμεί. Αλλά κι αυτό δεν είναι παρά μια άλλη μορφή της Επιθυμίας – ο άνθρωπος επιθυμεί κάτι διαφορετικό απ' αυτό που έχει. Κι όταν η επιθυμία του καταστεί αρκετά έντονη, όλο του το ενδιαφέρον στρέφεται προς την προσπάθεια που έχει μπροστά του και βάζει όλες του τις δυνάμεις για να πραγματοποιηθεί η αλλαγή. Αλλά δεν ήταν η Αγωνία που προκάλεσε την προσπάθεια. Η Αγωνία θα μπορούσε να περιοριστεί σ' ένα σφίξιμο των χεριών όλο απελπισία και σε αναστεναγμούς: «Αλίμονό μου!» Τα νεύρα του ανθρώπου τσακίζουν και δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Η Επιθυμία δρα διαφορετικά. Γίνεται ισχυρότερη, όσο οι συνθήκες της ζωής του ανθρώπου γίνονται ανυπόφορες, και τελικά όταν νιώσει το κακό να γίνεται τόσο δυνατό ώστε να μη μπορεί να το αντέξει πια, λέει «Δεν το αντέχω πια – θα το αλλάξω». Και να! τότε είναι που η Επιθυμία αρχίζει τη δράση της. Ο άνθρωπος εξακολουθεί να «θέλει» μιαν αλλαγή μ' όλη τη δύναμη της ψυχής του και το Ενδιαφέρον κι η Προσοχή του στρέφεται στην προσπάθεια της απαλλαγής, κι αρχίζει να βάζει σε κίνηση τα πράγματα. Η Αγωνία δεν μπορεί να πραγματοποιήσει τίποτα, είναι αρνητική και φέρνει θά-

νατο. Η Επιθυμία κι η Φιλοδοξία είναι θετικές και δημιουργούν ζωή. Ένας άνθρωπος μπορεί ν' αγωνιά μέχρι θανάτου κι ωστόσο να μη μπορεί να πραγματοποιήσει τίποτα. Αλλά αν ο άνθρωπος μεταλλάξει την αγωνία και τη δυσαρέσκειά του σε Επιθυμία και Ενδιαφέρον, σε συνδυασμό με την πίστη ότι είναι ικανός να πραγματοποιήσει αυτή την αλλαγή – την ιδέα του «Θέλω και Μπορώ» – τότε κάτι θα συμβεί.

Ναι, ο Φόβος κι η Αγωνία πρέπει να εκμηδενιστούν πριν μπορέσουμε να κάνουμε κάτι. Ο άνθρωπος πρέπει να προχωρήσει στην αποβολή αυτών των αρνητικών παρείσιακτων και να τους αντικαταστήσει με Εμπιστοσύνη κι Ελπίδα. Να μεταλλάξει την Αγωνία σε ξεκάθαρη Επιθυμία. Τότε θ' ανακαλύψετε ότι το Ενδιαφέρον έχει αφυπνιστεί και θ' αρχίσετε να σκέφτεστε πράγματα που σας ενδιαφέρουν. Οι σκέψεις θα φτάνουν ως εσάς μέσω από το μεγάλο απόθεμα εφεδρειών που υπάρχουν στο μυαλό σας και θ' αρχίσετε να τις εφαρμόζετε στην πράξη. Ακόμη, θα τοποθετήσετε τον εαυτό σας σε μια κατάσταση αρμονίας με τις παρόμοιες σκέψεις των άλλων, και θα προσελκύσετε κοντά σας τη βοήθεια και τη συμπαράσταση από το μεγάλο όγκο κυμάτων σκέψης που απ' αυτά ο κόσμος είναι γεμάτος. Ο άνθρωπος προσελκύει κοντά του κύματα σκέψης που αντιστοιχούν σε χαρακτήρα με τη φύση των σκέψεων που επικρατούν στο μυαλό του – με τη φύση δηλαδή της διανοητικής του στάσης. Τότε πάλι αρχίζει να βάζει σε κίνηση το μεγάλο Νόμο της Έλξης, ενώ προσελκύει κοντά του άλλους, που θα μπορούσαν να τον βοηθήσουν, και με τη σειρά του προσελκύεται από άλλους που θα μπορούσε αυτός να βοηθήσει. Αυτός ο Νόμος της Έλξης δεν είναι κάτι καθόλου αστείο, δεν πρόκειται για καμιά μεταφυσική ανοησία, αλλά είναι μια μεγάλη ζωντανή λειτουργική αρ-

χή της Φύσης, όπως μπορεί ο καθένας να μάθει με την παρατήρηση και τον πειραματισμό.

Για να πετύχετε σε οτιδήποτε, πρέπει να το θέλετε πάρα πολύ. Η Επιθυμία σας πρέπει να είναι ολοφάνερη, με σκοπό να προσελκύσετε. Ο άνθρωπος που επιθυμεί αδύναμα κάτι, προσελκύει κοντά του πολύ λίγα πράγματα. Όσο πιο ισχυρή είναι η Επιθυμία, τόσο μεγαλύτερη είναι κι η δύναμη που μπαίνει σε κίνηση. Πρέπει να θέλετε κάτι πολύ έντονα πριν να μπορέσετε να το αποκτήσετε. Πρέπει να το θέλετε περισσότερο από καθετί άλλο γύρω σας και πρέπει να είσαστε προετοιμασμένοι να πληρώσετε το τίμημα γι' αυτό. Το τίμημα είναι η απόρριψη ορισμένων κατώτερων επιθυμιών που στέκονται σαν εμπόδια στο δρόμο για την πραγματοποίηση των μεγαλύτερων. Άνεση, πλούτος, ελεύθερος χρόνος, διασκεδάσεις και πολλά άλλα πράγματα πρέπει να φύγουν απ' τη μέση (όχι πάντα, βέβαια! Όλα εξαρτιούνται από το τι θέλετε. Κατά κανόνα, όσο μεγαλύτερο είν' αυτό που επιθυμούμε, τόσο μεγαλύτερο είναι και το τίμημα γι' αυτό. Η Φύση πιστεύει στην ανταμοιβή κατά αναλογίες. Αλλά αν πραγματικά επιθυμείτε κάτι, μ' όλη σας την ψυχή, θα πληρώσετε το τίμημα, χωρίς συζήτηση. Γιατί η Επιθυμία σας έχει θαμπώσει τη σημασία όλων των άλλων πραγμάτων γύρω σας.

Λέτε ότι επιθυμείτε κάτι πάρα πολύ, κι ότι κάνετε ό,τι είναι δυνατό για να το πετύχετε; Δε σας πιστεύω! Απλούστατα, παίζετε το ρόλο της Επιθυμίας. Θέλετε ένα πράγμα τόσο πολύ, όσο ένας αιχμάλωτος την ελευθερία του – τόσο πολύ όσο ένας ετοιμοθάνατος θέλει να ζήσει; Εργάζεστε για ν' αποκτήσετε αυτό που επιθυμείτε, σαν η ζωή σας να εξαρτιόταν ακριβώς απ' αυτό το πράγμα; Ανοησίες! Δεν ξέρετε τι είναι η Επιθυμία! Δείτε λίγο τι θαυμαστά πράγματα μπορεί να κάνει ένας αιχμά-

λωτος για ν' αποκτήσει την ελευθερία του. Δείτε πώς ανοίγει τάφρους, τρώει σίδερα, σπάζει πέτρινους τοίχους. Είναι η επιθυμία σας τόσο δυνατή; Σας λέω πως αν ένας άνθρωπος θέλει ένα πράγμα τόσο πολύ, όσο ένας αιχμάλωτος την ελευθερία του, τόσο πολύ όσο ένας δυνατός, όλο ζωντάνια άνθρωπος διψά για ζωή, τότε αυτός ο άνθρωπος θα είναι σε θέση να σαρώσει όλα τα εμπόδια και τις αντιξοότητες που μέχρι τότε έμοιαζαν αξυπέραστες. Το κλειδί για το επίτευγμα είναι η Επιθυμία, η Εμπιστοσύνη κι η Θέληση. Αυτό το κλειδί θ' ανοίξει πολλές πόρτες.

Ο Φόβος παραλύει την Επιθυμία, την κάνει να μην έχει ζωή μέσα της. Πρέπει λοιπόν ν' απαλλαγείτε από το Φόβο. Υπήρξαν φορές στη ζωή μου, όπου ο Φόβος μ' άρπαζε κι έσφιγγε δυνατά μέχρι πνιγμού την κάθε ζωτικότητα μου, έτσι που έχανα κάθε ελπίδα, κάθε ενδιαφέρον, κάθε φιλοδοξία, κάθε επιθυμία. Αλλά, ευτυχώς, την τελευταία στιγμή κατάφερνα ν' απαλλαγώ απ' αυτό το ασφυκτικό σφίξιμο του τέρατος και ν' αντιμετωπίσω τις δυσκολίες μου σαν άνθρωπος. Και να! Τα πράγματα άρχιζαν να διορθώνονται, σχεδόν αμέσως, κατά κάποιον τρόπο. Είτε οι δυσκολίες υποχωρούσαν, ή θα έβρισκα τα μέσα να τις ξεπεράσω, ή θα τις προσπερνούσα και θα κατάφερνα να τις αγνοήσω. Είναι παράξενο το πώς λειτουργεί αυτό. Άσχετα με το πόσο μεγάλη είναι η δυσκολία, όταν τελικά την αντιμετωπίζουμε με θάρρος κι εμπιστοσύνη στον εαυτό μας, τα βγάζουμε πάντα πέρα κι ύστερα αρχίζουμε ν' απορούμε για ποιο λόγο και τι ήταν αυτό που φοβόμασταν. Αυτά δεν είναι απλά πράγματα της φαντασίας, είναι η λειτουργικότητα ενός ισχυρού νόμου, που δεν τον έχουμε ακόμη απόλυτα κατανοήσει, αλλά που μπορούμε να τον ελέγξουμε στην πράξη την κάθε στιγμή.

Οι άνθρωποι συχνά ρωτούν: «Είν' εύκολο σε σας τους ανθρώπους της Νέας Σκέψης να λέτε "Μην ανησυχείς", αλλά τι μπορεί να κάνει ένα άτομο όταν σκέφτεται όλα τα πιθανά πράγματα που θα παρουσιαστούν στο δρόμο του και που θα μπορούσαν να τον ταραξούν και ν' ανατρέψουν τα σχέδιά του;» Ε, λοιπόν, το μόνο που θα μπορούσα να πω είναι πως ο άνθρωπος είναι ανόητος όταν ασχολείται με δυσκολίες, που πρόκειται να εμφανιστούν σε κάποια στιγμή στο μέλλον. Τα πιο πολλά πράγματα που γι' αυτά ανησυχούμε δε συμβαίνουν καθόλου. Κι ένα μεγάλο ποσοστό από τα άλλα, εμφανίζονται σε ηπιότερο βαθμό απ' αυτόν που νομίζαμε, κι υπάρχουν πάντα άλλες καταστάσεις που παρουσιάζονται ταυτόχρονα και που μπορούν να μας βοηθήσουν να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες. Το μέλλον έχει μέσα του συσσωρευμένα για μας, όχι μόνο δυσκολίες που πρέπει να ξεπεραστούν, αλλά και παράγοντες που θα μας βοηθήσουν να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες. Τα πράγματα προσαρμόζονται από μόνα τους. Είμαστε προετοιμασμένοι για την κάθε δυσκολία που μπορεί να μας συμβεί, κι όταν έρχεται ο καιρός κατά κάποιον τρόπο ανακαλύπτουμε ότι είμαστε ανάκατοι να κάνουμε το παραμικρό. Ο Θεός όχι μόνο προσαρμόζει τις καιρικές συνθήκες για το κούρεμα των προβάτων, αλλά και τα πρόβατα στις καιρικές συνθήκες. Υπάρχει συνήθως αρκετό χρονικό διάστημα για το κουρεμένο πρόβατο, έτσι ώστε να προσαρμοστεί στις νέες καιρικές συνθήκες, κι έτσι γενικά, το μαλλί του συνήθως μεγαλώνει πριν ξαναπιάσουν τα κρύα.

Έχει συχνά λεχθεί ότι τα εννιά δέκατα της αγωνίας μας στρέφονται γύρω από πράγματα που δε θα συμβούν ποτέ, κι ότι το άλλο ένα δέκατο είναι αγωνία για παραμικρά ή τελείως ασήμαντα πράγματα. Έτσι, ποιο το

όφελος να φθείρετε όλα τ' αποθέματα της δύναμής σας με το ν' ανησυχείτε σχετικά με μελλοντικές δυσκολίες; Είναι καλύτερα να περιμένετε μέχρι που οι δυσκολίες να εμφανιστούν πραγματικά, και τότε, αν θέλετε, μπορείτε ν' ανησυχήσετε. Θ' ανακαλύψετε ότι μ' αυτή την αποταμίευση ενέργειας, θα είσαστε σε θέση ν' αντιμετωπίσετε το όποιο είδος δυσκολίας που μπορεί να σας συμβεί.

Και στο κάτω - κάτω τι είναι αυτό που φθείρει όλη την ενέργεια στον άνθρωπο; Είναι το πραγματικό ξεπέρασμα των δυσκολιών, ή μήπως η αγωνία σχετικά με τις επικείμενες δυσκολίες; Είναι πάντα ο φόβος για το «Αύριο, τι θα γίνει αύριο;» – κι ωστόσο το αύριο δεν έρχεται ποτέ ακριβώς με τον τρόπο που το φοβόμαστε. Σας λέω αληθινά πως κάθε φορά που κάθομαι και σκέφτομαι πόσα πράγματα κάποτε φοβόμουν ότι ήταν πιθανό να μου συμβούν, βλέπω τα γέλια! Πού είν' αυτά που κάποτε φοβήθηκα, πού είναι τώρα; Δεν ξέρω, έχω μάλιστα σχεδόν ξεχάσει κι ότι κάποτε τα φοβήθηκα.

Δε χρειάζεται να καταπολεμήσετε την Αγωνία, δεν είν' αυτός ο τρόπος που θα κατανικήσετε τούτη τη συνήθεια. Απλούστατα ασκηθείτε στο να συγκεντρώνεστε, κι ύστερα συγκεντρώστε τη σκέψη σας σε κάτι που είναι ακριβώς μπροστά σας. Τότε θ' ανακαλύψετε ότι οι σκέψεις που σας προκαλούσαν την αγωνία έχουν εξαφανιστεί. Το μυαλό μπορεί να σκεφτεί μόνο ένα πράγμα την κάθε φορά, κι αν λοιπόν συγκεντρώσετε τη σκέψη σας σε κάτι χαρούμενο, όλα τ' άλλα πράγματα θα εξαφανιστούν. Υπάρχουν καλύτεροι τρόποι για να κατανικήσετε τις σκέψεις που σας προκαλούν αγωνία, πιο αποτελεσματικοί τρόποι, από το να τις καταπολεμήσετε. Μάθετε να συγκεντρώνεστε σε σκέψεις αντίθετες από τις αγωνιακές και θα έχετε λύσει το πρόβλημα.

Όταν το μυαλό είναι γεμάτο από αγωνιακές σκέψεις, δεν μπορεί να βρει το χρόνο να επεξεργαστεί ωφέλιμα σχέδια. Ενώ όταν συγκεντρωθήτε πάνω σε χαρούμενες, επιβοηθητικές σκέψεις, θ' ανακαλύψετε ότι το πράγμα θ' αρχίσει να λειτουργεί υποσυνείδητα. Κι όταν θα 'ρθει ο καιρός, θα βρείτε ένα πλήθος σχέδια και μεθόδους που μ' αυτές θα μπορέσετε ν' ανταποκριθείτε στις απαιτήσεις των καταστάσεων. Να κρατάτε τη σωστή διανοητική στάση και τότε όλα θα εξελίσσονται ομαλά για σας. Δεν υπάρχει καμιά λογική μέσα στην αγωνία. Τίποτα δεν κερδίζουμε με το ν' αγωνιούμε, κι ούτε θα κερδίσουμε ποτέ τίποτα. Οι φωτεινές, χαρούμενες κι ευτυχισμένες σκέψεις *προσελκύουν* φωτεινές, χαρούμενες κι ευτυχισμένες καταστάσεις κοντά μας, ενώ η αγωνία τις διώχνει μακριά. Καλλιεργείστε λοιπόν τη σωστή διανοητική στάση.

8.

Ο νόμος του πνευματικού ελέγχου

Οι σκέψεις σας είναι είτε πιστοί υπηρέτες σας, είτε τυραννικοί σας αφέντες – είναι αυτοί που τους επιτρέπετε εσείς να είναι από τα δύο. Εσείς έχετε το λόγο πάνω σ' αυτό, εσείς θα διαλέξετε. Οι σκέψεις σας, είτε θα στρωθούν στο έργο σας, κάτω από την καθοδήγηση της σταθερής θέλησης, κάνοντας το καλύτερο που μπορούν, όχι μόνο στις ώρες της εγρήγορσής σας, μα ακόμη κι όταν θα κοιμόσαστε – ένα μέρος από την καλύτερη διανοητική εργασία μας εκτελείται για λογαριασμό μας, όταν η συνειδητή μας πνευματικότητα ξεκουράζεται, όπως έχει αποδειχτεί από το γεγονός πως όταν έρχεται το πρωί ανακαλύπτουμε ότι κάποιες δύσκολες καταστάσεις και προβλήματα έχουν αναλυθεί για μας στη διάρκεια της νύχτας, αφού τα έχουμε διώξει από το μυαλό μας – ή, αυτές οι ίδιες οι σκέψεις θα μας καθαλικάψουν και θα μας καταστήσουν σκλάβους τους αν είμαστε αρκετά ανόητοι, ώστε να τους επιτρέψουμε να το κάνουν. Περισσότεροι από τους μισούς ανθρώπους σ' αυτό τον κόσμο είναι σκλάβοι της όποιας τυχαίας σκέψης, που είναι ικανή να τους βασανίσει, ή που της επιτρέπουν να το κάνει.

Το πνεύμα σας έχει δοθεί για το καλό σας και για να το χρησιμοποιείτε – όχι για να σας χρησιμοποιεί και για να σας εκμεταλλεύεται αυτό όπως θέλει. Πολύ λίγοι είναι οι άνθρωποι που μοιάζουν να το συνειδητοποιούν αυτό και που έχουν κατανοήσει την τέχνη να διαχειρίζονται το πνεύμα τους. Το «κλειδί» για το μυστήριο αυτό είναι η Αυτοσυγκέντρωση. Μια παραμικρή, ελάχιστη πρακτική, θ' αναπτύξει μέσα στον κάθε άνθρωπό τη δύναμη να χρησιμοποιεί σωστά τον πνευματικό του μηχανισμό. Όταν έχετε να κάνετε μια πνευματική εργασία, συγκεντρωθείτε πάνω σ' αυτήν, αποκλείοντας από το πνεύμα σας κάθε άλλη σκέψη, και τότε θ' ανακαλύψετε ότι το μυαλό σας θα στρωθεί αποκλειστικά στη δουλειά αυτή, κι όλα τα προβλήματα κι οι δυσκολίες θα ξεπεραστούν μέσα σε χρόνο μηδέν. Γιατί υπάρχει μια απουσία τριβής και φθοράς, κι η όποια ανώφελη κίνηση, ή χαμένη δύναμη έχει παραλειφθεί. Όλη σας η ενέργεια περνά στη δράση, χρησιμοποιείται ωφέλιμα, ενώ η κάθε εξέγερση του διανοητικού πηδάλιου κατ' αυτό τον τρόπο αποκλείεται. Καθώς καταλαβαίνετε, αξίζει τον κόπο να είναι κανένας ικανός κι εξειδικευμένος διανοητικός χειριστής.

Κι ο άνθρωπος που ξέρει πώς να χειρίζεται την πνευματική του μηχανή, ξέρει κιόλας ότι ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα είναι και το να μπορεί να τη σταματήσει όταν η δουλειά θα 'χει τελειώσει. Δε συνεχίζει να ρίχνει κάρβουνα στο φούρνο της ατμομηχανής, ούτε και διατηρεί μια υψηλή πίεση όταν το έργο θα 'χει ολοκληρωθεί, ή όταν η εργασία που είχε προγραμματίσει να κάνει μέσα στη μέρα, έγινε. Οι φωτιές στα καζάνια της ατμομηχανής θα πρέπει να κατακαθίσουν μέχρι την επόμενη μέρα. Μερικοί άνθρωποι δρουν σαν η μηχανή να πρέπει να δουλεύει, ενώ δεν υπάρχει καμιά εργασία

που πρέπει να γίνει, κι ύστερα παραπονιούνται όταν η πνευματική τους μηχανή αρχίζει να φθείρεται και ρετάρει και χρειάζεται επιδιόρθωση. Αυτές οι πνευματικές μηχανές είναι πολύ λεπτές και χρειάζονται επιδέξιους χειρισμούς και φροντίδα.

Γι' αυτούς που έχουν εξοικειωθεί με τους νόμους του πνευματικού ελέγχου, φαίνεται ανόητο να μένει κανένας άγρυπνος τη νύχτα και να συλλογίζεται τα προβλήματα της ημέρας, ή, το πιο συχνά, του αύριο. Είναι το ίδιο εύκολο να χαμηλώσεις την ένταση του πνεύματος, όσο και το να «σβήσεις» μια μηχανή, και χιλιάδες άνθρωποι αρχίζουν αυτές τις μέρες να το μαθαίνουν αυτό, καθώς ασχολούνται με τη Νέα Σκέψη. Ο καλύτερος τρόπος για να κάνετε κάτι τέτοιο, είναι να σκεφτείτε άλλα πράγματα – όσο γίνεται πιο διαφορετικά από τη σκέψη που σας απασχολεί. Δεν έχει κανένα όφελος το να καταπολεμούμε μια ενοχλητική σκέψη με σκοπό να την «καταπνίξουμε». Πρόκειται για μεγάλη σπατάλη ενέργειας κι όσο πιο πολύ λέτε «Δε θέλω να το σκέφτομαι αυτό!» τόσο περισσότερο εξακολουθεί να τριγυρίζει στο μυαλό σας, επειδή ακριβώς εσείς το κρατάτε εκεί με σκοπό να το εμποδίσετε. Αφήστε το να φύγει. Μη το συλλογίζεστε καθόλου – προσηλώστε το μυαλό σας σε κάτι ολότελα διαφορετικό και κρατήστε την προσοχή σας εκεί με μια προσπάθεια της θέλησης. Λίγη πρακτική θα σας βοηθήσει πάρα πολύ στον τομέα αυτό. Υπάρχει θέση μόνο για ένα πράγμα κάθε φορά, για να συγκεντρώνετε σ' αυτό την προσοχή σας. Έτσι δώστε όλη σας την προσοχή σε μια σκέψη, και θα δείτε ότι οι άλλες θα εξαφανιστούν. Δοκιμάστε το τώρα.

9.

Η επικύρωση της δύναμης της ζωής

Σας έχω μιλήσει για τα πλεονεκτήματα της απελευθέρωσης από το Φόβο. Τώρα θα ήθελα να βάλω μέσα σας ΖΩΗ. Πολλοί από σας κυκλοφορείτε σ' αυτό τον κόσμο σαν να είσαστε νεκροί – χωρίς φιλοδοξίες, χωρίς ενεργητικότητα, χωρίς ζωτικότητα, χωρίς ενδιαφέροντα, χωρίς ζωή. Αυτό δε θα 'πρεπε να γίνεται ποτέ. Βρισκόσαστε σε μια μουχλιασμένη στασιμότητα. Ξυπνείστε λοιπόν και φανερώστε μερικά σημάδια ζωής! Αυτός ο κόσμος δεν είναι ο τόπος όπου θα μπορούσε κανένας να κυκλοφορεί σαν ζωντανό πτώμα – είν' ένας τόπος για αφυπνισμένα, δραστήρια, ζωντανά άτομα, και μια καλή γενική αφύπνιση είν' αυτό που βασικά χρειάζεται. Παρόλο που θα χρειαζόταν ίσως το δυνατό σάλπισμα από τη χρυσή τρομπέτα του αρχάγγελου Γαβριήλ για να ξυπνήσουν μερικοί από τους ανθρώπους που κυκλοφορούν σ' αυτό τον κόσμο και νομίζουν ότι είναι ζωντανοί, ενώ στην πραγματικότητα είναι νεκροί σε σχέση μ' όλα όσα κάνουν τη ζωή άξια να τη ζήσει κανένας.

Πρέπει ν' αφήσουμε τη Ζωή να κυλήσει μέσα μας, και να της επιτρέψουμε να εκφράσει τον εαυτό της φυ-

σιολογικά. Μην αφήνετε τις μικρές στενοχώριες της ζωής, ή ακόμη και τις μεγάλες, να σας κατανικήσουν και να σας προκαλέσουν μιαν απώλεια της ζωτικότητάς σας. Επικυρώστε τη Δύναμη της Ζωής μέσα σας, κι εκδηλώστε την με την κάθε σας σκέψη. Αν το κάνετε αυτό, πολύ σύντομα θα πλημμυρίσετε από ενθουσιασμό και θ' αστράφτετε κυριολεκτικά από ζωτικότητα κι ενέργεια.

Βάλτε λίγη ζωή στην εργασία σας, στις απολαύσεις σας, στον ίδιο τον εαυτό σας. Σταματείστε να κάνετε το καθετί με μισή καρδιά, κι αρχίστε να δείχνετε ενδιαφέρον για όλα όσα κάνετε, λέτε, ή σκέφτεστε. Είναι εκπληκτικό το πόσο πολύ ενδιαφέρον μπορούμε να βρούμε στα παραμικρά, συνηθισμένα πράγματα της ζωής, αν μονάχα ξυπνήσουμε. Υπάρχουν ενδιαφέροντα πράγματα γύρω μας – ενδιαφέροντα περιστατικά συμβαίνουν την κάθε στιγμή – αλλά εμείς δεν τα συνειδητοποιούμε, παρά μόνο αν επικυρώσουμε μέσα μας τη δύναμη της ζωής κι αν αρχίσουμε πραγματικά να ζούμε κι όχι απλά να υπάρχουμε.

Κανένας άνθρωπος, άντρας ή γυναίκα, δε θα μπορέσει ποτέ να κάνει κάτι σπουδαίο, αν δεβάλει ζωή στις προσπάθειες της καθημερινής του ζωής, στις πράξεις, στις σκέψεις. Αυτό που χρειάζεται ο κόσμος είναι ζωντανούς άντρες και γυναίκες. Κοιτάξτε μόνο στα μάτια τους ανθρώπους που συναντάτε, και δείτε πόσο λίγοι απ' αυτούς είναι πραγματικά *ζωντανοί*. Οι περισσότεροί τους δεν έχουν διόλου απ' αυτή την έκφραση της συνειδητής ζωής που διακρίνει τον άνθρωπο που ζει απ' αυτόν που απλά *υπάρχει*.

Θα 'θελα από σας ν' αποκτήσετε αυτή την αίσθηση της συνειδητής ζωής, έτσι που να μπορείτε να την εκδηλώνετε στη ζωή σας και να φανερώνετε το τι έχει κάνει για σας η Πνευματική Επιστήμη. Θα ήθελα να στρω-

θείτε στη δουλειά από σήμερα και ν' αρχίσετε ν' αλλάζετε τον εαυτό σας σύμφωνα μ' αυτό το πρότυπο. Μπορείτε να το κάνετε αυτό αν μόνο δείξετε το ανάλογο ενδιαφέρον.

Επικύρωση και Άσκηση

«Είμαι Ζωντανός»

Σταθεροποιείστε στο μυαλό σας τη σκέψη του «ΕΓΩ» και πείτε επανειλημμένα στον εαυτό σας ότι αυτό το Εγώ μέσα σας είναι πάρα πολύ ζωντανό κι ότι εκδηλώνετε τη ζωή, διανοητικά και σωματικά με τον πιο απόλυτο τρόπο. Κρατήστε πάντα αυτή τη σκέψη μέσα σας, βοηθώντας τον εαυτό σας μ' επανειλημμένες αναφορές της παραπάνω φράσης. Μην αφήνετε τη σκέψη σας να ξεφεύγει, αλλά να τη φέρνετε συνέχεια στο μυαλό σας και να έχετε μπροστά σας όσο γίνεται πιο πολύ το διανοητικό όραμά της. Επαναλαμβάνετε τη φράση - κλειδί όταν ξυπνάτε το πρωί, και να τη λέτε πάλι το βράδι όταν ετοιμάζεστε να πάτε για ύπνο. Να την ξαναλέτε τις ώρες των γευμάτων σας κι όποτε άλλοτε μπορείτε μέσα στη διάρκεια της μέρας – τουλάχιστο μια φορά κάθε ώρα. Σχηματίστε μια διανοητική εικόνα του εαυτού σας, σαν να είσατε πλημμυρισμένοι με Ζωή κι Ενέργεια. Ζωντανέψτε αυτή την εικόνα και ζείτε μαζί της όσο μπορείτε περισσότερο. Όταν αρχίζετε να κάνετε κάτι, ό,τι κι αν είναι αυτό, να λέτε «Είμαι Ζωντανός», και να βάζετε όσο περισσότερη ζωή μπορείτε σ' αυτό που κάνετε. Αν ανακαλύψετε ότι νιώθετε κάποια απογοήτευση, να λέτε «Είμαι Ζωντανός», κι ύστερα να παίρνετε μερικές βαθιές ανάσες. Με την κάθε εισπνοή να έχετε στο μυαλό σας τη σκέψη ότι εισπνέετε

Δύναμη και Ζωή. Και καθώς εκπνέετε, να σκέφτεστε ότι βγάξετε από μέσα σας τις παλιές, αρνητικές, νεκρές καταστάσεις, κι ότι είσατε χαρούμενοι που απαλλάσσετε απ' αυτές. Ύστερα τελειώνετε με μια όλο θέρμη, όλο ζωντάνια επικύρωση: «Είμαι Ζωντανός», και να νιώθετε αυτό που λέτε.

Αφήστε τις σκέψεις σας να παίρνουν μορφή μέσα στη δράση. Μη περιορίζετε απλά να λέτε ότι είστε ζωντανοί, αλλά και να το αποδεικνύετε αυτό με τις πράξεις σας. Δείχνετε ενδιαφέρον μ' αυτά που κάνετε, και μη κυκλοφορείτε «μουτρωμένοι», ή ονειροπολώντας. Στρωθείτε στη δουλειά και ΖΗΣΤΕ.

10.

Αγωγή του πνεύματος - συνήθειας

Ο καθηγητής Ουίλλιαμ Τζαίημς, ο πολύ γνωστός δάσκαλος και συγγραφέας σε θέματα Ψυχολογίας, λέει με πολλή αλήθεια:

«Το πιο σπουδαίο πράγμα σ' όλη την αγωγή είναι να καταστήσει το νευρικό μας σύστημα σύμμαχό μας, αντί για εχθρό μας. Γι' αυτό ακριβώς πρέπει να κάνουμε αυτοματικές και θέμα συνήθειας, όσο γίνεται από πιο νωρίς, όσες μπορούμε περισσότερες ωφέλιμες πράξεις, και να προσέχουμε όσο μπορούμε πιο πολύ να μην αναπτύσσουμε τρόπους συμπεριφοράς που μπορεί ν' αποβούν βλαβεροί. Κατά την κατάκτηση μιας νέας συνήθειας ή γιά την αποβολή μιας παλιάς, πρέπει να φροντίσουμε να παραχωρήσουμε στον εαυτό μας μια όσο γίνεται πιο ισχυρή κι αποφασιστική πρωτοβουλία. Να μην αφήσετε ποτέ να παρουσιαστεί κάποια εξαίρεση, μέχρι που η νέα συνήθεια να ριζώσει σίγουρα μέσα στη ζωή σας. Εκμεταλλευτείτε την πρώτη πιθανή ευκαιρία που θα παρουσιαστεί για να δράσετε πάνω στην όποια απόφαση έχετε πάρει και σύμφωνα με την όποια συναισθηματική παρόρμηση που θα νιώσετε, προς την κατεύ-

θυνση των συνηθειών που φιλοδοξείτε ν' αποκτήσετε».

Αυτή η συμβουλή είναι πολύ οικεία σ' όλους τους σπουδαστές της Πνευματικής Επιστήμης, τουλάχιστο στα γενικά της πλαίσια. Αλλά διατυπώνει το θέμα πολύ πιο καθαρά απ' όσο οι περισσότεροι από μας έχουμε κάνει ως τώρα. Αποτυπώνει πάνω μας τη σημασία τού να μεταφέρουμε στο υποσυνείδητο πνεύμα τις σωστές παρορμήσεις, έτσι που να καταστούν στη συνέχεια αυτοματικές κι αυτό που ονομάζουμε «δεύτερη φύση». Η υποσυνείδητη πνευματικότητα μας είναι μια μεγάλη αποθήκη απ' όλων των ειδών τις υποβολές, τόσο από τον εαυτό μας, όσο κι από άλλους, και, σε σχέση με το «πνεύμα - συνήθεια», θα πρέπει να προσέχουμε ώστε να στέλνουμε εκεί το κατάλληλο υλικό απ' το οποίο θα γίνουν οι συνήθειες. Αν θέλουμε ν' αποκτήσουμε τη συνήθεια να κάνουμε ορισμένα πράγματα, πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι η υποσυνείδητη πνευματικότητα θα το κάνει αυτό πιο εύκολο για μας, ακριβώς με το να επαναλαμβάνουμε το ίδιο πράγμα πολλές φορές, έτσι που να γίνεται ευκολότερο την κάθε φορά, μέχρι που τελικά να δεθούμε σταθερά με τα δεσμά και τις αλυσίδες της συνήθειας και ν' αρχίσουμε να βρίσκουμε λίγο ως πολύ δύσκολο και, καμιά φορά, αδύνατο ν' απελευθερωθούμε.

Θα πρέπει να καλλιεργήσουμε τις καλές συνήθειες, ενάντια στην ώρα της ανάγκης. Γιατί θα 'ρθει μια στιγμή που θα χρειαστεί να καταβάλλουμε τις καλύτερες προσπάθειές μας, οπότε είναι στο χέρι μας σήμερα αν αυτή η ώρα της ανάγκης θα μας βρει να κάνουμε το σωστό πράγμα αυτοματικά και σχεδόν χωρίς να το σκεφτούμε, ή ν' αγωνιζόμαστε να το κάνουμε παρεμποδισμένοι από πράγματα και καταστάσεις αντίθετες ως προς αυτό που επιθυμούμε εκείνη τη στιγμή.

Πρέπει ακόμη, όλη την ώρα να φυλαγόμαστε για να παρεμποδίσουμε τη δημιουργία ανεπιθύμητων συνηθειών. Μπορεί να μη μας κάνει κακό, κάτι που έχουμε συνηθίσει σήμερα, ή ίσως κι αύριο, αλλά ίσως να πάθουμε κάτι πολύ σοβαρό, αν αυτή η *συνήθεια* εγκαθιδρυθεί μέσα μας, κάνοντας αυτό το ιδιαίτερο πράγμα. Αν βρεθείτε αντιμέτωποι με το ερώτημα: «Ποιο απ' αυτά τα δύο πράγματα θα πρέπει να κάνω;», τότε η καλύτερη απάντηση είναι: «Θα κάνω αυτό που θα ήθελα να καταστεί για μένα μια συνήθεια».

Δημιουργώντας μια καινούρια συνήθεια, ή ξεκόβοντας με μια παλιά, θα πρέπει να ριχνόμαστε σ' αυτό το έργο με τόσο πολύ ενθουσιασμό, όσο είναι δυνατό, με σκοπό να κερδίσουμε όσο γίνεται περισσότερο έδαφος πριν η ενέργεια που θα διαθέσουμε αρχίσει να φθείρεται συναντώντας τα εμπόδια των αντίθετων συνηθειών που κιόλας έχουν σχηματιστεί. Θα πρέπει ν' αρχίσουμε δημιουργώντας μια όσο γίνεται πιο ισχυρή εντύπωση πάνω στην υποσυνείδητη πνευματικότητα. Μετά θα πρέπει σταθερά να προσέχουμε για να μη μπούμε στον πειρασμό, ώστε να παραβιάσουμε αυτή την απόφαση που πήραμε, έστω και για «μόνο αυτή τη φορά». Αυτό το «μόνο αυτή τη φορά», τσακίζει και τις πιο σταθερές αποφάσεις, περισσότερο από καθετί άλλο. Από τη στιγμή που θα υποχωρήσετε «έστω και μια φορά», αρχίζετε αυτή τη διαδικασία φθοράς, που τελικά θα συντρίψει σε χίλια κομμάτια την απόφαση που έχετε πάρει, όσο δυνατή κι αν είναι αυτή.

Το ίδιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι κάθε φορά που αντιστεκόσαστε στον πειρασμό, τόσο πιο ισχυρή γίνεται η απόφαση που έχετε πάρει. Ενεργείστε πάνω στην απόφασή σας, όσο πιο νωρίς κι όσο πιο συχνά μπορείτε, γιατί με την κάθε ευκαιρία εφαρμογής της

στη δράση, η απόφασή σας γίνεται όλο και πιο ισχυρή. Προσθέτετε στη δύναμη της αρχικής σας απόφασης, την κάθε φορά που σας δίνεται η ευκαιρία να την εφαρμόσετε στην πράξη.

Το πνεύμα μας μοιάζει μ' ένα κομμάτι χαρτί που το διπλώνουμε για πρώτη φορά. Στη συνέχεια θα έχει την τάση να διπλώνεται στο ίδιο σημείο – εκτός κι αν το διπλώσουμε κατόπιν σε άλλη θέση, οπότε θα μπερδευτεί και θ' αλλάξει τρόπο. Αυτές οι δίπλες του χαρτιού είναι οι συνήθειές μας. Κάθε φορά που διπλώνουμε σ' ένα σημείο, είναι πολύ πιο εύκολο για το πνεύμα να διπλωθεί κατόπιν σ' αυτό ακριβώς το σημείο. Έτσι πρέπει να φροντίσουμε να διπλώνουμε το πνεύμα μας στην όσο γίνεται πιο σωστή κατεύθυνση.

11.

Η ψυχολογία των συναισθημάτων

Οι άνθρωποι έχουν την τάση να νομίζουν ότι τα συναισθήματα είναι κάτι ανεξάρτητο από τη συνήθεια. Εύκολα αντιλαμβανόμαστε ότι κάποιος μπορεί ν' αποκτήσει συνήθειες με τη δράση, ή ακόμη και με τη σκέψη, αλλά έχουμε την τάση να θεωρούμε τα συναισθήματα σαν κάτι που έχει σχέση με τις «συγκινήσεις» και που είναι αρκετά ξεχωριστό από τη διανοητική προσπάθεια. Ωστόσο, κι άσχετα με τη διαφορά που μπορεί να υπάρχει ανάμεσα στα δύο, και τα δύο εξαρτιούνται γενικά από τη συνήθεια – κι ο άνθρωπος μπορεί να καταπιέσει, ν' αυξήσει, ν' αναπτύξει ή ν' αλλάξει τα συναισθήματά του, ακριβώς όπως μπορεί να ρυθμίσει τις συνήθειες της δράσης του και τα πλαίσια της σκέψης του.

Αποτελεί ένα αξίωμα της ψυχολογίας το ότι «Τα συναισθήματα γίνονται βαθύτερα με την επανάληψη». Αν ένα άτομο επιτρέψει σε μια συναισθηματική κατάσταση να κυριαρχήσει πάνω του απόλυτα, θ' ανακαλύψει ότι είναι πολύ εύκολο να υποχωρήσει στο ίδιο συναισθηματικό κάποια δεύτερη φορά, κι έτσι συνέχεια, μέχρι που το ιδιαίτερο αυτό συναίσθημα ή η συγκίνηση να καταστούν

δεύτερη φύση στο άτομο αυτό. Αν ένα ανεπιθύμητο συναίσθημα ή συγκίνηση δείξουν ότι έχουν την τάση να πάρουν μόνιμα «τα πάνω» μέσα σας, καλύτερα ν' αρχίσετε να εργάζεστε για ν' απαλλαγείτε απ' αυτό, ή τουλάχιστο για να κυριαρχήσετε πάνω του. Κι η καλύτερη στιγμή για να το κάνετε αυτό είναι η αρχή. Γιατί η κάθε επανάληψη καθιστά τη συνήθεια πολύ πιο σταθερά περιχαρακωμένη κι η προσπάθεια για την αποβολή της γίνεται πιο δύσκολη.

Έχετε νιώσει ποτέ ζήλεια; Αν ναι, θα θυμόσαστε πόσο ύπουλη ήταν η πρώτη της προσέγγιση, πόσο έξυπνα ψιθύρισε τις όλο μίσος υποβολές της στο πρόθυμο αυτί σας και πόσο προοδευτικά ακολούθησαν άλλες τέτοιες υποβολές, μέχρι που τελικά ν' αρχίσετε να τα βλέπετε όλα μαύρα, ή, αν θέλετε, πράσινα. (Η ζήλεια έχει μια επίπτωση πάνω στη χολή και την αναγκάζει να δηλητηριάζει το αίμα. Γι' αυτό ακριβώς συνδέουμε τη ζήλεια με το πράσινο χρώμα). Ακόμη θα θυμόσαστε πόσο όλη αυτή η υπόθεση έμοιαζε να μεγαλώνει και ν' αποκτά μια κατοχή πάνω σας, μέχρι που δύσκολα να μπορείτε ν' απαλλαγείτε πια απ' αυτήν. Την επόμενη φορά θ' ανακαλύψετε ότι είναι πιο εύκολο να ζηλέψετε. Μοιάζει σαν να προκαλείτε εσείς οι ίδιοι όλων των ειδών τις καταστάσεις, που δικαιολογούν τις υποψίες και τα συναισθήματά σας. Όλα αρχίζουν να φαίνονται «πράσινα» – το τέρας με τα πράσινα μάτια παχαίνει.

Και το ίδιο συμβαίνει με το κάθε συναίσθημα ή συγκίνησή μας. Αν ξεσπάσετε σε μια κρίση θυμού, θ' ανακαλύψετε ότι είναι πιο εύκολο να θυμώσετε την επόμενη φορά, και μάλιστα κάτω από πιο ήπια πρόκληση. Η συνήθεια τού να νιώθετε και να δράτε «χυδαία», δε χρειάζεται και πολύ για να εγκαθιδρυθεί μέσα σας αν ενθαρρυνθεί. Η αγωνία είναι μια πολύ ισχυρή συνήθεια

που ολοένα μεγαλώνει. Οι άνθρωποι αρχίζουν ν' αγωνιούν για σπουδαία πράγματα, κι ύστερα αγωνιούν κι άγχονται για όλο και πιο ασήμαντες υποθέσεις. Τελικά, και το πιο παραμικρό εμπόδιο στη ζωή τους, τους κάνει ν' αγωνιούν και ν' απογοητεύονται. Φαντάζονται ότι θα τους συμβούν όλων των ειδών τα κακά. Αν ξεκινήσουν για ένα ταξίδι, είναι σχεδόν βέβαιοι ότι θα καταλήξει σε ναυάγιο. Αν φτάσει ένα τηλεγράφημα, είναι σίγουροι ότι θα τους αναγγείλει κάτι τρομερό. Αν το παιδί της κάθε-ται ήσυχα, η αγωνιακή μητέρα πιστεύει ότι είναι άρρωστο και θα πεθάνει. Αν ο άντρας της δείχνει συλλογισμένος, καθώς τον απασχολεί, ας πούμε, μια καινούρια δουλειά που σχεδιάζει, η καλή σύζυγος είναι βέβαιη ότι έπαψε να την αγαπά, και ξεσπά σε κρίσεις δακρύων. Κι έτσι πάει το πράγμα, σ' ένα πλήθος περιπτώσεις – αγωνία, αγωνία, αγωνία – κι η κάθε επιείκεια, η κάθε παραχώρηση στην αγωνία, καθιστά τη συνήθεια όλο και πιο βαθιά. Ύστερα από λίγο καιρό, η συνεχόμενη σκέψη της αγωνίας εμφανίζεται και στην πράξη. Το πνεύμα δε δηλητηριάζεται μόνο από αγωνιακές και μελαγχολικές σκέψεις, αλλά το μέτωπο εμφανίζει βαθιές ρυτίδες ιδιαίτερα ανάμεσα στα φρύδια κι η φωνή αποκτά ένα βραχνό, λαχανιαστό τόνο.

Η κατάσταση του πνεύματος που είναι γνωστή σαν «ανακάλυψη λαθών» αποτελεί ένα άλλο συναίσθημα που ωριμάζει και μεγαλώνει με την άσκησή του στην πράξη. Πρώτα ανακαλύπτουμε λάθος σ' ένα πράγμα, ύστερα σ' ένα άλλο και τελικά σε όλα. Το άτομο γίνεται ένας μόνιμος «γκρινιάρης», ένα βάρος για συγγενείς και φίλους, κι ένα πρόσωπο που το αποφεύγει ο περίγυρός του. Οι γυναίκες είναι τα περισσότερα και τα πιο σοβαρά θύματα αυτής της κατηγορίας. Όχι επειδή οι άντρες είναι καλύτεροι, αλλά απλά επειδή ένας άντρας

που γκρινιάζει συνέχεια απορρίπτεται κι απωθείται πιο εύκολα από τους άλλους ανθρώπους που δεν ανέχονται τις ανοησίες του, ανακαλύπτει τελικά ότι η κατάσταση που δημιουργήσε είναι ανυπόφορη, κι αποφασίζει ν' αλλάξει συμπεριφορά. Ενώ η γυναίκα έχει πολύ περισσότερες ευκαιρίες να καταστήσει τη συνήθειά της συμπαθητική στους άλλους. Γιατί αυτού του είδους η γκρίνια, δεν είναι τίποτα άλλο από μια συνήθεια. Ωριμάζει ξεκινώντας από κάτι το παραμικρό και την κάθε φορά που της δείχνουμε επιείκεια ριζώνει όλο και πιο βαθιά, απλώνει κλαδιά και βλαστάρια και τυλίγεται γύρω στο άτομο που της πρόσφερε το πιο κατάλληλο έδαφος για ν' αναπτυχθεί.

Η ζήλεια, η αδιαλλαξία, το κουτσομπολιό, η δίψα για σκάνδαλα, είναι όλα συνήθειες του ίδιου είδους. Τα σπέρματά τους βρίσκονται μέσα στον κάθε άνθρωπο, και δε χρειάζονται παρά λίγο καλό «χώμα» και λίγο «πότισμα» για να φουντώσουν και να δυναμώσουν.

Την κάθε φορά που υποχωρείτε μπροστά σ' ένα από αυτά τα αρνητικά συναισθήματα, κάνετε πιο εύκολη για σας την επανεμφάνισή τους, με την ίδια ή παρόμοια μορφή. Καμιά φορά, ενθαρρύνοντας ένα τέτοιο αρνητικό συναισθημα, ανακαλύπτετε ότι ανοίξατε χώρο για να ξεπεταχτεί μια ολόκληρη οικογένεια απ' αυτά τα πνευματικά παράσιτα.

Βέβαια, δεν κάνουμε εδώ ένα καλό, παλιό χριστιανικό κήρυγμα ενάντια στην αμαρτία των κακών σκέψεων. Προσπαθούμε απλά να στρέψουμε την προσοχή σας στο νόμο που βρίσκεται στη βάση της ψυχολογίας των συναισθημάτων. Δεν υπάρχει τίποτα καινούριο σχετικά μ' αυτό – είναι μια υπόθεση παλιά όσο κι ο κόσμος, τόσο παλιά, ώστε πολλοί από μας έχουμε ξεχάσει όλα τα σχετικά γύρω απ' αυτήν.

Αν θέλετε να εκδηλώσετε αυτά τα μόνιμα δυσάρεστα και τόσο ενοχλητικά χαρακτηριστικά και να υποφέρετε τη δυστυχία που γεννούν, μπορείτε να το κάνετε – δική σας δουλειά και δικαίωμα. Εγώ δεν ανακατεύομαι καθόλου σ' αυτή την περίπτωση και δε θέλω να σας κάνω κανένα κήρυγμα. Είμαι πολύ απασχολημένος με τις δικές μου υποθέσεις και φροντίζω ν' απαλλαγώ από τις δικές μου ανεπιθύμητες συνήθειες και πράξεις. Όμως, αν θέλετε να διώξετε από μέσα σας αυτές τις συνήθειες, αν θέλετε να κατανοήσετε το νόμο που τις κυβερνά κι ύστερα να τις αποβάλλετε, υπάρχουν για σας δύο τρόποι. Πρώτον, κάθε φορά που ανακαλύπτετε τον εαυτό σας να δείχνει επιείκεια απέναντι σε μian αρνητική σκέψη ή συναίσθημα, αντιμετωπίστε το με σταθερότητα, σταματήστε το και πείτε του με αποφασιστικότητα «Έξω από δω!» Στην αρχή, βέβαια, δε θα του αρέσει κάτι τέτοιο και θ' αντιδράσει, θα κουλουριαστεί σαν αγριεμένη γάτα και θα δείξει τα νύχια του. Αλλά μη σας νοιάζει – απλά πείτε του «να του δίνει»! Την επόμενη φορά που θα παρουσιαστεί, δε θα είναι τόσο σίγουρο για τον εαυτό του κι ούτε που θα δείξει παρόμοια επιθετικότητα. Θα εκδηλώσει κάποιο δισταγμό κι ένα φόβο. Και την κάθε φορά που θα καταστέλλετε και θ' αποβάλλετε μια τάση τέτοιου είδους, θα την εξασθενείτε όλο και περισσότερο, ενώ η θέλησή σας θα γίνεται όλο και πιο ισχυρή.

Ο καθηγητής Τζαϊνς λέει: «Αρνηθείτε να εκφράσετε ένα πάθος, κι αυτό θα πεθάνει. Μετρείστε ως το δέκα πριν αφήσετε να ξεσπάσει ο θυμός σας, και τότε θα αντιληφθείτε πόσο γελοία ήταν η ευκαιρία που τον προκάλεσε. Αυτοί που σφυρίζουν στο σκοτάδι για να πάρουν θάρρος, δεν είναι απλή υπόθεση. Αποκτούν πραγματικά θάρρος για ν' αντιμετωπίσουν τη δειλία που

πάει να εμφανιστεί μέσα τους. Από την άλλη μεριά, διατηρείστε μίαν ολόκληρη μέρα κάποια μελαγχολική διάθεση, αρχίστε ν' αναστενάζετε και να απαντάτε σ' όποιους σας ρωτούν, με μελαγχολική φωνή. Τότε θα ανακαλύψετε ότι η μελαγχολία θα ριζώσει μέσα σας και θα είναι πολύ δύσκολο να τη διώξετε. Δεν υπάρχει πιο πολύτιμη συνταγή για την ηθική αγωγή, απ' αυτήν, όπως ξέρουν όλοι όσοι την έχουν εφαρμόσει: αν θέλουμε να κατανικήσουμε τις συναισθηματικές τάσεις μέσα μας, πρέπει επίμονα, με ψυχραιμία, ν' αρχίσουμε να κάνουμε *εξωτερικές κινήσεις* που ν' αντιστοιχούν σε αντίθετες διαθέσεις που επιθυμούμε να καλλιεργήσουμε. Χαλαρώστε το σφίξιμο των φρυδιών, κάντε το βλέμμα σας φωτεινό, υψώστε την πλάτη σας μάλλον παρά να σκύβετε και μιλάτε σ' ένα χαρούμενο ξένοιαστο τόνο, αν θέλετε η αόριστη μελαγχολία που σας διακατέχει να εξαφανιστεί».

12.

Αναπτύσσοντας νέα εγκεφαλικά κύτταρα

Είπα πριν σε σχέση με την απαλλαγή από τις ανεπιθύμητες συναισθηματικές καταστάσεις, ότι πρέπει να τις αποβάλλουμε, φωνάζοντάς τους να βγουν έξω από μας. Ωστόσο, ένας πολύ καλύτερος τρόπος είναι να καλλιεργήσουμε μια σκέψη ή ένα συναίσθημα που να είναι αντίθετο σ' αυτό που θέλουμε να ξεριζώσουμε.

Έχουμε την πολύ ισχυρή τάση να θεωρούμε τον εαυτό μας σαν δημιουργήμα των συναισθημάτων και των συγκινήσεών μας, και να φανταζόμαστε ότι αυτές οι συγκινήσεις και τα συναισθήματα είμαστε «εμείς». Αλλά κάτι τέτοιο βρίσκεται πολύ μακριά από την αλήθεια. Στην πραγματικότητα η πλειοψηφία των ανθρώπων είναι σκλάβοι των συναισθημάτων και των συγκινήσεών τους, κι αυτά είναι που τους κυβερνούν ως ένα μεγάλο βαθμό. Οι πιο πολλοί άνθρωποι νομίζουν ότι τα συναισθήματα είναι καταστάσεις που τους καθορίζουν και που απ' αυτές είναι αδύνατο ν' απαλλαγούν – κι έτσι σταματούν να επαναστατούν. Υποχωρούν χωρίς αμφισβήτηση στο συναίσθημα, παρόλο που μπορεί να ξέρουν ότι αυτό το συναίσθημα ή η συγκίνηση αποσκοπεί αποκλειστι-

κά να τους βλάψει και να τους οδηγήσει στην αποτυχία και τη δυστυχία, αντί για την επιτυχία και την ευτυχία. Οι άνθρωποι λένε «Έτσι είμαστε φτιαγμένοι», κι αδιαφορούν για όλα τ' άλλα.

Η νέα Ψυχολογία όμως διδάσκει στους ανθρώπους καλύτερα πράγματα. Τους λέει ότι είναι κύριοι των συναισθημάτων και των συγκινήσεών τους, αντί σκλάβοι τους. Τους λέει ότι τα κύτταρα του εγκεφάλου τους μπορούν ν' αναπτυχθούν, ότι μπορούν να εκδηλωθούν μέσα σε πιο επιθυμητά πλαίσια, κι ότι τα παλιά εγκεφαλικά κύτταρα που εκδηλώνονταν μ' ένα τόσο δυσάρεστο τρόπο μπορούν να περάσουν στην αποστρατεία και ν' αφεθούν σε μια κατάσταση ατροφική, αφού δε θα χρησιμοποιούνται πια. Οι άνθρωποι μπορούν ν' αλλάξουν τον εαυτό τους, ν' αλλάξουν ολοκληρωτικά το χαρακτήρα τους. Αυτό όλο δεν είναι απλά μια θεωρία για αργόσχολους, αλλά ένα λειτουργικό γεγονός που έχει αποδειχτεί στην πράξη, από χιλιάδες ανθρώπους, και που όλο και περισσότερο γίνεται φανερό σε πλήθος άλλους.

Άσχετα με το ποια θεωρία περί πνεύματος υποστηρίζουμε, πρέπει να παραδεχτούμε πια σήμερα ότι ο εγκέφαλος είναι το όργανο και το εργαλείο του πνεύματος αυτού, τουλάχιστο στην τωρινή κατάσταση της ύπαρξής μας, κι ότι ο εγκέφαλος θα πρέπει ν' αντιμετωπίζεται πάντα μέσα σ' αυτά τα πλαίσια. Ο εγκέφαλός μας είναι σαν ένα θαυμάσιο μουσικό όργανο, που έχει εκατομμύρια «κλειδιά», και που πάνω τους μπορούμε να παίξουμε αναρίθμητους συνδυασμούς ήχων. Ερχόμαστε σ' αυτό τον κόσμο με ορισμένες τάσεις, διαθέσεις και προδιαθέσεις. Μπορεί ν' αποδίδουμε αυτές τις τάσεις στην κληρονομικότητα, ή να τις στηρίζουμε σε κάποιες θεωρίες περί προηγούμενης ύπαρξης, αλλά τα

γεγονότα παραμένουν ίδια. Ορισμένα απ' αυτά τα «κλειδιά» του εγκεφάλου μοιάζουν ν' αντιδρούν στην αφή μας πολύ πιο εύκολα από άλλα. Ορισμένες νότες μοιάζουν να ηχούν τη στιγμή που το ρεύμα των περιστάσεων περνά πάνω από τις χορδές του μουσικού αυτού οργάνου, που είναι ο εγκέφαλος. Και κάποιες άλλες απ' τις νότες αυτές φαίνονται ότι δονούνται λιγότερο εύκολα. Ωστόσο, ανακαλύπτουμε πως αν καταβάλλουμε μια προσπάθεια της θέλησής μας για να περιορίσουμε τον ήχο κάποιων απ' αυτές τις εύκολα δονούμενες νότες, θ' αρχίσουν να δονούνται πιο δύσκολα και θα είναι λιγότερο πρόθυμες να δώσουν ήχο, κάτω από περιστασιακές καταστάσεις. Κι αν θελήσουμε να δώσουμε λίγη προσοχή σε μερικές από τις άλλες χορδές που δεν έβγαζαν ως τώρα ένα πολύ ξεκάθαρο ήχο, γρήγορα θα τις καταστήσουμε ικανές να λειτουργούν καλά: οι νότες τους θα ηχούν πιο ξεκάθαρα και πιο έντονα, και θα καταπνίγουν τους λιγότερο ευχάριστους ήχους.

Έχουμε εκατομμύρια εγκεφαλικά κύτταρα που δεν τα χρησιμοποιούμε και που περιμένουν την καλλιέργειά μας. Χρησιμοποιούμε μόνο πολύ λίγα απ' αυτά, ενώ μερικά τους τα εξαντλούμε μέχρι θανάτου. Στην πραγματικότητα μπορούμε πολύ καλά να ξεκουράσουμε λίγα απ' αυτά τα κύτταρα, χρησιμοποιώντας τα άλλα. Ο εγκέφαλος μπορεί να εξασκηθεί και να καλλιεργηθεί με τρόπο απίστευτο για κάποιον που δεν έχει ασχοληθεί με το θέμα αυτό. Μπορούμε ν' αποκτήσουμε και να καλλιεργήσουμε πνευματικές στάσεις, ή να τις αλλάξουμε και να τις απορρίψουμε κατά βούληση. Δεν υπάρχει πια καμιά δικαιολογία για τους ανθρώπους που εκδηλώνουν δυσάρεστες και βλαβερές πνευματικές καταστάσεις. Έχουμε το φάρμακο γι' αυτές στα χέρια μας.

Αποκτούμε συνήθειες σκέψης, συναισθημάτων και

δράσης, με την επανειλημμένη χρήση. Μπορεί να έχουμε γεννηθεί με μια τάση προς κάποια ορισμένη κατεύθυνση, ή μπορεί να έχουμε αποκτήσει τάσεις μέσ' από τις υποβολές άλλων – όπως από κάποια παραδείγματα των ανθρώπων γύρω μας, από υποβολές διαβασμάτων, ή απ' όσα ακούμε από τους δασκάλους μας. Είμαστε ένα κουβάρι από πνευματικές συνήθειες. Κάθε φορά που υποχωρούμε μπροστά σε μια ανεπιθύμητη σκέψη ή συνήθεια, γίνεται πιο εύκολο για μας να επαναλάβουμε αυτή τη σκέψη ή την πράξη. Κι όσο πιο συχνά προβάλλουμε μια ορισμένη επιθυμητή σκέψη, ή εκτελούμε μια επιθυμητή πράξη, τόσο πιο εύκολο γίνεται για μας να επαναλάβουμε αυτή τη σκέψη ή πράξη.

Οι επιστήμονες που ασχολούνται με το Πνεύμα συνηθίζουν να μιλούν για επιθυμητές σκέψεις ή πνευματικές στάσεις, χαρακτηρίζοντάς τες «θετικές», ενώ θεωρούν τις ανεπιθύμητες «αρνητικές». Κι υπάρχουν πολλοί λόγοι γι' αυτούς τους χαρακτηρισμούς. Το πνεύμα μας ενστικτώδικα αναγνωρίζει μερικά πράγματα σαν καλά για το άτομο που σ' αυτό ανήκουν, κι έτσι ανοίγει το δρόμο για τέτοιες σκέψεις, προβάλλοντας ελάχιστη αντίσταση σ' αυτές. Οι θετικές σκέψεις έχουν μια πολύ μεγαλύτερη επίπτωση απ' όσο οι αρνητικές, και μια θετική σκέψη μπορεί ν' αντισταθμίσει πλήθος αρνητικές. Ο καλύτερος τρόπος λοιπόν για να κατανικήσουμε τις ανεπιθύμητες ή αρνητικές σκέψεις και συναισθήματα, είναι να καλλιεργούμε τις θετικές. Η θετική σκέψη είναι ένα ισχυρό φυτό, και με τον καιρό θα μαράνει την αρνητική, αφαιρώντας απ' αυτήν την αναγκαία για την επιβίωσή της τροφή.

Φυσικά, μια αρνητική σκέψη θα προβάλει στην αρχή πολύ ζωντανή αντίσταση, γιατί πρόκειται για έναν αγώνα επιβίωσής της. Αλλά όπως θα λέγαμε πιο απλά «θλέπει

το χαμό» της, από τη στιγμή που θα επιτρέψουμε στη θετική σκέψη να ωριμάσει και ν' αναπτυχθεί. Και κατά συνέπεια αυτή η καταδικασμένη σε θάνατο αρνητική σκέψη καθιστά δυσάρεστα τα πράγματα για το άτομο, μέχρι που η θετική σκέψη ν' αρχίσει να λειτουργεί για να ξεκάνει την αρνητική. Τα κύτταρα του εγκεφάλου δε θέλουν καθόλου να μένουν σε αχρηστία, όπως δεν το θέλει όποια άλλη μορφή ζωντανής ενέργειας, κι επαναστατούν κι αγωνίζονται, μέχρι που να εξασθενίσουν πάρα πολύ για να μπορέσουν να συνεχίσουν αυτόν τον αγώνα. Ο καλύτερος τρόπος είναι να δίνουμε όσο γίνεται λιγότερη προσοχή σ' αυτά τα παράσιτα του πνεύματος, αλλά ν' αφιερώνουμε όσο μπορούμε περισσότερο χρόνο για να «ποτίζουμε», να φροντίζουμε και να περιποιόμαστε τα νέα κι όμορφα φυτά στον κήπο του πνεύματος.

Λόγου χάρη, αν νιώσετε την τάση να μισήσετε τους ανθρώπους, μπορείτε καλύτερα να κατανικήσετε αυτή την αρνητική σκέψη με το να καλλιεργήσετε στη θέση της την Αγάπη. Να σκεφτόσαστε την Αγάπη και να την εφαρμόζετε στην πράξη, όσο πιο συχνά μπορείτε. Να καλλιεργείτε σκέψεις καλοσύνης και πράξεις το ίδιο καλοσυνάτες, απέναντι στον καθένα που μ' αυτόν ερχόσαστε σ' επαφή. Στην αρχή μπορεί να δυσκολευτείτε, αλλά προοδευτικά η Αγάπη θα κυριαρχήσει πάνω στο Μίσος, κι αυτό το τελευταίο θ' αρχίσει να υποχωρεί και να μαραίνεται. Αν έχετε μια τάση για μελαγχολία, καλλιεργείστε το χαμόγελο, και μια χαρούμενη αντιμετώπιση των πραγμάτων. Επιμένετε να πείσετε το στόμα σας να χαμογελά, και κάνετε μια όλο θέληση προσπάθεια να βλέπετε τη φωτεινή πλευρά των πραγμάτων. Οι δυνάμεις της μελαγχολίας μέσα σας θα δώσουν μια μάχη, φυσικά, αλλά εσείς μην τους αφιερώνετε τίποτα από

την προσοχή σας. Απλά συνεχίστε να καλλιεργείτε την αισιοδοξία και τη χαρούμενη διάθεση. Να έχετε σαν λέξεις - κλειδιά σας, τη «Χαρά», το «Κέφι», την «Ευτυχία» και προσπαθείστε να τις εφαρμόσετε στην πράξη.

Αυτές οι συνταγές μπορεί να μοιάζουν πολύ παλιές και ξεπερασμένες, μα είναι αναμφισβήτητες ψυχολογικές αλήθειες και μπορείτε να τις χρησιμοποιήσετε προς όφελός σας. Από τη στιγμή που θα κατανοήσετε το νόημα αυτής της υπόθεσης, μπορείτε να κατανοήσετε και τις επικυρώσεις και τις αυθυποβολές που υποστηρίζουν οι πλήθος ψυχολογικές σχολές και θεωρίες και να επωφεληθείτε κι απ' αυτές. Μπορείτε να καταστήσετε τον εαυτό σας ένα ενεργητικό πλάσμα, αντί για μαλακό, ένα δραστήριο άτομο, αντί για χαλαρό, εφαρμόζοντας στην πράξη αυτή τη μέθοδο. Όλα είναι θέμα πρακτικής και σταθερής δουλειάς. Οι άνθρωποι που ασχολούνται με τη Νέα Σκέψη συχνά ξέρουν πολλά να πουν σχετικά με την «εμμονή της σκέψης». Και, πραγματικά, είναι αναγκαίο να υπάρχει αυτή η «εμμονή της σκέψης», προκειμένου να εξασφαλίσουμε αποτελέσματα. Αλλά οπωσδήποτε χρειάζεται και κάτι περισσότερο. Πρέπει να εφαρμόζετε στην πράξη τη σκέψη, μέχρι που να καταστεί μια σταθερή και μόνιμη συνήθεια μέσα σας. Οι σκέψεις παίρνουν μορφή στην πράξη. Έτσι με το να βάζετε σε πράξη συγκεκριμένα πλαίσια σκέψης, οι πράξεις σας αντιδρούν πάνω στο πνεύμα σας, κι αυξάνουν την ανάπτυξη εκείνου του τμήματος του πνεύματός σας, που σχετίζεται στενά με την πράξη.

Κάθε φορά που το πνεύμα καλλιεργεί μέσα του μια σκέψη, είναι πιο εύκολο να την οδηγήσει σε μια συνολική πράξη, και κάθε φορά που μια πράξη εκτελείται, γίνεται πιο εύκολη η αντίστοιχη σκέψη. Έτσι, καθώς βλέπετε τα πράγματα λειτουργούν σε μια διπλή κατεύθυνση – δράση κι αντίδραση.

Αν νιώθετε χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι, είναι πολύ φυσικό για σας να γελάτε. Κι αν θελήσετε να γελάσετε λίγο, θ' αρχίσετε να νιώθετε χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι. Καταλαβαίνετε τώρα τι προσπαθώ να σας πω μ' όλ' αυτά; Να ποια είναι η ουσία:

Αν θέλετε να καλλιεργήσετε μια ορισμένη συνήθεια δράσης, αρχίστε με την καλλιέργεια της πνευματικής στάσης που αντιστοιχεί σ' αυτή τη δράση. Και σαν μέσο καλλιέργειας αυτής της πνευματικής στάσης, αρχίστε να την εφαρμόζετε στην πράξη, ή να συμπεριφέρεστε σύμφωνα μ' αυτήν, κάνοντας εκείνες τις κινήσεις που αντιστοιχούν στη σκέψη.

Τώρα για να δούμε αν μπορείτε κι εσείς να εφαρμόσετε στην πράξη αυτό τον κανόνα. Πάρτε κάτι που πραγματικά πιστεύετε ότι θα πρέπει να γίνει, μα που δε σας αρέσει να το κάνετε. Καλλιεργήστε τη σκέψη που οδηγεί σ' αυτό – πείτε στον εαυτό σας: «Θέλω να κάνω αυτό κι αυτό το πράγμα». Ύστερα προχωρείστε στις σχετικές κινήσεις (χαρούμενα πάντα! – να το θυμόμαστε! κι εφαρμόστε στην πράξη τη σκέψη ότι θέλετε να κάνετε αυτό το συγκεκριμένο πράγμα. Δείξτε ενδιαφέρον καθώς το κάνετε – μελετήστε τον καλύτερο τρόπο για να το κάνετε, βάλτε την ψυχή σας σ' αυτό, νιώστε περήφανοι που το κάνετε – και τότε θ' ανακαλύψετε τον εαυτό σας να κάνει αυτό το πράγμα με σημαντικό ποσοστό ευχαρίστησης κι ενδιαφέροντος. Θα έχετε έτσι καλλιεργήσει μια νέα συνήθεια.

Αν προτιμήσετε να δοκιμάσετε το ίδιο πράγμα σε κάποιο πνευματικό σας γνώρισμα που απ' αυτό θέλετε ν' απαλλαγείτε, θα δείτε ότι η μέθοδος λειτουργεί κατά τον ίδιο τρόπο. Αρχίστε να καλλιεργείτε το αντίθετο γνώρισμα, σκεφτείτο το, και εφαρμόστε το στην πράξη όσο πιο πολλές φορές μπορείτε. Ύστερα, παρατηρήστε

την αλλαγή που θα συμβεί μέσα σας. Μη χάνετε το θάρρος σας με την αντίσταση που θα συναντήσετε στην αρχή, αλλά να πείτε χαρούμενα στον εαυτό σας: «Μπορώ και Θέλω». Μετά ξαναρχίστε την ίδια εργασία με περισσότερη ζωντάνια. Το σημαντικό εδώ είναι η εργασία να γίνεται χαρούμενα και μ' ενδιαφέρον. Αν το καταφέρετε αυτό, όλα τ' άλλα θα είναι εύκολα.

13.

Η δύναμη της έλξης – Η δύναμη της επιθυμίας

Συζητήσαμε σε προηγούμενα Κεφάλαια την ανάγκη ν' απαλλαγούμε από το φόβο, κι είπαμε ότι για να το πετύχουμε αυτό πρέπει η επιθυμία μας να είναι πολύ μεγάλη. Ας υποθέσουμε τώρα ότι έχετε κυριαρχήσει πάνω σ' αυτό το τμήμα της προσπάθειας, ή, ότι τουλάχιστο βρισκόσαστε στο δρόμο της κυριαρχίας. Τώρα λοιπόν θα ήθελα να στρέψω την προσοχή σας σ' έναν άλλο σημαντικό κλάδο του θέματος. Εννοώ εδώ τα πνευματικά χάσματα. Όχι, δεν εννοώ τις διαρροές εκκείνες που προκύπτουν από την αδυναμία σας να κρατήσετε τα μυστικά σας, πράγμα που είναι το ίδιο σημαντικό, μα αποτελεί μια άλλη ιστορία. Οι διαρροές από τα πνευματικά χάσματα που μ' απασχολούν είναι αυτές που γεννιούνται από τη συνήθεια να αφήνετε την προσοχή σας να προσελκυθεί και να παρασυρθεί από την κάθε περαστική φαντασίωση.

Με σκοπό να πετύχετε κάτι, είναι αναγκαίο το πνεύμα σας να ερωτευτεί κυριολεκτικά αυτό που θέλετε να πετύχετε, και να συνειδητοποιείτε την ύπαρξή του, αποκλείοντας σχεδόν όποιο άλλο πράγμα. Πρέπει ν' αγα-

πήσετε με πάθος το πράγμα που θέλετε να πετύχετε, ακριβώς όπως θ' αγαπούσατε την κοπέλα ή το νεαρό που μαζί τους θα παντρευόσασταν. Δεν εννοώ ότι θα πρέπει να γίνετε μονομανείς σχετικά μ' αυτό το πράγμα, και να χάσετε κάθε ενδιαφέρον για ό,τι άλλο στον κόσμο. Αυτό δεν πρέπει να το κάνετε, γιατί το μυαλό χρειάζεται ν' αντιδρά και ν' αλλάζει. Εννοώ, απλούστατα, ότι πρέπει να αφιερωθείτε σ' αυτό το επιθυμητό πράγμα έτσι που όλα τ' άλλα να μοιάζουν δευτερεύουσας σημασίας για σας. Ο άντρας που είν' ερωτευμένος μπορεί να εμφανίζεται ευχάριστος με τους άλλους και να εκτελεί τα καθήκοντά του στη ζωή και ν' απολαμβάνει τις χαρές της ζωής με κέφι, αλλά κάτω απ' όλ' αυτά υπάρχει γι' αυτόν «μόνο εκείνο το κορίτσι!». Κι η καθεμιά από τις πράξεις του τείνει προς την κατάκτηση αυτού του κοριτσιού, ή για να δημιουργήσει σ' αυτό το κορίτσι την κατάλληλη ατμόσφαιρα, ώστε να το φέρει κοντά του. Καταλάβετε τώρα τι εννοώ; Πρέπει να ερωτευτείτε με το πράγμα που θέλετε να πετύχετε και να ερωτευτείτε μαζί του μ' όλη σας τη θερμότητα – κι όχι με τη σύγχρονη μορφή του έρωτα «σήμερα είμαστε, αύριο δεν είμαστε», αλλά με το παλιό καλό είδος, όπου ήταν αδύνατο για ένα νέο άντρα να κοιμηθεί αν δεν περνούσε από το σπίτι της αγαπημένης του, έστω και για να βεβαιωθεί ότι ήταν ακόμη εκεί. Αυτό ήταν το πραγματικό είδος αγάπης!

Κι ο άντρας ή η γυναίκα που αναζητούν την επιτυχία πρέπει να καταστήσουν αυτό το πράγμα που επιθυμούν κυρίαρχο πάθος τους, να έχουν το μυαλό τους συγκεντρωμένο στην κύρια πιθανότητα. Η επιτυχία είναι ζηλιάρα, γι' αυτό και τη θεωρούμε θηλυκό πλάσμα. Απαιτεί την ολοκληρωτική αφοσίωση του ανθρώπου κι αν αυτός αρχίσει να φλερτάρει με άλλες ομορφούλες, ε-

κείνη γρήγορα θα του γυρίσει την πλάτη. Αν ο άνθρωπος επιτρέψει στο έντονο ενδιαφέρον του απέναντι στην κύρια ευκαιρία ν' αποσπαστεί έστω και για λίγο, θα είναι ο χαμένος. Η Πνευματική Δύναμη λειτουργεί καλύτερα όταν είναι συγκεντρωμένη. Πρέπει να προσφέρετε στο πράγμα που επιθυμείτε τις καλύτερες και τις πιο ζωηρές σας σκέψεις. Ακριβώς όπως ο άντρας που είναι πολύ ερωτευμένος θα σκεφτεί ένα σωρό πράγματα προκειμένου να ευχαριστήσει την αγαπημένη του, έτσι θα κάνει κι αυτός που είν' ερωτευμένος με τη δουλειά του, δίνοντάς της όλες του τις σκέψεις, και το αποτέλεσμα θα είναι ένα πλήθος σχέδια που θα περάσουν από το μυαλό του και που τα πιο πολλά απ' αυτά είναι πολύ σημαντικά. Το πνεύμα λειτουργεί σ' ένα επίπεδο υποσυνείδητου, αυτό πρέπει να το θυμόσαστε, και κινείται σχεδόν πάντα μέσα στα πλαίσια του κυριαρχικού πάθους ή της επιθυμίας. Αν προσηλωθούμε πάνω στα πράγματα και συγκεντρώσουμε στο υποσυνείδητό μας σχέδια και σχήματα, αυτά θα περάσουν στη συνείδηση, όποτε τα χρειαστούμε και θα νιώσουμε γεμάτοι όρεξη για δράση και σαν να δεχτήκαμε κάποια αξιόλογη βοήθεια από κάποιον απέξω.

Αλλά αν σκορπίζετε τη δύναμη της σκέψης σας, το υποσυνείδητο πνεύμα δε θα ξέρει με ποιο τρόπο να σας ευχαριστήσει, και το αποτέλεσμα είναι απλούστατα ν' απομακρυνθείτε από την πηγή βοήθειας και συμπαράστασης. Εκτός απ' αυτό, θα χάσετε το ισχυρό αποτέλεσμα της συγκεντρωμένης σκέψης με τη συνειδητή επεξεργασία των λεπτομερειών των σχεδίων σας. Κι ύστερα πάλι, ο άνθρωπος που το μυαλό του είναι γεμάτο από πολλά ενδιαφέροντα δεν μπορεί ν' ασκήσει την ελκτική δύναμη που εκδηλώνεται από τον άνθρωπο με το ένα κυριαρχικό πάθος, κι αποτυχαίνει να προσελκύσει κο-

ντά του πρόσωπα, πράγματα κι αποτελέσματα που θα τον βοηθήσουν στην επεξεργασία των σχεδίων του, κι ακόμη θ' αποτύχει να τοποθετήσει τον εαυτό του μέσα στο ρεύμα της έλξης, όπου θα μπορούσε να έρθει σ' επαφή μ' αυτούς που πρόθυμα θα τον βοηθούσαν εξαιτίας των αρμονικών του ενδιαφερόντων.

Έχω παρατηρήσει, στις ίδιες μου τις υποθέσεις, ότι κάθε φορά που αφήνω τον εαυτό μου να παρεκκλίνει από οτιδήποτε έξω από τα κανονικά πλαίσια της εργασίας μου, δε θα περάσει πολύς καιρός και η απόδοσή μου θα υποχωρήσει, ενώ η δουλειά μου θα φανερώνει σημάδια έλλειψης ζωτικότητας. Τώρα, θα υπάρξουν πολλοί που θα μου πουν ότι αυτό έγινε επειδή κάτι παρέλειψα που θα 'πρεπε να είχε γίνει αν το πνεύμα μου ήταν συγκεντρωμένο στη δουλειά μου. Αυτό είν' αλήθεια. Αλλά έχω παρατηρήσει παρόμοια αποτελέσματα σε περιπτώσεις ότι *τίποτα* δεν παραλείφθηκε – περιπτώσεις ότι ο σπόρος έπεσε στη γη, κι η συγκομιδή αναμενόταν. Και, σ' αυτές πάλι τις περιπτώσεις, μόλις έστρεψα την προσοχή μου και τη σκέψη μου στο ζήτημα, οι σπόροι άρχιζαν να φυτρώνουν. Δεν εννοώ ότι είχα στείλει προς τα έξω μεγάλα κύματα σκέψης, με την ιδέα να επηρεάσω άλλους ανθρώπους – καθόλου μάλιστα. Απλούστατα, άρχιζα να συνειδητοποιώ τι καλό πράγμα είχα, και πόσο πολλοί άνθρωποι το ήθελαν, και πόσο ευχαριστημένοι θα ήταν αν το ήξεραν, κι ένα σωρό τέτοια πράγματα, και να! Η σκέψη μου έμοιαζε σαν να ζωντανεύει τη δουλειά μου κι οι σπόροι άρχιζαν να φυτρώνουν. Όλο αυτό δεν είναι μια απλή φαντασίωση, γιατί το έχω δοκιμάσει σε πολλές ευκαιρίες. Μίλησα και με πολλούς άλλους πάνω στο θέμα, κι ανακάλυψα ότι οι εμπειρίες τους ταίριαζαν περίφημα. Έτσι, μην αποκτή-

σετε τη συνήθεια να επιτρέπετε στον εαυτό σας κάτι τέτοιες πνευματικές διαρροές. Να διατηρείτε την Επιθυμία σας φρέσκια και δραστήρια, κι αφήστε την να κάνει τη δουλειά της, χωρίς παρέμβαση άλλων αντιμαχόμενων επιθυμιών. Να συνεχίσετε να νιώθετε αγάπη γι' αυτό που επιθυμείτε να πραγματοποιήσετε – χρησιμοποιείτε τη φαντασία σας γι' αυτό το σκοπό – και δείτε το σαν να έχει κιόλας πραγματοποιηθεί, *αλλά μη χαλαρώνετε το ενδιαφέρον σας*. Να κρατάτε το πνεύμα σας πάντα πάνω στην κύρια ευκαιρία, και να διατηρείτε το κυριαρχικό πάθος σας ζωντανό και δυνατό. Μην είσατε ένα πνευματικό πολυγαμικό πλάσμα – μια πνευματική αγάπη είναι όλο κι όλο που χρειάζεται ο άνθρωπος – δηλαδή, *μία την κάθε φορά*.

Μερικοί επιστήμονες έχουν ισχυριστεί ότι κάτι που θα μπορούσε να αποκληθεί πολύ καλά «Αγάπη» βρίσκεται στο βάθος της όλης ζωής. Ισχυρίζονται ότι η αγάπη του φυτού για το νερό το αναγκάζει να στείλει βαθιά τις ρίζες του μέχρι που να βρει το αντικείμενο της αγάπης του! Λένε ότι η αγάπη του λουλουδιού για τον ήλιο, το αναγκάζει να βγαίνει μέσ' από τους σκοτεινούς τόπους για να μπορέσει να δεχτεί το φως. Οι αποκαλούμενες «χημικές συγγένειες», είναι στην πραγματικότητα μια μορφή αγάπης. Κι η Επιθυμία είναι μια εκδήλωση αυτής της Παγκόσμιας Αγάπης για τη Ζωή. Έτσι, δεν είναι απλά ένα σχήμα λόγου όταν σας λέω ότι πρέπει ν' αγαπάτε το πράγμα που επιθυμείτε να πετύχετε. Τίποτα άλλο έξω από την έντονη αγάπη δε θα μπορούσε να ξεπεράσει τα πλήθος εμπόδια που θα βρεθούν στο δρόμο σας. Τίποτα έξω από την αγάπη δε θα μπορούσε να σας βοηθήσει να σηκώσετε το βάρος της προσπάθειας. Όσο πιο πολύ επιθυμείτε ένα πράγμα, τόσο πιο πολύ το αγα-

πάτε. Κι όσο πιο πολύ το αγαπάτε, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η δύναμη έλξης που ασκείται για την επίτευξή του – τόσο μέσα σας, όσο κι έξω από σας.

Έτσι, ν' αγαπάτε μόνο ένα πράγμα κάθε φορά – αυτό το πράγμα που θέλετε να πετύχετε!

14.

Οι μεγάλες δυναμικές δυνάμεις

Θα έχετε σίγουρα προσέξει τη διαφορά ανάμεσα στους πετυχημένους και δυνατούς ανθρώπους σ' όλα τα κοινωνικά στρώματα και στους αποτυχημένους αδύναμους ανθρώπους που κυκλοφορούν γύρω τους. Θα έχετε συνειδητοποιήσει τα πολύ διαφορετικά χαρακτηριστικά των δυο αυτών κατηγοριών, αλλά κατά κάποιον τρόπο ανακαλύπτετε ότι είναι δύσκολο να εκφράσετε ακριβώς πού βρίσκεται η διαφορά. Ας ρίξουμε μια ματιά σ' αυτό το θέμα.

Ο Μπάξτον έλεγε: «Όσο πιο πολύ ζω, τόσο περισσότερο σίγουρος είμαι ότι η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στους ανθρώπους, τους αδύναμους και τους ισχυρούς, τους σπουδαίους και τους ασήμαντους, είναι η ενεργητικότητα κι η ακατανίκητη αποφασιστικότητα – ένας σκοπός που καθορίζεται μια φορά, κι ύστερα Νίκη ή Θάνατος. Αυτό το χαρακτηριστικό έκανε ό,τι μπόρεσε να γίνει σ' αυτό τον κόσμο, και κανένα ταλέντο, καμιά περίπτωση, καμιά ευκαιρία δε θα μπορούσε να κάνει ένα δίποδο πλάσμα, άνθρωπο, αν δε διαθέτει αυτό το χαρακτηριστικό».

Δε θα μπορούσα να εκφράσω καλύτερα και πιο ξε-

κάθαρα αυτή την ιδέα, αν δε χρησιμοποιούσα αυτά τα λόγια του Μπάξτον. Έχει φτάσει ακριβώς στην καρδιά του ζητήματος – το βλέμμα του καρφώθηκε ακριβώς στο κέντρο του.

Η ενεργητικότητα κι η ακατανίκητη αποφασιστικότητα, αυτά τα δύο πράγματα θα γκρεμίσουν όλους τους φραγμούς, και θα ξεπεράσουν ακόμη και τα πιο μεγάλα εμπόδια. Κι όμως πρέπει πάντα να χρησιμοποιούνται μαζί. Η ενεργητικότητα χωρίς την αποφασιστικότητα πάει χαμένη. Ένα σωρό άνθρωποι διαθέτουν πολλή ενεργητικότητα, είναι τόσο πολύ γεμάτοι, ώστε να ξεχειλίζουν απ' αυτήν. Κι ωστόσο, τους λείπει η συγκέντρωση, τους λείπει η συγκεντρωτική αυτή δύναμη που καθιστά ικανούς τους ανθρώπους να στέλνουν τη δύναμή τους στο σωστό στόχο. Η ενεργητικότητα δεν είναι σ' αλήθεια τόσο σπάνιο πράγμα, όσο φαντάζονται πολλοί άνθρωποι. Αν όποια στιγμή ρίξω μια ματιά γύρω μου και να βρω αρκετούς ανθρώπους που ξέρω ότι είναι γεμάτοι από ενεργητικότητα – και πολλοί μάλιστα απ' αυτούς με περισσευούμενη ενεργητικότητα – κι ωστόσο, κατά κάποιον τρόπο, δε φαίνονται να πετυχαίνουν τίποτα σπουδαίο στη ζωή τους. Σπαταλούν συνέχεια την ενεργητικότητά τους. Πότε νιώθουν να θέλουν να κάνουν τούτο, πότε μπλέκονται με κάτι άλλο. Ασχολούνται μ' ένα παραμικρό πράγμα, που δεν έχει το παραμικρό ενδιαφέρον ή σημασία και σπαταλούν την ενεργητικότητα και τη νευρική τους δύναμη μέσ' από μια σκληρή καθημερινή δουλειά. Κι ωστόσο, όταν την ολοκληρώνουν, τίποτα σπουδαίο δεν έχει επιτευχθεί.

Άλλοι πάλι, με μπόλικη κι αυτοί ενεργητικότητα, δεν ξέρουν να την κατευθύνουν με τη δύναμη της θέλησης προς τον αντικειμενικό στόχο που επιθυμούν. «Ακατανίκητη αποφασιστικότητα» – αυτές είναι οι λέξεις

«κλειδιά». Δε σας ενθουσιάζουν με την ίδια τη δύναμη που περικλείουν; Αν έχετε κάτι να κάνετε, στρωθείτε στη δουλειά και κάντε το. Συγκεντρώστε την ενεργητικότητά σας κι ύστερα κατευθύνετε την με τη θέλησή σας – προσθέστε πάνω της αυτή την «ακατανίκητη αποφασιστικότητα», και θα πετύχετε αυτό που θέλετε.

Ο καθένας μας έχει μέσα του μια γιγαντιαία θέληση, αλλά οι περισσότεροι από μας είμαστε πολύ τέμπεληδες για να τη χρησιμοποιήσουμε. Δεν μπορούμε να φτάσουμε στο σημείο της νευρικής έντασης, ώστε να πούμε με ειλικρίνεια: «Θέλω!» Αν μπορέσουμε να συγκεντρώσουμε το κουράγιο μας ως αυτό το σημείο κι ύστερα να το συγκρατήσουμε εκεί ώστε να μην υποχωρήσει, θα είμαστε ικανοί να φέρουμε στο προσκήνιο αυτή τη θαυμάσια δύναμη, την Ανθρώπινη Θέληση. Ο άνθρωπος, κατά κανόνα, δεν έχει παρά μια πολύ μικρή αντίληψη της δύναμης της Θέλησης, αλλά αυτοί που έχουν μελετήσει το θέμα μέσα στα πλαίσια της αποκρυφιστικής διδασκαλίας, ξέρουν ότι η Θέληση είναι μια από τις μεγαλύτερες δυναμικές δυνάμεις του σύμπαντος, κι αν χαλιναγωγηθεί και κατευθυνθεί σωστά είναι ικανή να πραγματοποιήσει θαυμαστά σχεδόν πράγματα.

«Ενεργητικότητα και Ακατανίκητη Αποφασιστικότητα» – δεν είναι θαυμαστές λέξεις; Αποτυπώστε τις στη μνήμη σας, θάλτε τις σφραγίδα στο μυαλό σας, και θ' αποτελούν μια σταθερή έμπνευση για σας, τις ώρες που τις χρειάζεστε. Αν μπορέσετε να καταφέρετε έτσι ώστε αυτές οι λέξεις να δονούν την ύπαρξή σας, θα γίνετε σαν ένας γίγαντας ανάμεσα σε πυγμαίους. Να πείτε αυτές τις λέξεις πολλές φορές μέσα σας, και θα δείτε ότι πλημμυρίζετε από μια καινούρια ζωή. Θα δείτε πώς θα κυκλοφορεί το αίμα σας, θα δείτε πώς τα νεύρα σας θα είναι όλο ζωντάνια. Κάντε αυτές τις λέξεις αναπόσπα-

στο τμήμα της ζωής σας και του εαυτού σας και μετά προχωρήστε ανανεωμένοι στη μάχη της ζωής, με άλλο θάρρος και νέα δύναμη. Κάντε αυτές τις λέξεις πράξη. «Ενεργητικότητα κι Ακατανίκητη Αποφασιστικότητα» – ας είναι αυτό το σύνθημά σας στην καθημερινή εργασιακή σας ζωή, και τότε θα γίνετε ένας απ' αυτούς τους σπάνιους ανθρώπους, που είναι ικανοί να «κάνουν πράγματα», καθώς λέμε.

Πολλά άτομα δεν καταφέρνουν να αποδώσουν ό,τι καλύτερο μπορούν, εξαιτίας του γεγονότος ότι υποτιμούν τον εαυτό τους σε σύγκριση με άλλους πετυχημένους στη ζωή, ή μάλλον, υπερτιμούν τους πετυχημένους, συγκρίνοντάς τους με τον εαυτό τους.

Ένα από τα πιο περίεργα πράγματα που παρατηρούν εκείνοι που έρχονται σ' επαφή με ανθρώπους που θεωρούνται «φτασμένοι» είναι το γεγονός ότι αυτοί οι πετυχημένοι άνθρωποι δε μοιάζουν να έχουν τίποτα το εξαιρετικό, στο κάτω - κάτω. Μπορεί να συναντήσετε ένα μεγάλο συγγραφέα και ν' απογοητευτείτε ανακαλύπτοντας ότι είναι ένα πολύ συνηθισμένο άτομο. Δε συζητά μ' έξυπνο τρόπο, και, πραγματικά, ξέρετε ένα σωρό άλλους καθημερινούς ανθρώπους, που μοιάζουν πολύ πιο έξυπνοι απ' αυτό τον άνθρωπο που σας έχει καταπλήξει με το μυαλό του διαβάζοντας τα βιβλία του. Συναντάτε κάποιον μεγάλο πολιτικό, και διαπιστώνετε ότι δε μοιάζει ούτε καν τόσο ευφυής όσο πολλοί από τους φίλους σας στο χωριό σας, που σπαταλούν τη σοφία τους στο στενό επαρχιακό τους περιβάλλον. Συναντάτε κάποιον μεγαλοεπιχειρηματία, και δε σας δίνει καθόλου την εντύπωση της πονηριάς εκείνης και της εξυπνάδας που είναι τόσο έντονες στους μικροεμπόρους της γειτονιάς σας. Πώς γίνεται όμως αυτό; Είναι η φήμη της επιτυχίας αυτών των ανθρώπων ένα παραμύθι, ή τι άλλο συμβαίνει μ' αυτούς;

Αυτό που συμβαίνει είναι τούτο: η φαντασία σας έχει δημιουργήσει μια εικόνα αυτών των ανθρώπων σαν να είναι φτιαγμένοι από πολύτιμο μέταλλο, κι απογοητεύεστε όταν ανακαλύπτετε ότι είναι καμωμένοι από το ίδιο υλικό, όπως κι εσείς ή οι άλλοι άνθρωποι γύρω σας. Και τότε αναρωτιέστε: Μα πού οφείλεται αυτή η μεγαλοσύνη των επιτευγμάτων τους; Βασικά, βρίσκεται σ' αυτό: Πιστεύουν στον εαυτό τους και στην εσωτερική δύναμή τους, στην ικανότητά τους να συγκεντρώνονται στο έργο που έχουν να επιτελέσουν, και στην ικανότητά τους να προλαβαίνουν τις διαρροές της δύναμης, όταν δεν εργάζονται. *Πιστεύουν στον εαυτό τους*, και φροντίζουν έτσι ώστε η κάθε προσπάθειά τους ν' αποδίδει. Οι έξυπνοι άνθρωποι του χωριού σας σκορπίζουν εδώ κι εκεί την εξυπνάδα τους και μιλούν μ' ένα πλήθος ανόητους. Ενώ, αν πραγματικά ήταν έξυπνοι, θα φρόντιζαν να αποταμιεύουν την εξυπνάδα τους και να τη χρησιμοποιούν όταν θα ήπρεπε να κάνουν κάποια δουλειά. Ο έξυπνος συγγραφέας δε σπαταλά το πνεύμα του κουβεντιάζοντας με τον καθένα που θα βρεθεί μπροστά του. Στην πραγματικότητα, κλείνει το ντουλάπι όπου φυλάγει την εξυπνάδα του, και το ανοίγει μόνον όταν είναι έτοιμος να συγκεντρωθεί και να στρωθεί στη δουλειά του. Ο πετυχημένος μεγαλοεπιχειρηματίας, ο άρχοντας της βιομηχανίας, δεν έχει καμιά επιθυμία να σας εντυπωσιάσει με την πονηριά και την εφευρετικότητά του. Δεν το 'κανε ποτέ αυτό, ακόμη κι όταν ήταν νέος και στα πρώτα του βήματα προς την επιτυχία. Ενώ άλλοι συνάδελφοί του τότε μιλούσαν και καυχούνταν και «φούσκωναν», αυτός ο μελλοντικός πετυχημένος επιχειρηματίας, έκανε σιωπηλά τη δουλειά του κι ετοίμαζε το μέλλον του.

Οι σπουδαίοι άνθρωποι σ' αυτό τον κόσμο – δηλαδή αυτοί που τους ονομάζουμε «φτασμένους» – δεν είναι

πολύ διαφορετικοί από σας κι από μένα, ή από τους υπόλοιπους ανθρώπους. Δεν έχετε παρά να τους πλησιάσετε για να δείτε πόσο «συνηθισμένοι» είναι, στο κάτω - κάτω. Αλλά μη ξεχνάτε το γεγονός ότι αυτοί ξέρουν πώς να χρησιμοποιούν το υλικό που υπάρχει μέσα τους. Ενώ οι υπόλοιποι, μέσα στο πλήθος, το αγνοούν αυτό και στην πραγματικότητα αμφιβάλλουν κιόλας αν υπάρχει το υλικό αυτό. Ο άντρας ή η γυναίκα που «έχουν φτάσει κάπου», συνήθως ξεκινούν έχοντας συνειδητοποιήσει ότι δεν είναι τόσο διαφορετικοί, στο κάτω - κάτω, από τους πετυχημένους ανθρώπους που τόσο πολλά έχουν ακούσει γι' αυτούς. Αυτή η συνειδητοποίηση τους δίνει εμπιστοσύνη και το αποτέλεσμα είναι ότι ανακαλύπτουν πολύ γρήγορα πως είναι κι αυτοί ικανοί να «κάνουν πράγματα». Ύστερα, μαθαίνουν να κρατούν το στόμα τους κλειστό, κι έτσι αποφεύγουν να σπαταλούν και να διασκορπίζουν δεξιά κι αριστερά την ενεργητικότητά τους. Αποθηκεύουν ενέργεια, και τη συγκεντρώνουν πάνω στο στόχο που θέλουν να πετύχουν. Ενώ οι όμοιοί τους σκορπίζουν την ενέργειά τους προς κάθε κατεύθυνση, προσπαθώντας να κάνουν επίδειξη για να δουν οι άλλοι πόσο έξυπνοι είναι. Ο άντρας ή η γυναίκα που «φτάνουν κάπου», προτιμούν να περιμένουν το χειροκρότημα ν' ακολουθήσει τα φανερά τους επιτεύγματα, και πολύ ελάχιστα ενδιαφέρονται για τους επαίνους που συνοδεύουν τις υποσχέσεις σχετικά με το τι θα κάνουν «κάποια μέρα» – ελάχιστα τους απασχολεί η επίδειξη «εξυπνάδας» χωρίς χειροπιαστό έργο.

Ένας από τους λόγους που οι άνθρωποι – όσοι απ' αυτούς, σχετίζονται με πετυχημένους, συχνά εκδηλώνουν κι οι ίδιοι κάποιες επιτυχίες στη ζωή τους, είναι και το ότι μπόρεσαν να παρατηρήσουν από κοντά αυτούς τους πετυχημένους και ν' αντιληφθούν το «κόλπο» της

μεγαλοσύνης τους. Βλέπουν ότι ο πετυχημένος άνθρωπος είναι ένα συνηθισμένο είδος καθημερινού ανθρώπου, χωρίς τίποτα διαφορετικό, μα αντιλαμβάνονται κιόλας ότι αυτός ο άνθρωπος πιστεύει βαθιά κι ακλόνητα στον εαυτό του, κι ακόμη ότι δε σπαταλά την ενεργητικότητά του, αλλά αποθηκεύει όλη του τη δύναμη για να τη χρησιμοποιήσει στον ουσιαστικό αντικειμενικό σκοπό που έχει να επιτελέσει. Και, ξέροντας να επωφεληθούν απ' αυτό το παράδειγμα, αρχίζουν να εργάζονται και να θάζουν στην πράξη τα μαθήματα που πήραν για να κάνουν καλύτερη και πιο πετυχημένη και τη δική τους ζωή.

Τώρα, ποιο ηθικό δίδαγμα βγαίνει απ' όλην αυτή τη συζήτηση; Πολύ απλά, τούτο: Μην υποτιμάτε καθόλου τον εαυτό σας, ή μην υπερτιμάτε τους άλλους. Να συνειδητοποιήσετε ότι είσατε φτιαγμένοι από καλό υλικό, κι ότι κλειδωμένα στο μυαλό σας υπάρχουν πολλά και καλά πράγματα. Κατόπι, στρωθείτε στη δουλειά κι αρχίστε να βγάζετε από το μυαλό σας αυτά τα καλά πράγματα, για να πετύχετε κάτι απ' όλο αυτό το καλό υλικό που υπάρχει μέσα σας. Κάνετε το αυτό προσέχοντας τα όσα υπάρχουν γύρω σας, και δίνετε στο καθένα απ' αυτά το καλύτερο που έχετε εντός σας, ξέροντας ότι πάρα πολλά καλά πράγματα είναι έτοιμα μέσα σας για να τα χρησιμοποιήσετε στους νέους στόχους που θα θέσετε. Βάζετε το καλύτερο του εαυτού σας στην προσπάθεια που έχετε ν' αντιμετωπίσετε την κάθε φορά, και μη στερείτε τίποτα από την τωρινή προσπάθειά σας για χάρη κάποιας μελλοντικής. Τα εφόδιά σας είναι ανεξάντλητα. Και μη σπαταλάτε το καλό σας υλικό για να θαμπώσετε τα πλήθη, για να εντυπωσιάσετε τους θεατές και τους κριτικούς που στέκονται γύρω σας και παρακολουθούν τη δουλειά σας. Να αποταμιεύετε το

καλό σας υλικό μόνο για τη δουλειά που έχετε να ολοκληρώσετε και μη βιαζόσαστε πάρα πολύ ν' ακούσετε τα χειροκροτήματα του πλήθους. Να φυλάγετε τις καλές σας σκέψεις για να τις «αντιγράψετε» αν είσατε συγγραφέας. Ν' αποταμιεύετε τα έξυπνα σχέδιά σας για να τα βάλετε ουσιαστικά στην πράξη, αν είστε επιχειρηματίας. Ν' αποθηκεύετε τη σοφία σας για την κατάλληλη ευκαιρία, αν είστε πολιτικός. Και, στην κάθε περίπτωση, ν' αποφεύγετε την όλο πειρασμούς επιθυμία να πετάξετε τα μαργαριτάρια σας στα σκυλιά – ή τουλάχιστον μπροστά στον όλο θαυμασμό όχλο, που θέλει να διασκεδάσει μ' ένα «τσάμπα θέαμα».

Μπορεί να μην υπάρχει τίποτα το «υψηλό» σ' αυτή τη διδασκαλία, ίσως, αλλά είναι αυτό ακριβώς που χρειάζεστε πάρα πολύ, σήμερα. Σταματήστε να ξεγελάτε τον εαυτό σας και στρωθείτε στη δουλειά. Σταματήστε να σπαταλάτε την καλή πρώτη ύλη, κι αρχίστε να εργάζεστε για να κάνετε κάτι αξιόλογο.

15.

Διεκδικώντας αυτό που σας ανήκει

Σε μια πρόσφατη συνομιλία μου, έλεγα σε μια γυναίκα να μαζέψει το θάρρος της και να προσπαθήσει να αποκτήσει αυτό, κάτι πολύ συγκεκριμένο, που το επιθυμούσε και το αποζητούσε εδώ και πολλά χρόνια, και που τελικά είχε αρχίσει να εμφανίζεται στον ορίζοντα. Της είπα ότι όλα έδειχναν πως η επιθυμία της επρόκειτο να πραγματοποιηθεί, ότι ο Νόμος της Έλξης την έφερνε τελικά κοντά της. Αλλά εκείνη δεν είχε μέσα της πίστη κι έλεγε συνέχεια: «Ω, είναι πολύ καλό για να 'ναι αληθινό – είναι πάρα πολύ καλό για να 'ρθει σε μένα»! Δεν είχε ακόμη βγει από το στάδιο του σερνάμενου σκουληκιού και παρόλο που έβλεπε μπροστά της τη Γη της Επαγγελίας, αρνιόταν να προχωρήσει ως αυτήν, επειδή ήταν «κάτι πολύ καλό για κείνη». Νομίζω ότι τελικά κατάφερα να της δώσω αρκετό θάρρος, ώστε να την αναγκάσω να διεκδικήσει αυτό που της ανήκε, γιατί κάποιες ειδήσεις που είχα απ' αυτή τη γυναίκα κατόπιν φανερώνουν ότι απόκτησε τελικά αυτό που ήθελε.

Όμως, δεν είναι αυτό που ήθελα να σας πω. Θέλω εδώ να στρέψω την προσοχή σας στο γεγονός ότι τίποτα δεν είναι πάρα πολύ καλό για ΣΑΣ. Άσχετα με το πό-

σο μεγάλο μπορεί να είναι αυτό το πράγμα, άσχετα με το πόσο ανάξιοι μοιάζετε να είστε γι' αυτό. Έχετε το δικαίωμα για το καλύτερο που υπάρχει σ' αυτή τη ζωή, γιατί αποτελεί την άμεση κληρονομιά σας. Γι' αυτό μη φοβάστε να το ζητήσετε – να το απαιτήσετε και να το πάρετε. Τα καλά πράγματα αυτού του κόσμου δεν αποτελούν τμήμα κάποιων ευνοούμενων. Ανήκουν σε όλους, αλλά τ' αποκτούν μόνον εκείνοι που είναι αρκετά έξυπνοι, ώστε ν' αναγνωρίζουν ότι όλ' αυτά τα καλά πράγματα τους ανήκουν δικαιωματικά, και που είναι αρκετά θαρραλέοι, ώστε ν' απλώνουν το χέρι και να τα παίρνουν. Πολύ σπουδαία πράγματα έχουν χαθεί για σας, επειδή νιώθετε ότι είσαστε ανάξιοι να τ' αποκτήσετε. Πολύ σπουδαία πράγματα έχουν χαθεί για σας, επειδή δεν έχετε την εμπιστοσύνη και το θάρρος να τα ζητήσετε και να τ' αποκτήσετε.

«Μόνο οι γενναίοι αξίζουν τη νίκη», λέει ένα παλιό ρητό, κι αυτό ισχύει για όλες τις μορφές της ανθρωπίνης προσπάθειας. Αν συνεχίζετε να λέτε στον εαυτό σας και στους άλλους ότι είσαστε ανάξιοι για τα καλά πράγματα – ότι είναι πάρα πολύ καλά για σας –, τότε ο Νόμος θα πάρει κατά γράμμα αυτά που λέτε και θα πιστέψει στα λόγια σας. Αυτό είναι το περίεργο με το Νόμο – πιστεύει αυτά που του λέτε, δέχεται μ' εμπιστοσύνη τα λεγόμενά σας. Γι' αυτό προσέχετε πολύ στο τι λέτε, αφού ο Νόμος θα σας πιστέψει. Να λέτε λοιπόν ότι, ναι, τ' αξίζετε όλ' αυτά τα καλά πράγματα, ότι δεν υπάρχει τίποτα πολύ καλό που να μη σας ανήκει, και τότε θα δείτε ότι ο Νόμος θα σας πάρει στα σοβαρά και θα πει: «Νομίζω ότι έχει δίκιο. Θα του δώσω λοιπόν ολόκληρη την πίτα, αν τη θέλει. Ξέρει τα δικαιώματά του, λοιπόν, πώς θα μπορούσα εγώ να του τα αρνηθώ;»

Αλλά αν πείτε «Ω! Αυτό είναι πάρα πολύ καλό για

μένα!» ο Νόμος είναι πολύ πιθανό ότι θα πει: «Ε, ναι, φαντάζομαι ότι αφού το λέει έτσι θα είναι. Σίγουρα, αυτός θα ξέρει, κι εγώ δεν έχω σκοπό να του φέρω αντίρρηση». Κι έτσι το πράγμα πάει συνέχεια.

Για ποιο λόγο κάτι θα ήταν πάρα πολύ καλό, ώστε να μη μπορείτε να το αποκτήσετε; Σταθήκατε ποτέ να σκεφτείτε τι ακριβώς είσαστε; Είσαστε μια εκδήλωση του Όλου Πράγματος, κι έχετε ένα τέλειο κι απόλυτο δικαίωμα σ' όλα όσα υπάρχουν. Ή, αν το προτιμάτε διαφορετικά: είσαστε ένα τέκνο του Άπειρου, και κληρονόμος των πάντων. Είτε το ένα δεχτείτε, είτε το άλλο, λέτε την αλήθεια. Όπως και να 'χει το πράγμα, κι άσχετα με το τι ζητάτε, να ξέρετε πάντα ότι απλούστατα ζητάτε αυτό που είναι δικό σας. Κι όσο πιο πολύ ένθερμα το ζητάτε, όσο πιο πολλή εμπιστοσύνη έχετε ότι θα το πάρετε, όσο περισσότερη θέληση χρησιμοποιήσετε στην αναζήτησή του, τόσο πιο σίγουρο είναι ότι τελικά θα το αποκτήσετε.

Έντονη επιθυμία, όλο εμπιστοσύνη προσμονή, θάρρος στη δράση – όλ' αυτά τα πράγματα θα σας φέρουν τα όσα σας ανήκουν. Αλλά πριν βάλετε αυτές τις δυνάμεις στην πράξη, πρέπει να αφυπνιστείτε συνειδητοποιώντας ότι δεν κάνετε τίποτα άλλο παρά να ζητάτε αυτό που σας ανήκει, αυτό που είναι δικό σας, κι όχι κάτι που πάνω σ' αυτό δεν έχετε δικαίωμα διεκδίκησης. Όσον καιρό υπάρχει στο μυαλό σας έστω κι η πιο παραμικρή αμφιβολία, αναφορικά με τα δικαιώματά σας πάνω στα πράγματα που θέλετε, θα προκαλέσετε εσείς οι ίδιοι μιαν αντίσταση στη λειτουργία του Νόμου. Μπορεί να ζητάτε όσο ζωηρά θέλετε, αλλά να σας λείπει το θάρρος να δράσετε, αν φωλιάζει μέσα σας έστω κι η πιο παραμικρή αμφιβολία για το δικαίωμά σας πάνω στο πράγμα που επιθυμείτε. Αν επιμείνετε θεωρώντας το

επιθυμητό πράγμα σαν ν' ανήκει σε κάποιον άλλο, αντί για σας, τότε τοποθετείτε τον εαυτό σας στη θέση του ζηλότυπου ανθρώπου, ή ακόμη και στη θέση κάποιου που νιώθει τον πειρασμό να κλέψει. Σε μια τέτοια περίπτωση, το μυαλό σας θα επαναστατήσει σχετικά με τη διαδικασία του έργου, γιατί ενστικτώδικα θα απωθεί μέσα του την ιδέα να πάρει κάτι που δεν είναι δικό του – γιατί το μυαλό είναι τίμιο. Όμως, όταν συνειδητοποιήσετε ότι τα καλύτερα πράγματα που υπάρχουν μέσα στο Σύμπαν σας ανήκουν σαν Θεία Κληρονομιά, κι ότι υπάρχουν αρκετά για όλους, χωρίς με τη διεκδίκησή σας να ληστεύετε κανένα, τότε τα εμπόδια υποχωρούν κι ο Νόμος αρχίζει τη διαδικασία ολοκλήρωσης του έργου.

Δεν πιστεύω σ' αυτή την υπόθεση της αποκαλούμενης «ταπεινοφροσύνης». Αυτή η θαμπή κι άρρωστη στάση δεν ταιριάζει σε μένα, δεν υπάρχει μέσα της κανένα νόημα. Η ιδέα να θεωρούμε αρετή την ταπεινοφροσύνη, όταν ο Άνθρωπος είναι ο Κληρονόμος του Σύμπαντος κι έχει δικαίωμα ν' αποκτήσει ό,τι χρειάζεται για να ωριμάσει, για να είναι ευτυχισμένος κι ικανοποιημένος, μου φαίνεται τουλάχιστον ανόητη! Δεν εννοώ μ' αυτό ότι ο άνθρωπος πρέπει να υιοθετήσει μιαν όλο περηφάνια, κυριαρχική πνευματική στάση, γιατί κι αυτό είναι το ίδιο ανόητο, μια που η αληθινή δύναμη δεν επιδεικνύεται μ' αυτό τον τρόπο. Αυτός που καυχιέται και κομπάζει, είναι ένα άτομο που αυτο-ομολογεί την αδυναμία του – καυχιέται για να κρύψει ότι είναι αδύναμος. Ο αληθινά δυνατός άνθρωπος είναι ήρεμος, γεμάτος αυτοσυγκράτηση, κι έχει μέσα του τη συνειδητοποίηση της δύναμής του, έτσι που να μη του χρειάζονται οι κομπορρημοσύνηδες κι οι επιδείξεις υποτιθέμενης δύναμης.

Ωστόσο πρέπει ν' απαλλαγούμε κι απ' αυτή την ύ-

πνωση της «ταπεινοφροσύνης», απ' αυτή την «αδύναμη και καταφρονημένη» πνευματική στάση. Σηκώστε ψηλά το κεφάλι σας, και κοιτάξτε τον κόσμο κατά πρόσωπο. Δεν υπάρχει τίποτα που να φοβάστε, ο κόσμος είναι κι αυτός φτιαγμένος έτσι που να σας φοβάται, τουλάχιστο στο βαθμό που τον φοβάστε κι εσείς. Γίνετε ένας άνθρωπος κι όχι ένα σερνάμενο πλάσμα. Κι αυτό ισχύει και για την πνευματική σας στάση το ίδιο, όπως και για την εξωτερική σας συμπεριφορά. Σταματήστε να σέρνεστε με το μυαλό σας. Δείτε τον εαυτό σας σαν ένα στητό, ορθό πλάσμα κι αντιμετωπίστε τη ζωή χωρίς φόβο, έτσι που προοδευτικά να ωριμάζετε στο ιδανικό σας.

Δεν υπάρχει τίποτα που να είναι πάρα πολύ καλό για σας, ούτε ένα πράγμα. Το πιο καλό που υπάρχει, ούτε καν είναι αρκετά καλό για σας. Γιατί υπάρχουν ακόμη καλύτερα πράγματα πιο πέρα. Το πιο καλό δώρο που ο κόσμος έχει να σας προσφέρει μοιάζει μ' ένα μπιχλιμπίδι σε σύγκριση με όλ' αυτά τα σπουδαία που περιμένουν μέσα στο Σύμπαν να ωριμάσετε και να τα πάρετε. Γι' αυτό μη φοβάστε ν' απλώσετε και να πάρετε αυτά τα παραμικρά παιχνίδια που προσφέρει η ζωή, αυτά τα μπιχλιμπίδια σε τούτο το επίπεδο της συνειδητοποίησής σας. Απλώστε και πάρτε τα, γεμίστε τις χούφτες σας απ' αυτά, παίξτε μαζί τους μέχρι που να κουραστείτε. Γι' αυτό το σκοπό έχουν γίνει, στο κάτω - κάτω.

Έχουν γίνει για να τα χρησιμοποιήσετε εσείς, όχι για να καθόσαστε και να τα βλέπετε, αλλά για να παίξετε μαζί τους, αν θέλετε. Πάρτε όσα θέλετε – υπάρχει ένα ολόκληρο πλήθος απ' αυτά τα παιχνίδια που σας περιμένουν να τα επιθυμήσετε, να τα ζητήσετε και να τα πάρετε. Μη ντρεπόσαστε! Και να μην ξανακούσω αυτές τις ανοησίες σχετικά με πράγματα που είναι τάχα πολύ καλά για σας, ώστε να μην τ' αξίζετε! Ως τώρα είσασταν

σαν τον μικρό γιο του Κινέζου αυτοκράτορα του παραμυθιού, που νόμιζε ότι τα μολυβένια στρατιωτάκια και τα τυμπανάκια ήταν πάρα πολύ καλά γι' αυτόν και δεν του άξιζαν κι αρνιόταν να τα πάρει. Αλλά κάτι τέτοιο γενικά δε θα το συναντήσετε στα παιδιά. Ενστικτώδικα ένα παιδί αναγνωρίζει ότι τίποτα δεν είναι πάρα πολύ καλό γι' αυτό. Τα θέλει όλα για να παίξει μαζί τους, και μοιάζει να νιώθει ότι τα πράγματα είναι δικά του, δικαιοματικά. Αυτή την πνευματική κατάσταση πρέπει εμείς που αναζητούμε τη Θεία Περιπέτεια να καλλιεργούμε. Αν δε γίνουμε σαν τα μικρά παιδιά, δε θα μπορούμε να μπούμε στη Βασιλεία των Ουρανών.

Τα πράγματα που βλέπουμε γύρω μας είναι τα παιχνίδια μέσα στον Παιδικό Κήπο του Θεού – παιχνίδια που εμείς τα χρησιμοποιούμε για τις απολαύσεις μας. Πάρτε τα λοιπόν, ζητήστε τα δίχως ταπεινοφροσύνες, απαιτήστε όσο μπορείτε πιο πολλά – είναι δικά σας. Κι αν δε βλέπετε τι ακριβώς θέλετε, ζητήστε τα – υπάρχει ένα μεγάλο απόθεμα στα ράφια και στα ντουλάπια του μαγαζιού. Παίξτε, παίξτε, παίξτε μέχρι που να χορτάσει η καρδιά σας. Μάθετε να παίζετε με καράβια, με σπίτια, με αυτοκίνητα – παίξτε μ' όλ' αυτά τα παιχνίδια κι απολαύστε τα. Και να ζητάτε το καθετί που σας χρειάζεται για το παιχνίδι – μη ντρέπεστε, είπαμε υπάρχουν πάρα πολλά ένα γύρο.

Αλλά να θυμάστε κι αυτό: Ενώ όλα τούτα μπορεί να είναι αληθινά, τα καλύτερα πράγματα εξακολουθούν να είναι μόνο παιχνίδια, παιδιάστικα παιχνίδια. Χρήσιμα, πολύ χρήσιμα για να μαθαίνουμε τα μαθήματα της ζωής – ευχάριστα, πολύ ευχάριστα για να διασκεδάζουμε μ' αυτά –, κι επιθυμητά, πολύ επιθυμητά, για όλους αυτούς τους σκοπούς. Πάρτε απ' τα παιχνίδια αυτά όλη τη διασκέδαση και το όφελος που μπορείτε. Αφεθείτε μ'

όλη σας την καρδιά στο παιχνίδι και διασκεδάστε – είναι Καλό. Αλλά, να κάτι που πρέπει να θυμόσαστε: ποτέ να μη χάνετε από το νου σας το γεγονός ότι όλ' αυτά τα καλά πράγματα δεν είναι παρά παιχνίδια – ένα μέρος του παιχνιδιού – και πρέπει να είστε απόλυτα πρόθυμοι να τ' αφήσετε κατά μέρος, όταν θα 'ρθει ο καιρός να περάσετε στην επόμενη κατηγορία, και να μη θρηνηλογείτε ή να στενοχωριέστε όταν θα πρέπει ν' αφήσετε αυτά τα παιχνίδια πίσω σας. Μην επιτρέπετε στον εαυτό σας να προσκολληθεί ανόητα σ' αυτά. Είναι για χρήση και γι' απόλαυσή σας, αλλά δεν αποτελούν τμήμα του εαυτού σας, δεν είναι βασικά για την ευτυχία σας στο επόμενο στάδιο. Να μην τα περιφρονείτε επειδή τους λείπει η Πραγματικότητα. Είναι σχετικά σπουδαία πράγματα, και μπορείτε πολύ καλά να αποσπάσετε απ' αυτά όλη τη διασκέδαση που μπορείτε. Μην παρασταίνετε τον πνευματικό ηθικολόγο, μη στέκεστε παράμερα κι αρνιέστε να πάρετε μέρος στο παιχνίδι. Αλλά και μη δένεστε μαζί τους, είναι καλά για να τα χρησιμοποιήσετε και να παίξετε μαζί τους, αλλά όχι αρκετά για να σας κάνουν εσάς το παιχνίδι τους. Μην αφήσετε τα παιχνίδια ν' ανατρέψουν τους όρους σε βάρος σας.

Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα στον Κύριο των Περιστάσεων και στο Δούλο των Περιστάσεων. Ο Δούλος νομίζει ότι αυτά τα παιχνίδια είναι κάτι το πραγματικό, κι ότι δεν είναι άξιος να τ' αποκτήσει. Παίρνει μόνο μερικά παιχνίδια, επειδή φοβάται να ζητήσει περισσότερα, και χάνει το μεγαλύτερο μέρος της διασκέδασης. Κι ύστερα, θεωρώντας τα παιχνίδια σαν πραγματικά, και μη συνειδητοποιώντας ότι υπάρχουν πολύ περισσότερα απ' αυτά που βλέπει, αφήνεται να προσκολληθεί σ' αυτά τα λιγοστά παιχνιδάκια που εμφανίζονται στο δρόμο του κι επιτρέπει στον εαυτό του να γίνει σκλάβος τους. Φοβά-

ται μήπως του τα πάρουν και διστάζει να βγει προς τα έξω και να παρουσιάσει τον εαυτό του στους ανθρώπους. Ο Κύριος των Περιστάσεων ξέρει ότι όλα είναι δικά του, φτάνει να τα ζητήσει. Και ζητά αυτό που χρειάζεται, μέρα με τη μέρα, και δεν ανησυχεί, ούτε υπερφορτώνεται. Γιατί ξέρει ότι υπάρχουν «πολύ περισσότερα», κι ότι δεν μπορεί κανένας να τον εξαπατήσει. Παίζει και παίζει καλά, και διασκεδάζει μ' αυτό το παιχνίδι, και μαθαίνει τα μαθήματά του σ' αυτό τον Παιδικό Κήπο, μέσ' από το παιχνίδι. Αλλά δε δένεται πάρα πολύ με τα παιχνίδια του. Πρόθυμα αφήνει κατά μέρος αυτά που παλιώνουν, κι απλώνει το χέρι του και παίρνει καινούρια. Κι όταν είναι να περάσει σε μian άλλη σχολική τάξη, σε μian άλλη κατηγορία, αφήνει τα παλιά παιχνίδια καταγής και με χαρούμενο βλέμμα, μια όλο εμπιστοσύνη στάση πνευματική, περνά στην επόμενη σχολική αίθουσα – μέσα στο Μεγάλο Άγνωστο – μ' ένα χαμόγελο στο πρόσωπο. Δε φοβάται, γιατί ακούει τη φωνή του Δάσκαλου, και ξέρει ότι βρίσκεται εκεί και τον περιμένει, σ' αυτή τη Μεγάλη Επόμενη Αίθουσα.

16.

Νόμος, όχι Τύχη

Λίγο καιρό πριν, συζητούσα μ' έναν άνθρωπο σχετικά με την Ελκτική Δύναμη της Σκέψης. Μου είπε ότι δεν πίστευε πως η Σκέψη μπορούσε να προσελκύσει κάτι κοντά του, κι ότι απλούστατα όλα ήταν ζήτημα τύχης. Είχε ανακαλύψει, είπε, ότι η κακοτυχία τον κυνηγούσε ακαταπόνητα κι ότι το καθετί που άγγιζε πήγαινε στραβά. Πάντα έτσι ήταν και θα ήταν έτσι για πάντα, κι είχε ωριμάσει στη ζωή του περιμένοντας κάτι τέτοιο. Όταν άρχιζε να κάνει κάτι καινούριο, ήξερε προκαταβολικά ότι θα πήγαινε στραβά, κι ότι δε θα βγαίνει τίποτα καλό απ' αυτό. Α, όχι! Δεν πίστευε ότι υπήρχε τίποτα στη θεωρία της Έλξης της Σκέψης, απ' όσο ο ίδιος μπορούσε να δει. Όλα ήταν ζήτημα τύχης!

Αυτός ο άνθρωπος δεν κατάφερνε να καταλάβει ότι σύμφωνα με την ίδια του την ομολογία έδινε το πιο πειστικό επιχείρημα υπέρ του Νόμου της Έλξης. Μαρτυρούσε ο ίδιος ότι πάντα του περίμενε πως τα πράγματα θα πήγαιναν άσχημα, κι ότι πάντα τα πράγματα εξελίσσονταν όπως τα περίμενε. Ήταν ο ίδιος ένα υπέροχο παράδειγμα του Νόμου της Έλξης, αλλά δεν το ήξερε

και κανένα επιχείρημα δε φαινόταν να ξεκαθαρίζει γι' αυτόν την κατάσταση. Ήταν απλούστατα «ενάντια στη θεωρία» και τίποτα δε θα μπορούσε να τον κάνει ν' αλλάξει γνώμη. Περίμενε πάντα την κακοτυχία, κι όλα τα φαινόμενα του απόδειχναν ότι είχε δίκιο, κι ότι οι απόψεις της Πνευματικής Επιστήμης ήταν απλούστατα ανόητες.

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που μοιάζουν να πιστεύουν ότι ο μόνος τρόπος που μ' αυτόν ο Νόμος της Έλξης φαίνεται να λειτουργεί, είναι όταν κάποιος *επιθυμεί* κάτι πολύ έντονα, πολύ θερμά και σταθερά. Δε μοιάζουν να συνειδητοποιούν ότι κι η ισχυρή *πίστη* είναι το ίδιο αποτελεσματική, όσο κι η ισχυρή επιθυμία. Ο πετυχημένος άνθρωπος πιστεύει στον εαυτό του και στην τελική του επιτυχία και δε δίνει καμιά σημασία σε κάποιες παραμικρές αποτυχίες, εμπόδια, παραδρομήσεις και ξεγλιστρήματα. Προχωρεί σταθερά προς το σκοπό του, πιστεύοντας πάντα ότι θα φτάσει εκεί που θέλει. Οι απόψεις κι οι στόχοι του μπορεί ν' αλλάξουν καθώς προχωρεί, και μπορεί ν' αλλάξει τα σχέδιά του ή αυτά να τον αλλάξουν, αλλά όλο τον καιρό ξέρει βαθιά μέσα στην καρδιά του ότι τελικά «θα φτάσει εκεί». Δεν *επιθυμεί* σταθερά να φτάσει, απλούστατα το *νιώθει* και το *πιστεύει* ότι θα φτάσει, κι έτσι βάζει σε λειτουργία τις πιο ισχυρές δυνάμεις που είναι γνωστές μέσα στον κόσμο της σκέψης.

Ο άνθρωπος που το ίδιο σταθερά πιστεύει ότι πρόκειται να αποτύχει, απaráγραπτα θ' αποτύχει. Πώς θα μπορούσε να γίνει αλλιώς; Δεν έχουμε εδώ κανένα ιδιαίτερο θαύμα. Το καθετί που κάνει, σκέφτεται και λέει, διαποτίζεται από τη σκέψη της αποτυχίας. Οι άλλοι άνθρωποι αντιλαμβάνονται το πνεύμα του και δεν εμπιστεύονται πια στις ικανότητές του, πράγμα που κατα-

λήγει να τον οδηγήσει στο να πιστέψει πως πρόκειται για άλλη μια εκδήλωση της κακής του τύχης, αντί να τ' αποδώσει όλ' αυτά στην πίστη και στην προσμονή του της αποτυχίας. Υποβάλλει στον εαυτό του την αποτυχία όλη την ώρα, κι απaráγραπτα ακολουθεί τις επιπτώσεις της αυθυποβολής του. Μετά, πάλι, με τις ίδιες τις αρνητικές του σκέψεις απομονώνει αυτό το τμήμα του μυαλού του, από το οποίο θα μπορούσαν να γεννηθούν οι εποικοδομητικές ιδέες και τα σχέδια, που θα 'φερναν την επιτυχία και που έρχονται στον άνθρωπο που προσμένει την επιτυχία επειδή πιστεύει σ' αυτήν. Η κατάσταση αποθάρρυνσης δεν είναι αυτή όπου φωτεινές ιδέες μπορούν να γεννηθούν μέσα μας. Μόνον όταν ενθουσιαζόμαστε κι ελπίζουμε ότι το πνεύμα μας επεξεργάζεται φωτεινές ιδέες, μόνον τότε οι ιδέες αυτές μπορούν να γεννηθούν πραγματικά.

Οι άνθρωποι ενστικτώδικα νιώθουν την ατμόσφαιρα της αποτυχίας να πλανιέται γύρω από ορισμένους συνανθρώπους τους, κι από την άλλη μεριά αναγνωρίζουν κάτι πάνω σε άλλους που τους κάνει να λένε, όταν ακούσουν πως κάποιο προσωρινό κακό τους έπληξε: «Ω, θα συνέρθει γρήγορα, αυτός δεν είναι από κείνους που το βάζουν κάτω!» Είναι η ατμόσφαιρα που δημιουργείται από την Πνευματική Στάση που επικρατεί. Ξεκαθαρίστε λοιπόν την Πνευματική σας Ατμόσφαιρα!

Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα που το λένε τύχη. Ο Νόμος επικρατεί παντού, και το καθετί που συμβαίνει, συμβαίνει επειδή ακριβώς λειτουργεί αυτός ο Νόμος. Δεν είναι δυνατό να πούμε οτιδήποτε, που να έχει συμβεί στην τύχη. Προσπαθείστε να βρείτε κάτι τέτοιο, κι ύστερα αναλύστε το σε βάθος και θα δείτε ότι κι αυτό ακόμη είναι αποτέλεσμα του Νόμου. Είναι κάτι τόσο ξεκάθαρο, όσο τα Μαθηματικά. Πρόγραμμα και σκοπός,

αιτία κι αποτέλεσμα. Από τις κινήσεις των πλανητών, ως την ωρίμανση του σπόρου του σιναπιού, όλα είναι αποτέλεσμα του Νόμου. Η πτώση μιας πέτρας που κατακυλά στην πλαγιά του βουνού, δεν είναι κάτι το τυχαίο. Δυνάμεις που λειτουργούσαν επί αιώνες την προκάλεσαν. Και πίσω απ' αυτή την αιτία υπάρχουν άλλες αιτίες, κι έτσι πάει το πράγμα, μέχρι που να φτάσουμε στην Αναίτια Αιτία.

Κι η Ζωή δεν είναι αποτέλεσμα τύχης, ο Νόμος λειτουργεί κι εδώ. Ο Νόμος βρίσκεται σε πλήρη λειτουργία, είτε το ξέρετε είτε όχι, είτε το πιστεύετε είτε όχι. Μπορεί να είστε σεις το δίχως γνώση αντικείμενο, που πάνω του λειτουργεί ο Νόμος και να προκαλέσετε στον εαυτό σας ένα σωρό κακά, εξαιτίας της άγνοιάς σας ή της αντίθεσής σας απέναντι στο Νόμο. Ή μπορεί να βρεθείτε μέσα στις λειτουργίες του Νόμου – να βρεθείτε ουσιαστικά μέσα στο ρεύμα του – κι η Ζωή ν' αρχίσει να μοιάζει ένα πολύ διαφορετικό πράγμα για σας. Δεν μπορείτε να βγείτε έξω από το Νόμο, με το ν' αρνιόσαστε ότι έχετε κάποια σχέση μ' αυτόν. Είστε ελεύθεροι να του αντιταχθείτε και να προκαλέσετε την όποια σύγκρουση θέλετε, μαζί του. Αυτό δε βλάπτει καθόλου το Νόμο και μπορείτε να συνεχίσετε αυτή την ταχτική, μέχρι που να μάθετε από τα μαθήματα που θα πάρετε.

Ο Νόμος της Έλξης της Σκέψης είναι μόνο μια μορφή του Νόμου, ή μάλλον μόνο μια από τις εκδηλώσεις του. Και πάλι σας το λέω: Οι σκέψεις σας είναι χειροπιαστά πράγματα, ουσιαστικές καταστάσεις. Προεκτείνονται από σας προς όλες τις κατευθύνσεις, σε συνδυασμό με σκέψεις παρόμοιου είδους, ή συναντούν σκέψεις αντίθετου χαρακτήρα, σχηματίζουν συνειρμούς και συνδυασμούς, πάνε προς τα εκεί όπου προσελκύο-

νται, φεύγουν μακριά από κέντρα σκέψης που τους αντιτάσσονται. Και το πνεύμα σας προσελκύει τις σκέψεις άλλων, που έχουν σταλεί απ' αυτούς, συνειδητά ή ασυνειδητοποιήτα. Αλλά προσελκύει μόνο αυτές τις σκέψεις που βρίσκονται σε αρμονία με τις δικές του. Το όμοιο προσελκύει όμοια, και το αντίθετο απωθεί αντίθετα, μέσα στον κόσμο αυτό της σκέψης.

Αν ρυθμίσετε το πνεύμα σας σύμφωνα με τις έννοιες του θάρρους, της εμπιστοσύνης, της δύναμης και της επιτυχίας, θα προσελκύσετε κοντά σας σκέψεις παρόμοιου χαρακτήρα. Ανθρώπους με όμοιο χαρακτήρα. Πράγματα που ταιριάζουν στον πνευματικό σας τόνο. Οι σκέψεις ή οι ψυχικές διαθέσεις που επικρατούν μέσα σας, καθορίζουν αυτά που θα προσελκυθούν σε σας, διαλέγουν τον πνευματικό σας σύντροφο. Σήμερα έχετε μπει μέσα στα κινούμενα ρεύματα σκέψης, που με τον καιρό προσελκύουν κοντά σας σκέψεις, ανθρώπους και καταστάσεις, που εναρμονίζονται με τον τόνο που επικρατεί στη σκέψη σας. Η σκέψη σας θα προσμιχθεί μ' αυτή των άλλων, που έχουν έναν όμοιο χαρακτήρα και πνεύμα, και θα προσελκυθείτε ο ένας προς τον άλλον, και σίγουρα θα ταυτιστείτε μ' έναν κοινό σκοπό, αργά ή γρήγορα, εκτός κι αν ο ένας ή ο άλλος από σας αλλάξει το ρεύμα των σκέψεών του.

Φροντίστε να βρεθείτε μέσα στις λειτουργίες του Νόμου. Κάνετε τις τμήμα του εαυτού σας. Μπείτε μέσα στα ρεύματά τους. Διατηρείστε την ηρεμία σας. Εναρμονίστε το πνεύμα σας στις έννοιες του Θάρρους, της Εμπιστοσύνης και της Επιτυχίας. Βρεθείτε σ' επαφή μ' όλες τις σκέψεις παρόμοιου είδους που ξεπηδούν την κάθε ώρα από εκατοντάδες πνεύματα. Πάρτε το καλύτερο απ' αυτά που σας προσφέρει ο κόσμος της σκέψης. Το καλύτερο

είναι εδώ, και δεν πρέπει να ικανοποιηθείτε με τίποτα λιγότερο. Σχηματίστε μια εταιρία με τα καλά πνεύματα. Βρεθείτε μέσα στις σωστές δονήσεις. Θα πρέπει να έχετε κουραστεί πηγαίνοντας ενάντια στις λειτουργίες του Νόμου – εναρμονιστείτε λοιπόν μαζί του.